

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Tín đồ yêu thương người Cộng sản ra sao ???

Đọc xong tiêu đề trên, có lẽ vài độc giả sẽ phẫn nộ thốt lên: "Yêu thương gì bọn chúng! Cả một lũ chỉ đạo lẫn thừa hành -do dối trá thần nhiên, tàn ác lạnh lùng, tham lam vô độ và ngu xuẩn cố chấp (chỉ thông minh trong việc cướp bóc và đàn áp)- đã và đang gây ra mọi tai họa cho nhân dân, đất nước từ hơn 70 năm trời. Chúng chỉ đáng tiêu diệt! Không nghe nhà văn Phạm Đình Trọng –một người từng ở trong lòng chế độ nhưng nay hoàn toàn phản tỉnh– mới tố cáo sao: *"Đảng Cộng sản cầm quyền đã gây quá nhiều tội ác với người dân của mình... cho tất cả các tầng lớp nhân dân, từ những công nhân cộng sản đến người nông dân, từ trí thức, văn nghệ sĩ đến nhà tư sản dân tộc. Những tội ác Cải cách ruộng đất, Xét lại, Nhân văn Giai phẩm, tiêu diệt, xóa sổ đội ngũ những nhà tư sản dân tộc và cướp đoạt, hủy hoại nền công nghiệp tư bản non trẻ và đầy tiềm năng là những món nợ lịch sử của đảng CS cầm quyền với dân tộc VN. Nhưng đảng CS cầm quyền vẫn đang vô cảm, thờ ơ, lảng tránh món nợ lịch sử đó, như không hề có món nợ máu đó"* (Trích "Không thể có hòa giải khi cái ác còn ngự trị" 22-09-2017) ?

Sự phẫn nộ ấy là chính đáng. Nhưng một ngày nào đó, khi Việt cộng sụp đổ như bên Đông Âu thập niên 80-90 thế kỷ trước, thì sẽ không có sự trả thù hàng loạt, giam giữ tràn lan, tước đoạt toàn diện, y như Lê Duẩn và đồng bọn đã đối xử với Việt Nam Cộng Hòa sau cái gọi là "giải phóng". Lúc ấy, như tại các nước cựu cộng sản bây giờ, công lý sẽ được thực thi bằng pháp luật đảng hoàng, với tinh thần dân chủ, với ý thức tôn trọng sự thật, với sự chỉ đạo của lòng nhân ái.

Nhưng đó là chuyện tương lai. Trước mắt, các tín đồ thuộc mọi tôn giáo –vốn là nạn nhân hàng đầu của chế độ, đang thường xuyên gánh chịu bạo lực hành chánh (những luật lệ gông cổ, đè vai) và bạo lực vũ khí (những cú đánh vào mặt, xuống đầu; những còng sắt khóa tay, những nhà tù giam xác)– phải thực thi ra sao giới luật lớn nhất của đạo mình là từ bi hỉ xả, là bác ái tha thứ, nhất là đối với người CS, những kẻ luôn coi mọi tôn giáo là kẻ thù (chứ không phải ngược lại). Nghĩa là làm thế nào để yêu thương họ ? (Xin nói rõ là yêu thương con người, chứ không phải yêu thương chủ nghĩa, chế độ và đảng CS!).

Trước hết, có những tín đồ (xin hiểu là chức sắc lẫn giáo dân) tỏ ra yêu thương những người CS bằng sự im lặng nhẫn nhục, để yên cho họ tung hoành, dù thấy bao thất bại, sai lầm và tội ác của chế độ, kể cả đối với đồng đạo ngay bên cạnh mình. Lý luận của hạng tín đồ ấy: Phải biết tha thứ! Cầu nguyện cho họ là đủ! Đó là chuyện chính trị, chớ nên xen vào! Lên tiếng chỉ chuốc lấy khó khăn và tai họa! Mở miệng ra hay can thiệp vào, không khéo lại chẳng tổ chức được lễ hội, đi ra được nước ngoài, xây dựng được cơ sở... Chẳng thấy bao chức sắc bị chặn tại phi trường chỉ vì đã cất lời phê phán nhà nước sao? Người ta kể rằng vào năm 2008, khi Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, đang cai quản giáo phận Hà Nội, kêu mời các giáo xứ đến cầu nguyện trước Tòa Khâm sứ để áp lực đòi lại cơ sở này, thì một quản xứ đã từ chối huy động giáo dân. Lý do: "Mất điểm thi đua"!

Có tín đồ tích cực hơn, rất biết cách lấy lòng các cán bộ hay đảng viên có quyền lực tại địa phương bằng cách biếu quà cáp, mời ăn nhậu, với hy vọng những kẻ này để cho họ yên lành hoạt động tôn giáo hay dễ dàng cấp giấy phép này nọ. Một chức sắc đại to đã từng biếu cả tỷ đồng (để gọi là hỗ trợ việc từ thiện) cho Mặt trận Tổ quốc tỉnh, cái ổ tham nhũng lừng tiếng. Có vị, dù biết các cuộc bầu cử Quốc hội và Hội đồng nhân dân tại VN chỉ là trò cường bức và gian xảo, vẫn lấy uy tín của mình để kêu mời đồng đạo "tham gia bầu chọn người xứng đáng"! Trước tình trạng dân chúng, đặc biệt dân đạo, biểu tình rầm rộ nhưng ôn hòa nhiều nơi sau khi Formosa đầu độc biển, giết sạch cá, một vị khác ra thông báo có đoạn: *"Vi thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân. khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật"*. Ai bảo đó không phải là dấu chỉ lòng bác ái đối với cái lực lượng cai trị đang muốn "ổn định xã hội" dù đã làm điều bất chính?

Tích cực hơn nữa, có những tín đồ sẵn sàng trở thành cái loa cho chế độ, cây cảnh cho nhà nước qua việc đi vào những cơ chế, tổ chức mà họ biết tổng chỉ là công cụ cho đảng, chẳng hạn Quốc hội, Mặt trận Tổ quốc, Ủy ban Đoàn kết, Hội đồng chương quản.... Thậm chí có vị còn nói: "Tôi là linh mục nhưng cũng là công dân. Là công dân tôi có quyền và có bổn phận tố cáo tất cả những ai phản động", "Phản tôi, tôi nguyện suốt đời phục vụ cho sự nghiệp đại đoàn kết Dân tộc trên cơ sở yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội, suốt đời làm nhịp cầu nối kết quần chúng Công giáo với đại gia đình VN, kiên quyết đập tan mọi âm mưu chia rẽ, đối lõt tôn giáo, lợi dụng tín ngưỡng của đế quốc và tay sai" (Thông tấn xã VN, 7-7-1977). Có chức sắc còn kết hợp "đạo pháp với xã hội chủ nghĩa", còn tôn vinh Hồ Chí Minh như Bô tát!

Thiết nghĩ rằng tình yêu đối với người CS –cũng như đối với mọi tha nhân– là cho họ cái mà họ không có. Yêu chẳng phải là có tâm tình tốt đẹp bên trong và cử chỉ trao tặng bên ngoài sao? Người CS hiện thiếu cái gì? Bị nhồi sọ một lý thuyết triết học sai lầm (vô thần duy vật) bằng một hệ thống tuyên giáo dối trá, được nắm lấy và duy trì quyền lực (độc tài chuyên chế) bằng một bộ máy cai trị cường bức, người CS thiếu hai cái quan trọng nhất cho bản thân và xã hội: chân lý và công lý (hay sự thật và lẽ phải). Do đó mà dưới chế độ CS tràn ngập gian dối, điều ngoa, tràn ngập bất công, đàn áp, vì thế cũng tràn ngập thảm trạng và tệ nạn. Điều này chẳng cần chứng minh gì!

Do đó tín đồ trước hết phải nói cho người CS (và cho những ai bị họ bịt mắt, bịt tai) biết sự thật. Những sự thật về con người, về xã hội, về lịch sử, về chế độ mà Việt cộng luôn tìm cách che giấu hoặc xuyên tạc. Rồi còn phải trình bày cho người CS biết thế nào là công lý là cái mà Việt cộng không ngừng chà đạp hoặc xóa bỏ. Như Đức Hộ pháp Phạm Công Tắc, trong một lời tiên tri dài viết năm 1956, có cảnh báo: *"Từ ngày Việt Minh CS hoạt động ráo riết, thù thành này, đoạt ải nọ, bao nhiêu cặp mắt đều chăm chú vào họ, bao nhiêu tâm hồn đều nhìn vào họ, từ lao động, trí thức, công chức, cho đến thương gia, kỹ nghệ gia, tất cả đều mong mỏi có một điều là: Tự do độc lập, nên có cảm tình với kháng chiến mà họ được tha thứ những lỗi lầm đã qua. Vì quá tin tưởng nơi sự thắng lợi của Việt Minh, mà vô tình lại quên cái hại của dân là ở chỗ đó!".* Như

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ *Tín đồ yêu thương người Cộng sản ra sao ???*
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
- Trg 03** ▶ *Kháng thư phản đối việc đàn áp ông Vương Văn Thả và gia...*
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
- Trg 04** ▶ *Thông báo về các loại phí tại Xã Đồi.*
-Ban Công lý Hòa bình...
- Trg 05** ▶ *Những đơn thư tố cáo và phản đối nhà cầm quyền CS.*
-Giáo phận Công giáo Vinh.
- Trg 07** ▶ *Với Túc Sa, Trung Quốc đang tiến tới đòi chủ quyền toàn bộ...*
-Đài Á Châu Tự Do.
- Trg 09** ▶ *Trung Cộng và Việt Cộng cùng chung vận mệnh.*
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 10** ▶ *Tiến trình chế biến Hồ Chí Minh thành Bô tá của CSVN.*
-Le Nguyen.
- Trg 12** ▶ *Đảng suy tàn-Lãnh đạo tan hoang.*
-Phạm Trần.
- Trg 14** ▶ *Phim The Vietnam War, bốn cũ soạn lại.*
-Đỗ Văn Phúc.
- Trg 16** ▶ *Đã hết sợ chết chung, chết chòm.*
-Vũ Thạch.
- Trg 17** ▶ *"Hòa giải hòa hợp" qua vụ trao đổi thư từ.*
-Hữu Thịnh-Phan Nhật Nam.
- Trg 20** ▶ *"Thủ tướng xin tiền".*
-Thiền Lâm.
- Trg 22** ▶ *Qua EVFTA, Nghị viện châu Âu cần ép Hà Nội những điều...*
-Thiền Lâm.
- Trg 23** ▶ *Các FTA của Việt Nam đang "triển vọng" ra sao?*
-Thiền Lâm.
- Trg 24** ▶ *Bộ Y tế trong 2 năm 2014-2015 đã cho nhập 9140 tấn...*
-Mai Quốc Ấn-Đỗ Duy Ngọc.
- Trg 26** ▶ *Tuyệt mật ngân sách quốc phòng-an ninh của Việt Nam.*
-Đài Á Châu Tự Do.
- Trg 27** ▶ *Công an vào trường đại học bắt cóc, ép cung sinh viên với...*
-Nguyễn Thiện Nhân.
- Trg 28** ▶ *CS tiếp tục đàn áp khủng bố các nhà hoạt động xã hội dân...*
-Đoàn Hưng.
- Trg 29** ▶ *Công an dùng roi điện vùi rỗng đàn áp người biểu tình...*
-Báo Người Việt.
Và một số bài khác

Hòa thượng Thích Quảng Độ, ngày 19-8-1994, đã gửi cho tổng bí thư Đỗ Mười một bức thư kể cho ông nghe rằng đúng 49 năm trước (19-8-1945), máu của sư phụ mình, chân tu Thích Đức Hải đã chảy thấm tẩm biển "Việt gian bán nước", để khởi đầu cho cơn Pháp nạn do Việt cộng gây ra. Trong bức thư lịch sử đó, hòa thượng cũng tố cáo Việt cộng đã sát hại sư bá và sư tổ của mình. Như Giám mục Lê Đắc Trọng (Hà Nội) đã từng viết hồi ký "Những câu chuyện của một thời" để trình bày tình hình Công giáo tại miền Bắc sau năm 1954, trong đó nói cả ý đồ và bản chất cuộc Cải cách Ruộng đất. Như Đạo trưởng Lê Quang Liêm từng viết một loạt Bạch thư thẳng thắn và mạnh mẽ, gửi đảng và nhà cầm quyền Việt cộng vào năm 2014. Như Hội đồng Liên tôn, trong Kháng thư bác bỏ luật tín ngưỡng tôn giáo viết ngày 20-10-2016, đã nói thẳng: "Mọi văn kiện pháp lý của nhà cầm quyền CSVN từ xưa tới nay về Tôn giáo... đều không ngoài mục đích dùng bạo lực hành chánh -kết hợp với bạo lực vũ khí- để cướp đoạt mọi tài sản tinh thần và tài sản vật chất của các Giáo hội, để sách nhiễu, bắt bớ, cầm tù, thậm chí thủ tiêu nhiều chức sắc và tín đồ can đảm, nhằm làm cho các Thực thể Tinh thần vô cùng cần thiết và cực kỳ hữu ích cho xã hội này bị tê liệt hoạt động, bị cản trở sứ mạng, thậm chí bị biến đổi bản chất". Như Hội đồng Giám mục VN, trong Nhận định về Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo gửi QH ngày 01-06-2017, đã tố cáo rằng nó "tiếp tục củng cố cơ chế xin-cho.... Cơ chế này cho thấy tự do tín ngưỡng tôn giáo không thật sự được coi là quyền của con người nhưng chỉ là ân huệ cần phải xin và được ban phát. Chính cơ chế đó hợp pháp hóa sự can thiệp của chính quyền vào sinh hoạt nội bộ và kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động tôn giáo". Gần đây hơn, ngày 17-8-2017, Ms. Ng.Hồng Quang, trưởng Giáo hội Tin lành Mennonite VN, đã gửi cho công luận bài tường trình: "Giáo sở Hội thánh TL Mennonite tại Giáo hạt SG liên tiếp 7 thời kỳ bị nạn 1994-2017".

Nói chưa đủ, còn phải hành động, nhất là hành động tập thể, bởi lẽ các tín đồ đều liên kết chặt chẽ với nhau trong một Giáo hội. Hành động tập thể này là đồng loạt lên tiếng, đồng loạt cầu nguyện cho một vấn đề nhân quyền, nhất là đồng loạt biểu tình để tố thái độ của tập thể tôn giáo trước những vụ việc liên quan tới quyền dân, quyền người, quyền xã hội... Điều này, các tôn giáo tại Đông Âu đã làm và đạt được hiệu quả là góp phần xóa sạch các chế độ CS tại ác. Điều này, các cộng đoàn, đặc biệt tại Giáo phận Vinh, đã làm từ ngày xảy ra thảm họa Hà Tĩnh. Và dĩ nhiên cần phải làm tiếp. Bởi lẽ nhà cầm quyền độc tài CS chỉ sợ sức mạnh quần chúng, quyền lực nhân dân, vốn dễ dàng tìm thấy và phát huy trong các cộng đồng tôn giáo. Người dân, và thậm chí cả những đảng viên đã chán đảng, đang đặt nhiều hy vọng vào loại xã hội dân sự đặc biệt là các Giáo hội, mong các tín đồ đủ lòng yêu thương để giải thoát người CS khỏi dối trá và bắt công, sai lầm và tội ác, để từ đó giải thoát toàn thể Dân tộc khỏi hiểm họa độc tài toàn trị và tiêu vong lãnh thổ.

Dĩ nhiên, trình bày công lý và sự thật như thế cho người CS không phải là điều dễ dàng. Vô số đòn thù thâm hiểm, trả đũa bạo tàn, mưu hèn kế bẩn đã được tung ra hơn 70 năm rồi cho những tín đồ can đảm. Nào giết hại Giáo chủ Huỳnh Phú Sổ, đầu độc Giám mục Nguyễn Kim Điền, bỏ tù Hòa thượng Thích Không Tánh, giam cầm Mục sư Nguyễn Công Chính, xúc phạm nghĩa trang Cao Đài. Gần đây là tấn công trên truyền thông (vu khống, thóa mạ) lẫn thực tế (hành hung, đầu tở) các vị chức sắc Công giáo ở Giáo phận Vinh, từ Giám mục chủ chăn đến các linh mục và cả đến giáo dân của họ. Chịu gian khổ vì công lý và sự thật như thế cũng là một đòi hỏi của tình yêu. Tình yêu đích thật bao giờ cũng đi kèm với sự hy sinh bản thân mình. Nên trong hoàn cảnh VN hiện nay, yêu thương người CS mà không dám trình bày sự thật cho họ, đòi hỏi công lý từ họ và lãnh chịu gian khổ bởi họ thì đừng có nói là đã sống từ bi bác ái với họ, và cũng đừng nói mình đã thực sự và trọn vẹn sống bác ái từ bi !

BAN BIÊN TẬP.

Tiến sĩ giấy toilet của bọn đảng viên Ba Đình (Babui, Danchimviet)

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM KHÁNG THƯ PHẢN ĐỐI việc đàn áp ông Vương Văn Thả và gia đình *Việt Nam 27-09-2017*

A- Ông Vương Văn Thả -ngụ tại ấp Vĩnh Linh, huyện An Phú, thị xã Vĩnh Hậu, tỉnh An Giang- là một cư sĩ Phật giáo Hòa Hảo từng bị kết án 3 năm tù (8/2013-8/2016) vì tội gọi là "lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân". Mấy tháng gần đây, từ trong ngôi nhà của mình, ông đã bắc loa lên tiếng tố cáo những sai lầm và tội ác của chế độ, nên đã bị nhà cầm quyền địa phương phong tỏa. Trên cả trăm công an chìm nổi và côn đồ đầu gấu chặn mọi ngã đường, khiến chẳng ai có thể lai vãng thăm viếng và người nhà có thể ra ngoài giao dịch. Ngoài việc cắt điện, cúp nước, công an côn đồ còn liên tục ném đá, chửi bới, dọa nạt.

Ngày 18-5-2017 lực lượng này dùng vòi rồng phun nước tấn công gia đình ông Thả (gồm 9 người, trong đó có một cụ bà trên 80 tuổi, một cháu bé 06 tháng tuổi, 03 phụ nữ và 03 cậu trai). Sau khi các nạn nhân hầu như ngất lịm, công an côn đồ xông vào đánh đá hung bạo. Cuối trận đòn thù, họ chở các phụ nữ và trẻ em thẳng đến bệnh viện, bắt ông Vương Văn Thả, cậu con trai là Vương Văn Thuận, cùng 02 em đồng đạo song sinh Nguyễn Nhật Trường và Nguyễn Nhật Thượng, rồi phá tang hoang ngôi nhà. Hơn 3 tháng sau, gia đình mới biết cả 4 người đang bị giam giữ tại nhà tù Bàng Lãng, Long Xuyên, thuộc tỉnh An Giang. Những thành viên còn lại phải đi ở nhờ.

Trước vụ việc bắt nhân và bắt công này, Hội đồng Liên tôn tuyên bố:

1- Ngay giữa lòng một chế độ tiêu diệt mọi nhân quyền, trong vòng vây của công an sẵn sàng đàn áp thô bạo, việc cư sĩ Vương Văn Thả công khai lẫn cao giọng vạch trần các sai lầm và tội ác ngày càng chồng chất của đảng và chế độ Cộng sản, là một hành vi rất đáng khen ngợi và cảm phục.

2- Việc cư sĩ Vương Văn Thả lên tiếng phản kháng như thế từ trong nhà mình, một cách ôn hòa bất bạo động, đó là quyền tự do ngôn luận, tự do phát biểu đã được chính Luật pháp Việt Nam (Hiến pháp 2013, điều 25) và Công pháp Quốc tế (Tuyên ngôn Nhân quyền 1948, điều 19) công nhận.

3- Thay vì đối thoại với công dân, cùng lắm là qua một vụ án dân sự tranh cãi trước tòa, đúng cung cách của một nhà nước luôn tự nhận có "pháp quyền", nhà cầm quyền đã dựng lên một vụ án hình sự chính trị, mở đầu với việc phong tỏa dọa nạt, tiếp đến tấn công phá hoại, và nay thì bắt giữ và truy tố ông Vương Văn Thả cùng thân thuộc. Thay vì tôn mực, nhà cầm quyền lại chỉ muốn tôn máu !

4- Chúng tôi cực lực phản đối bản án 3 năm tù trước đây giáng cho ông Thả cũng như hoàn toàn lên án những hành vi côn đồ, vô luật đối với toàn bộ gia đình ông thời gian gần đây và động thái bắt công, phi pháp hiện giờ đối với bản thân ông và 3 người còn lại. Chúng tôi tố cáo trước công luận Quốc tế và Liên Hiệp quốc về hành vi tùy tiện giam giữ và tra tấn công dân của nhà cầm quyền VN.

5- Chúng tôi yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam phải trả tự do lập tức và vô điều kiện cho ông Vương Văn Thả và 3 người thân, sửa sang lại nhà cửa đã bị công an côn đồ đập phá, xin lỗi vì những cách hành xử man rợ và tàn ác đối với toàn thể gia đình ông. Chúng tôi cũng kêu gọi Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước lẫn các chính phủ dân chủ và các cơ quan nhân quyền quốc tế hỗ trợ gia đình ông Thả về tinh thần, vật chất và pháp lý.

B- Tin trong nước cho hay ngày 11 tháng 9 vừa qua, đại tá Vũ Chiến Thắng, Cục trưởng An ninh Tây Bắc, tổng cục An ninh, Bộ Công an đã chính thức được bổ nhiệm vào vị trí Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ. Tân trưởng ban cũng là người từng giữ chức Giám đốc Công an tỉnh Quảng Trị và trước đó nữa là Phó giám đốc Công an Nghệ An.

Trước vụ việc đáng lưu ý này, Hội đồng Liên tôn nhận định:

1- Việc các Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ, kể từ thời Thủ tướng gốc công an Nguyễn Tấn Dũng, đều là các sĩ quan công an cao cấp, phản ánh đường lối ngày càng rõ nét của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam là công an trị, để đối phó với toàn dân đang ngày càng vùng dậy đòi hỏi công lý và tự do, nhân quyền và dân chủ. Việc đó cũng phản ánh nỗi trạng thâm căn cố đế của đảng cộng sản là

luôn coi tôn giáo không phải như vấn đề văn hóa mà là như vấn đề chính trị, luôn nhìn tôn giáo như một đối tượng đáng nghi, thậm chí như một kẻ thù đáng sợ. Bằng chứng là phòng tôn giáo luôn kết hợp với phòng phản gián trong bộ máy Công an.

2- Tân Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ từng làm việc tại Nghệ An, nơi mà từ bao năm nay, đặc biệt sau ngày xảy ra thảm họa Formosa Vũng Áng, lực lượng công an đã luôn hành xử sát máu đối với Đồng bào các Tôn giáo đứng lên đòi công lý và sự thật nhân vụ nhiễm độc biển, bằng việc trấn áp biểu tình, ngăn cản khiếu kiện, hành hung công dân nộp đơn, đầu tố lãnh đạo tinh thần, thuê mướn hay giả dạng côn đồ để phá hoại cửa nhà tín hữu. Một quá khứ kinh nghiệm và thành tích như thế của Tân trưởng ban đang gây không ít lo ngại cho mọi cộng đồng Giáo hội.

3- Đang lúc ngày càng xử dụng lực lượng kép công an-côn đồ để trị dân, nhất là dân có đạo, với những cách hành xử thô bạo tàn độc, nhà cầm quyền cũng ra những bộ luật về tôn giáo mang tính chất côn đồ, vi biên soạn ngoài ý muốn lẫn lợi ích của các đối tượng và chỉ nhằm công cụ hóa hay trấn áp thẳng tay các cộng đoàn Giáo hội. Việc chức Trưởng ban Tôn giáo chính phủ tiếp tục được một sĩ quan công an an ninh cao cấp nắm giữ phải chăng là dấu hiệu cho thấy Luật Tín ngưỡng Tôn giáo (có hiệu lực đầu năm 2018) và Nghị định xử phạt hành chánh trong lĩnh vực tín ngưỡng tôn giáo (có hiệu lực khoảng giữa năm 2018) sẽ được áp đặt bất khoan nhượng, với bàn tay sắt trên các Giáo hội?

4- Cái nhìn thiên lệch, chính sách đối phó và hành xử thù nghịch như thế đối với các thực thể tinh thần đang đem hết mọi khả năng và thiện chí để canh tân đất nước, tất cả động thái đó của nhà cầm quyền chỉ làm dày thêm hồ sơ tội ác của đảng cộng sản, làm dài thêm bản cáo trạng chống lại chế độ. Ngoài ra, nó còn phá hoại nghiêm trọng khối đại đoàn kết Dân tộc, xâm phạm quyền và lợi ích chính đáng của mọi tổ chức mọi công dân, gia tăng các tệ nạn và thảm trạng của xã hội, nhất là khiến Đất nước càng dễ thành miếng mồi ngon cho Tàu cộng xâm lược!

Làm tại Việt Nam ngày 27 tháng 09 năm 2017.

Các Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Cao đài :

Chánh trị sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240). Chánh trị sự Nguyễn

Kim Lân (đt: 0988.971.117). Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng (đt: 0988.477.719). Thông sự Đoàn Công Danh (đt: 0977.961.750)

Công giáo :

Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý (đt: 0932.211.438). Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (đt: 0984.236.371). Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại (đt: 0935.569.205). Linh mục Phao-lô Lê Xuân Lộc (đt: 0122.596.9335). Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình (đt: 0169.2498.463)

Phật giáo :

Hòa thượng Thích Không Tánh (đt: 0165.6789.881). Thượng tọa Thích Từ Giáo (điên thoại: 0912.717.819). Thượng tọa Thích Đồng Minh (đt: 0933.738.591). Thượng tọa Thích Vĩnh Phước (đt: 0969.992.087). Thượng tọa Thích Đức Minh (đt: 0165.348.2276)

Phật giáo Hoà hảo :

Ông Nguyễn Văn Điền (đt: 0122.870.7160). Ông Lê Quang Hiền (đt: 0167.292.1234). Ông Lê Văn Sóc (đt: 096.4199.039). Ông Phan Tấn Hòa (đt: 0162.6301.082). Ông Bùi Văn Luốc (đt: 0169.612.9094). Ông Hà Văn Duy Hồ (đt: 012.33.77.29.29). Ông Trần Văn Quang (đt: 0169.303.2277)

Tin lành :

Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (đt: 0121.9460.045). Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (đt: 0906.342.908). Mục sư Đinh Thanh Trường (đt: 0120.2352.348). Mục sư Đinh Uy (đt: 0163.5847.464).

Với sự hiệp thông của Mục sư Nguyễn Trung Tôn đang ở trong lao tù cộng sản.

Thông Báo của Ban Công lý Hòa bình Giáo hạt Xã Đoàn về các loại phíGiáo phận Vinh 09-09-2017.....

Sau khi họp bàn, thảo luận và thống nhất tại cuộc họp vào ngày 9-9-2017, Ban Công lý & Hoà bình – Giáo hạt Xã Đoàn thông báo rộng rãi đến các giáo xứ trong toàn giáo hạt các vấn đề như sau:

1. Căn cứ:

- Điều 10 – Luật Giáo dục 2005 quy định: “Nhà nước tạo mọi điều kiện để mọi người được học và học đầy đủ”.
- Điều 6 và Điều 10 – Nghị định 86/2015/ ND-CP quy định về đối tượng không phải đóng học phí trong đó có học sinh tiểu học và quy định về các đối tượng được hỗ trợ

chi phí học tập (học sinh mẫu giáo và trung học phổ thông bị mồ côi cả cha lẫn mẹ, tàn tật, có cha mẹ thuộc diện hộ nghèo...).

• Khoản 1 – Điều 105 – Luật Giáo dục 2005 quy định: “Học phí là khoản tiền của gia đình người học hoặc người học phải nộp để góp phần bảo đảm chi phí cho các hoạt động giáo dục. Học sinh tiểu học trường công lập không phải đóng học phí. Ngoài học phí, người học hoặc gia đình người học không phải đóng góp khoản tiền nào khác”.

• Điều 4 – Mục A – Công văn 1643/SGDDT-KHTC Nghệ An ngày 22-8-2017: “Không được coi bất cứ hình thức ủng hộ đóng góp tự nguyện nào là một điều kiện cho việc cung cấp hoặc thụ hưởng dịch vụ giáo dục”.

Kết luận: Nếu cơ sở giáo dục nào thu các khoản trên theo hình thức vận động mà bắt buộc hoặc trái với nhu cầu học sinh là lạm thu. Các phụ huynh không phải nộp theo sự lạm thu đó.

2. Theo quyết định số 89/2016/QĐ-UBND của UBND tỉnh Nghệ An ban hành ngày 29-12-2016, mức học phí tại các cơ sở công lập tỉnh Nghệ An được quy định như sau:

- Tại các xã thuộc huyện, thị xã thuộc vùng đồng bằng:
- * Học kì II 2016-2017: Mầm non 80 ngàn/tháng/em, Trung học cơ sở (THCS) 40 ngàn/tháng/em, Trung

học phổ thông (THPT) và bổ túc THPT 70 ngàn/tháng/em.

* Năm học 2017-2018 và năm học 2018-2019: Mầm non 90 ngàn/tháng/em, THCS 50 ngàn/tháng/em, THPT 80 ngàn/tháng/em.

* Năm học 2019-2020 và năm học 2020-2021 : Mầm non 100 ngàn/tháng/em, THCS 60 ngàn/tháng/em, THPT 90 ngàn/tháng/em.

Kết luận: Các phụ huynh năm bắt mức thu từng năm học theo quy định hiện hành để đối chiếu với mức thu của nhà trường nhằm tránh việc lạm thu. Khi nộp tiền, cần phải có biên lai của cơ quan tài chính.

3. Theo như sự ghi nhận của Luật Giáo dục tại Khoản 1 Điều 105 như đã trích dẫn thì người học và gia đình người học chỉ phải nộp một khoản duy nhất là học phí, tuy nhiên trên thực tế, Công văn số 1535/2016 SGDDT&KHTC ngày 11-8-2016 của Sở Giáo dục & đào tạo Nghệ An ban hành hướng dẫn thực hiện các khoản thu cơ sở giáo dục địa bàn tỉnh Nghệ An năm học 2016-2017 đưa ra 4 nhóm thu – thu theo quy định, thu theo tự nguyện, thu theo điều lệ và thu theo thỏa thuận bao gồm trên 10 khoản thu khác nhau: học phí, dạy thêm, học thêm, trông giữ xe đạp, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thân thể, xã hội hoá giáo dục, quỹ Đoàn Thanh niên, quỹ Đội Thiếu niên, quỹ Cha mẹ học sinh, tiền ăn bán trú...

Kết luận: Tuỳ theo nhu cầu và khả năng, các gia đình ngoài phải nộp tiền học phí (trừ học sinh tiểu học) thì có thể hoặc không tham gia bất cứ các khoản thu nào. Khi chưa rõ các khoản thu thì chưa kí, hoặc nhận thấy có dấu hiệu thu trái quy định và quá mức của nhà nước thì phản ánh kịp thời với Ban Công lý & hoà bình giáo xứ để được giải quyết.

4. Căn cứ Luật phí và lệ phí 2015, Luật Thuế sử dụng đất phi nông nghiệp 2010 cùng các luật có liên quan thuế.

Kết luận: Các đối tượng có liên quan và nằm trong diện nộp thuế, phí, lệ phí thì mới phải nộp. Khi nộp, cần đối chiếu với các luật và nghị định liên quan để nắm bắt chính xác mức nộp.

Khi buộc phải nộp những khoản thu mới lạ, cần yêu cầu công khai, minh bạch và rõ ràng.

Ví dụ: Nông dân nộp thuế đất phi nông nghiệp, quỹ phòng chống thiên tai, các chủ doanh nghiệp nộp thuế thu nhập doanh nghiệp (nếu đủ điều kiện)...

Căn cứ Điều 30 – Bộ luật Dân sự 2015: “Cá nhân khi sinh ra có quyền được khai sinh”.

Căn cứ Điều 13 – Luật Trẻ em 2016: “Trẻ em có quyền được khai sinh, khai tử, có họ, tên, quốc tịch; được xác định cha, mẹ, dân tộc, giới tính theo quy định pháp luật. Theo

ng nghị định 176/2013/ NĐ-CP thì không đề cập vấn đề phạt sinh con thứ 3 nữa.

Kết luận: Việc chính quyền từ chối, gây khó khăn phiền hà cho việc đăng kí khai sinh trẻ em là vi phạm nghiêm trọng công ước quốc tế Việt Nam tham gia và luật pháp Việt Nam về quyền trẻ em, quyền con người. Do vậy, nếu phát hiện tình trạng nào về vấn đề cản trở khai sinh cho trẻ em hoặc xử phạt sinh con thứ 3 thì phản ánh kịp thời với Ban Công lí & hoà bình để được giải quyết.

Linh mục đặc trách Ban Công lí & hoà bình Giáo hạt Xã Đoài: Phê-rô Lưu Văn Thành

Xác nhận của cha quản hạt, đại diện Giám mục miền Nghệ An: Phê-rô Nguyễn Văn Vinh

Theo BoxitVN

bị phạt tù từ sáu tháng đến ba năm”.

Điều 257, khoản 1: “Người nào dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực hoặc dùng thủ đoạn khác cản trở người thi hành công vụ thực hiện công vụ của họ hoặc ép buộc họ thực hiện hành vi trái pháp luật, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến ba năm hoặc phạt tù từ sáu tháng đến ba năm”.

Nhận định:

I- Về “tội không chấp hành án:

1- Về hành vi cư trú: Anh Oai từ khi ra tù cho đến khi bị bắt 19-01-2017, chỉ cư trú tại một địa điểm là gia đình anh, nơi anh đăng ký hộ khẩu thường trú thuộc xóm 4 xã Quỳnh Vinh, thị xã Hoàng Mai, tỉnh Nghệ An.

2- Về hành vi tự ý ra khỏi nơi cư trú: UBND xã Quỳnh Vinh ra quyết định xử phạt vi phạm hành chính số 02, phạt 2.500.000đ. Đây là lần cuối

vi phạm Điều 22 Hiến pháp 2013, khoản 2: Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về chỗ ở. Không ai được tự ý vào chỗ ở của người khác nếu không được người đó đồng ý.

2- Ông Hồ Văn Thái bị anh Oai cầm cộc đánh vào tay trái (nếu có), khi đó không mặc trang phục của ngành, không đeo số hiệu CAND, không xuất trình thẻ ngành hay giấy giới thiệu. Anh Oai không có trách nhiệm phải biết ông Thái là người thi hành công vụ.

3- Ông Hồ Văn Thái và ông Trần Anh Tài là công an tỉnh Nghệ An. Điều 91 Luật thi hành án hình sự 2010, quy định UBND xã và công an xã là cấp có thẩm quyền thi hành án phạt quản chế. Vậy hai ông tham gia vào chức năng của cấp xã là trái pháp luật.

Tuyên bố:

Bằng lương tâm và trách nhiệm của linh mục quản xứ, tôi đại diện cho 1795 giáo dân xứ Yên Hòa tuyên bố:

1- Phản đối tòa án nhân dân thị xã Hoàng Mai đã tuyên án bắt công anh Nguyễn Văn Oai.

2- Đây là bản án oan sai. Đề nghị tòa án nhân dân thị xã Hoàng Mai hủy bản án, trả tự do cho anh Nguyễn Văn Oai ngay lập tức.

Yên Hòa ngày 19-09-2017

*Linh mục quản xứ Yên Hòa
(ký tên đóng dấu)*

Hồ Văn Trường.

Đại diện cho 1795 giáo dân

Chủ tịch Hội đồng Mục vụ giáo xứ (ký tên): Bùi Đức Đường.

GIÁO PHẬN CÔNG GIÁO VINH Những đơn thư tố cáo và phản đối nhà cầm quyền CS19 và 22-09-2017.....

**Giáo phận Vinh
Giáo xứ Yên Hòa
ĐƠN THƯ PHẢN ĐỐI
V/v Bản án bắt công dành cho
anh Nguyễn Văn Oai.
19-09-2017**

Kính gửi:

- Viện kiểm sát thị xã Hoàng Mai
- Viện kiểm sát tỉnh Nghệ An.

Tôi, linh mục Hồ Văn Trường, hiện đang quản xứ Yên Hòa, thuộc xã Quỳnh Vinh, thị xã Hoàng Mai, tỉnh Nghệ An, xin trình bày với quý vị sự việc như sau:

Sự kiện

Phiên tòa hình sự sơ thẩm anh Nguyễn Văn Oai, diễn ra tại thành phố Vinh ngày 18-09-2017. Kết quả phiên tòa (lúc 11g), anh Nguyễn Văn Oai bị kết án hai tội danh “Không chấp hành án” theo điều 304 là hai năm, và tội “Chống người thi hành công vụ” khoản 1 điều 257 là 3 năm.

Cụ thể, điều 304: “Người nào cố ý không chấp hành bản án, quyết định của Tòa án đã có hiệu lực pháp luật mặc dù đã áp dụng biện pháp cưỡng chế cần thiết, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 3 năm hoặc

cùng anh Oai đi khỏi nơi cư trú trước khi bị bắt ngày 19-01-2017 theo quyết định khởi tố bị can số 02/PC44 (Đ2), ngày 18-01-2017 của cơ quan CSĐT Công an tỉnh Nghệ An. Như vậy, anh Oai có một hành vi đi khỏi nơi cư trú nhưng bị xử phạt hai lần. Điều này trái với quy định của pháp luật.

3- Không có hành vi “đã bị áp dụng biện pháp cưỡng chế cần thiết”. Những lần đi khỏi địa phương, anh Oai đều tự đi về mà chưa bị UBND xã ra quyết định áp dụng biện pháp cưỡng chế bắt đưa về nơi cư trú lần nào. Do vậy, việc ra quyết định khởi tố bị can đối với anh Oai là chưa đủ điều kiện hành vi về mặt khách quan của tội không chấp hành án.

II- Về “Tội chống người thi hành công vụ”.

Ngày 01-09-2016, ông Hồ Văn Thái và những người đi cùng đã tự ý vào nhà anh Oai không được anh Oai đồng ý, tự ý dùng camera và điện thoại ghi âm ghi hình. Anh Oai đã đuổi những người này ra khỏi nhà (Cáo trạng – trang 04).

1- Hành vi của những người này

**Giáo phận Vinh
Giáo hạt Đông Tháp
ĐƠN TỐ CÁO CỦA LINH MỤC
ĐOÀN HẠT ĐÔNG THÁP
V/v bắt ồ xảy ra gần đây trên
địa bàn giáo xứ Đông Kiều,
huyện Diễn Châu
22-09-2017**

Kính gửi:

- Ủy ban Nhân dân tỉnh Nghệ An.
- Sở công an tỉnh Nghệ An.
- Sở nội vụ tỉnh Nghệ An.
- Ủy ban ND huyện Diễn Châu.
- Công an huyện Diễn Châu.
- Phòng Tôn giáo huyện Diễn Châu.

Căn cứ vào bản tường trình của Hội đồng mục vụ giáo xứ Đông

VỚI TỬ SA, TRUNG QUỐC đang tiến tới đòi chủ quyền toàn bộ Biển Đông —Đài PT RFA 22-09-2017—

Chính phủ Trung Quốc mới đây đã đưa ra một chiến thuật mới về pháp lý để đẩy mạnh đòi hỏi chủ quyền của mình ở khu vực biển Đông.

Theo trang tin Washington Free Beacon của Mỹ, chiến thuật này được ông Mã Tân Dân, Phó Tổng Giám đốc Cục Hiệp định và Pháp luật, Bộ Ngoại giao Trung Quốc, đưa ra trong một cuộc họp kín với các giới chức Ngoại giao Hoa Kỳ hôm 28 và 29 tháng 8 ở Boston, Mỹ.

Chiến thuật được nói đến gọi là ‘chiến tranh pháp lý’ bao gồm một sự dịch chuyển từ cái gọi là đường đứt khúc 9 đoạn mà Trung Quốc vẽ ra ở biển Đông, vốn chiếm đến 90% diện tích vùng biển này.

Chiến tranh pháp lý sẽ áp dụng đối với 4 vùng đảo và thực thể trên biển Đông hiện đang có tranh chấp giữa các nước bao gồm Nam Sa (Trung Quốc gọi là Nansha) tức Trường Sa, Tây Sa (Xisha) là Hoàng Sa, Đông Sa (Dongsha) và Trung Sa (Zhongsha). Trung Quốc gọi các khu vực này chung là Tứ Sa.

Ông Mã nói rằng Trung Quốc khẳng định chủ quyền đối với Tứ Sa qua nhiều các đòi hỏi về pháp lý. Ông cũng tuyên bố đây là vùng nước lịch sử của Trung Quốc và là một phần trong vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý của nước này. Bắc Kinh cũng đòi chủ quyền đối với Tứ Sa như một phần của thềm lục địa mở rộng của mình.

Giải thích về đòi hỏi chủ quyền đối với Tứ Sa của Trung Quốc, Đại tá về hưu thuộc Hải Quân Mỹ Jim Fanell, người đã từng đứng đầu đơn vị tình báo của Hạm đội Thái Bình Dương cho rằng đây là một bước tiếp theo trong chiến lược ‘lát cắt salami’ được Trung Quốc áp dụng từ trước đến nay ở biển Đông, dần dần lấn tới và cuối cùng là đòi chủ quyền toàn bộ biển Đông.

Theo Washington Free Beacon, các giới chức Bộ Ngoại giao Mỹ đã

tỏ ra ngạc nhiên về kế hoạch mới của Trung Quốc. Tuy nhiên người phát ngôn Bộ Ngoại giao Mỹ Justin Higgins sau đó đã không đưa ra một bình luận nào với báo chí về cuộc họp này. Ông chỉ khẳng định lập trường của Mỹ từ trước đến nay là không đứng về bất cứ bên nào trong đòi hỏi về chủ quyền ở khu vực biển Đông.

Chính sách ba chiến tranh là gì?

Chiến tranh pháp lý thực ra là một trong 3 chiến thuật trong chính sách “3 chiến tranh” của Trung Quốc bao gồm chiến tranh tâm lý, chiến tranh thông tin và chiến tranh pháp lý đã được Quân ủy Trung ương Trung Quốc đưa ra từ hồi năm 2003.

Trên thực tế, đây là chính sách đã được Trung Quốc áp dụng rất rõ ràng để đối phó với phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế trong vụ kiện giữa Philippin và Trung Quốc được bắt đầu hồi năm 2013. Theo Giáo sư Carl Thayer, thuộc Học viện Quốc phòng Úc, Trung Quốc sử dụng các chiến thuật này nhằm làm phân tán sự chú ý của quốc tế vào quyết định mang tính ràng buộc về mặt pháp lý, vốn yêu cầu các bên tham gia Công ước về Luật biển của Liên Hiệp Quốc (UNCLOS) phải tuân thủ. Trung Quốc là một thành viên của Công ước này.

Hồi tháng 7-2016, tòa Trọng tài Quốc tế đã ra phán quyết bác bỏ tính pháp lý của đường đứt khúc 9 đoạn mà Trung Quốc vẽ ra trên biển Đông. Trung Quốc sau đó cũng đã lên tiếng bác bỏ phán quyết của tòa.

Mỹ cần phải có hành động đối phó

Tờ Washington Free Beacon trích lời của chuyên gia cao cấp Michael Pillsbury thuộc Viện Hudson ở Mỹ nhận định rằng chính phủ Mỹ hiện đang thiếu cả hai khả năng về chiến tranh pháp lý và đối phó với chiến tranh pháp lý của Trung Quốc. Ông nói “Trung Quốc dường như được tổ chức tốt hơn để

thiết kế và thực hiện các chiến thuật pháp lý khôn ngoan để thách thức các quy tắc quốc tế mà không bị chế tài trừng phạt”. Ông Pillsbury cũng nói rõ hơn là có thể việc Trung Quốc áp dụng chiến thuật chiến tranh pháp lý ở biển Đông sẽ khiến Quốc hội Hoa Kỳ cho phép chính phủ xây dựng một khả năng tốt hơn để đối phó với Trung Quốc, và khi Mỹ có được một đơn vị như vậy thì sẽ dễ dàng hơn để đối phó với chiến tranh pháp lý của Trung Quốc, nhất là khi có sự ủng hộ của Liên Hiệp Quốc.

Quốc hội Mỹ hiện vẫn chưa phê chuẩn Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật biển 1982 (UNCLOS) vì cho rằng Công ước sẽ làm ảnh hưởng đến quyền lợi của Mỹ trên biển. Trung Quốc từ trước đến nay trên các diễn đàn quốc tế và kênh báo chí vẫn tuyên truyền rằng Mỹ là đạo đức giả khi không phê chuẩn Công ước.

Chuyên gia Pillsbury cũng cho rằng Mỹ nên triển khai một hàng không mẫu hạm hoặc một nhóm tàu viễn chinh vĩnh viễn ở biển Đông để cho Bắc Kinh thấy là những lời nói của Mỹ được củng cố bằng hành động chứ không chỉ là lời nói đơn thuần.

BIỂN ĐÔNG : «TỬ SA» CÒN TỆ HƠN CẢ «ĐƯỜNG LƯỠI BÒ»

Thụy My RFI 28-09-2017

Tuần trước, báo mạng Washington Free Beacon có trụ sở tại Washington đã tiết lộ một chiến thuật mới của Trung Quốc trong mục tiêu độc chiếm Biển Đông : thay vì yêu sách đường 9 đoạn, thường gọi là “Đường lưỡi bò”, Bắc Kinh lại nêu ra khái niệm “Tứ Sa”.

Trong một cuộc họp kín với các viên chức bộ Ngoại giao Hoa Kỳ vào ngày 28 và 29-08-2017 tại Boston, ông Mã Tân Dân (Ma Xinmin), cục phó Cục Hiệp định và Pháp luật thuộc bộ Ngoại giao Trung Quốc, đã khẳng định “quyền lịch sử của Trung Quốc tại Tứ Sa”. Tờ báo cho biết các viên chức Mỹ

tỏ ra rất ngạc nhiên về cách diễn dịch mới này.

Theo ông Mã Tân Dân, Trung Quốc có “*chủ quyền và quyền hàng hải*” kéo dài xung quanh bốn nhóm đảo ở Biển Đông là Đông Sa (Dongsha, tức Pratas Islands của Đài Loan), Tây Sa (Xisha, tức Hoàng Sa), Nam Sa (Nansha, tức Trường Sa), Trung Sa (Zhongsha, tức bãi cạn Macclesfield, là một bãi ngầm nằm cách Hoàng Sa 75 hải lý). Bắc Kinh gọi chung là “*Tứ Sa*”, đòi hỏi vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý xung quanh nhóm đảo này.

Ông Michael Pillsbury, thuộc Hudson Institute và là giám đốc Center for Chinese Strategy, nhận định, yêu sách về pháp lý trên đây là một trong “*Tam chủng chiến pháp*” do Quân ủy Trung ương đưa ra từ năm 2003, gồm chiến tranh tâm lý, chiến tranh thông tin và chiến tranh pháp lý. Còn đại tá Hải quân về hưu Jim Fanell cho rằng thuyết “*Tứ Sa*” là “*một bước logic của Bắc Kinh trong chiến thuật tầm ăn dâu*” trên Biển Đông.

Hai chuyên gia về công pháp quốc tế Julian Ku và Christopher Mirasola trên trang Lawfare - một trang chuyên về an ninh do Lawfare Institute và Brookings Institution thực hiện, với sự hợp tác của nhiều luật gia - trong một bài viết mới đây đã khẳng định “*Biển Đông và yêu sách “Tứ Sa” của Trung Quốc : Lý thuyết mới về pháp luật, nhưng lập luận tệ hại như cũ*”. Theo hai tác giả trên, về mặt luật pháp, lý lẽ về “*Tứ Sa*” cũng chẳng hơn gì so với Đường lưỡi bò lâu nay.

Thật ra đây không phải là một khái niệm mới mẻ. Luật về lãnh hải và đường tiếp giáp của Trung Quốc năm 1992 đã tuyên bố lãnh thổ Trung Quốc bao gồm cả “*Đông Sa, Tây Sa, Trung Sa và Nam Sa*”. Sách Trắng công bố năm 2016 khi tranh chấp với Philippin cũng khẳng định chủ quyền “*Nam Hải chư đảo*” (tức các đảo trên Biển Đông) gồm bốn nhóm đảo trên, kể cả “*các đảo, rạn san hô, bãi cạn, thực thể có số lượng và kích thước khác nhau*”.

Như Bắc Kinh đã nhìn nhận, mỗi nhóm đảo gồm nhiều thực thể đa dạng, đa số không mang lại quyền

lợi hàng hải. Chẳng hạn phán quyết của Tòa Trọng tài La Haye năm 2016 nhận định: không một thực thể nào ở Trường Sa đủ lớn để có được lãnh hải 12 hải lý xung quanh. Năm 1996, Trung Quốc ấn định các đường cơ sở bao quanh quần đảo Hoàng Sa, coi đây là một đơn vị địa lý duy nhất (có lẽ nhằm mở rộng tối đa yêu sách).

Vì Trung Quốc không phải là một quốc gia gồm nhiều đảo hợp lại như Indonesia hay Philippin, Hoa Kỳ và hầu hết các nước coi việc vẽ ra những đường cơ sở xung quanh một nhóm đảo là đi ngược lại với Công ước Liên Hiệp quốc về Luật biển (UNCLOS). Điều 47 của Công ước quy định đường cơ sở xung quanh một quần đảo như Hoàng Sa chẳng hạn, chỉ có thể được ấn định nếu bao quanh “*các đảo chính và một khu vực mà tỉ lệ khoảng cách từ vùng biển so với vùng đất, kể cả rạn san hô*” của một Nhà nước “*là từ 1-1 đến 9-1*”. Hai chuyên gia Julian Ku và Christopher Mirasola khẳng định, Trung Quốc không hội đủ điều kiện này, vì đất liền Hoa lục xa tít tắp vùng biển yêu sách.

Do vậy, cơ sở luật pháp của “*Tứ Sa*” thậm chí còn yếu hơn cả Đường lưỡi bò, vì rõ ràng là vi phạm UNCLOS (điều 46 và 47). Tuy vậy có vẻ như Trung Quốc có lợi hơn khi thay đường 9 đoạn bằng “*Tứ Sa*”. Vì sao ?

Trước hết, các lãnh đạo Bắc Kinh có thể đã nhận ra rằng Đường lưỡi bò đã trở nên một gánh nặng về ngoại giao. Đây là một “*sui generis*” (tình trạng pháp lý chưa có tiền lệ) : chưa hề có một Nhà nước nào đòi hỏi “*quyền lịch sử trên biển*” như vậy. Thế nên Đường lưỡi bò đã khiến Trung Quốc trở thành mục tiêu bị quốc tế phê phán.

Thứ hai, khi sử dụng một thuật ngữ có vẻ giống như trong UNCLOS, Trung Quốc có thể tránh né được những chỉ trích.

Thứ ba - và theo hai chuyên gia trên, là đáng phần nộ nhất - Bắc Kinh có thể kết luận là tốt nhất nên bóp méo Luật Biển theo kiểu của mình, qua việc sử dụng những thuật ngữ của UNCLOS. Cường quốc đang lên này diễn dịch những quy

định hiện hành theo cách nào có lợi nhất. Tìm được sự ủng hộ về đường cơ sở có lẽ dễ dàng hơn so với đường lưỡi bò. Tiến hành “*chiến tranh pháp lý*”, Bắc Kinh có thể trồng cây vào đội ngũ đông đảo các luật sư và nhà nghiên cứu Trung Quốc để quảng bá chiến lược mới này với cộng đồng quốc tế.

Hai nhà nghiên cứu Julian Ku và Christopher Mirasola kết luận: trong khi chờ đợi Đường lưỡi bò bị quăng vào thùng rác (hợp pháp) của lịch sử, khó thể tin rằng với “*Tứ Sa*”, Bắc Kinh sẽ đóng một vai trò khiêm tốn hơn tại Biển Đông. Lý lẽ về “*Tứ Sa*” không mấy vững, thậm chí yếu hơn cả đường 9 đoạn. Tuy nhiên để giải thích khái niệm “*Tứ Sa*” thiếu vững chắc và bất hợp pháp như thế nào, cần có những phân tích phức tạp về luật pháp, cộng với những thông điệp công khai, hiệu quả. Chính quyền Mỹ liệu có đẩy mạnh những công cụ này để khẳng định chính sách về Biển Đông hay không ?

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

Phơi bày sự thật về Hồ Chí Minh và đảng Cộng sản. Quyết liệt đấu tranh cho Dân chủ Nhân quyền. nỗ lực giải thể chế độ độc tài toàn trị.

TRUNG CỘNG VÀ VIỆT CỘNG CÙNG CHUNG VẬN MẠNG

.....*Ngô Nhân Dụng* 22-09-2017.....

Một sứ giả của Cộng sản Trung Quốc mới qua Hà Nội, tuyên bố rằng hai đảng Trung Cộng và Việt Cộng cùng chung vận mạng. Lưu Vân San là một ủy viên Ban Thường vụ Bộ Chính trị Trung Cộng từ năm 2007, nhóm bảy người làm chúa tể nước Trung Hoa bây giờ. Cho nên lời ông ta nói rất “nặng ký.”

Ông Lưu Vân San (刘云山, Liu Yunshan) nói rằng trên bình diện chiến lược, “hai đảng cộng sản tạo thành một tập hợp cùng chung số mạng” (người Trung Hoa gọi là cùng mạng vận, 命运共同体, Tân Hoa Xã trong bản tin tiếng Anh dịch là “shared destiny”). Và ông Nguyễn Xuân Phúc, thủ tướng Việt Nam, nghe mà không nói gì, chắc đã đồng ý.

Cùng chung vận mạng (mạng vận cộng đồng thể) nghĩa là gì?

Trong lời phát biểu trên, ông Lưu Vân San không nói đến hai quốc gia hoặc hai dân tộc mà chỉ nói về hai đảng cộng sản. Ông chỉ nhắc lại một ý vẫn được Hồ Chí Minh hát đi hát lại: “Trước là đồng chí, sau là anh em.” Tất nhiên, các đảng cộng sản đều theo đuổi mục tiêu giống nhau. Mà hai nước Việt Nam với Trung Quốc thì “núi liền núi sông liền sông” cho nên số phận hai đảng không thể tách rời. Nhưng vì hai đảng cộng sản lúc nào cũng chiếm độc quyền cai trị quốc gia, cho nên khi hai đảng “nối liền khúc ruột” sẽ kéo theo số mạng của dân Việt Nam vào với Trung Quốc.

Về mặt chính trị, Lưu Vân San nói đúng sự thật: Số mạng hai đảng Trung Cộng và Việt Cộng gắn bó chặt chẽ. Một lý do Bắc Kinh không muốn chế độ Kim Jong Un sụp đổ là vì khi chính quyền cộng sản Bắc Hàn tan rã, người dân Trung Hoa lục địa sẽ phần khởi nghĩ rằng họ còn xứng đáng thoát khỏi ách độc tài hơn dân nước láng giềng, vì dân trí cao hơn, kinh tế đã tư bản hóa mạnh hơn nhiều. Trung Cộng, vì quyền lợi của chính họ, cần giữ cho cả ba đảng cộng sản còn lại ở Á Châu tồn tại. Nếu Trung Cộng suy tàn thì Việt Cộng càng lo ngại hơn nữa: Ngay trong nội bộ đảng sẽ có biến loạn.

Cho nên, ông Lưu Vân San giải thích rõ ràng: Hai đảng cộng sản phải củng cố quyền hành! Điều này được ông giải thích: “Mối quan hệ song phương đúng đắn và ổn định sẽ giúp cả hai đảng chúng ta giữ vững quyền hành (solidify the ruling position of the two parties), theo đúng quyền lợi của

hai đảng (ông nói thêm: và dân chúng hai nước).” Nghe vậy, chắc ông Nguyễn Xuân Phúc phải đồng ý: Cộng sản Việt Nam không thể giữ vững quyền hành nếu thiếu cộng sản Trung Quốc! Mạng của chính phủ Hà Nội cho biết ông Phúc hứa với ông Lưu rằng hai bên sẽ “duy trì hòa bình và ổn định” ở Biển Đông nước ta. Hai chữ “ổn định” của Lưu Vân San được Phúc nhắc lại, có nghĩa là nước đàn anh đồng chí chiếm được chỗ nào thì cứ giữ lấy! Kiện cáo, đòi hỏi, chỉ làm “mất ổn định!” Ổn định là hợp với thánh ý của thiên triều!

Nhưng ngoài quan hệ giữa hai đảng, câu nói của Lưu Vân San còn có nghĩa là vận mạng của nước Việt Nam, dân tộc Việt Nam, cũng gắn chặt với Trung Cộng! Ý tưởng này có thể khiến 90 triệu người dân Việt lo ớn xương sống!

Thế nào là “cùng chung vận mạng?” Người Việt Nam có muốn cùng chung vận mạng với Trung Quốc hay không? Muốn cùng chung vận mạng với một Trung Quốc nằm dưới quyền đảng Cộng sản mãi mãi hay không? Chung vận mạng có nghĩa là chính sách ngoại giao của Việt Nam không thể đi ngược với Trung Cộng hay không?

Cộng sản Việt Nam không dám kiện Trung Cộng cướp biển, cướp đảo, có phải vì họ đã chấp nhận hai đảng “cùng chung vận mạng” hay không? Trung Cộng chiếm đất, chiếm biển của Việt Nam, tuyên bố là của họ. Đó có phải là ý nghĩa của mấy chữ “hai đảng cùng chung vận mạng” hay không? Lính Trung Cộng bắn đuổi ngư dân Việt, bắt người, cướp hải sản, phá tàu thuyền! Như vậy có phải cũng vì “cùng chung vận mạng” hay không? Có phải vì “hai đảng cùng chung vận mạng” cho nên, Tháng Bảy vừa qua, Việt Cộng ngưng cuộc thăm dò khai thác dầu ngoài khơi nước ta, sau khi Trung Cộng tỏ ý bất bình hay không?

Nhưng ngoài mặt ngoại giao, câu nói của Lưu Vân San còn khiến người Việt lo lắng hơn nữa vì hàm ý kinh tế. Bốn chữ “cùng chung vận mạng” trên mặt kinh tế đưa tới những hệ quả nào?

Ông Lưu Vân San không quên chuyện kinh tế. Ông nói: “Nền kinh tế hai nước ta bổ túc lẫn nhau, với tiềm năng hợp tác thực tế lớn lao,” theo Tân Hoa Xã tường thuật.

“Bổ túc lẫn nhau” nghe rất hay, nhưng rất chua chát. Nó có nghĩa là Việt

Nam chỉ cần nhập cảng hàng Trung Quốc, mặc cho công nghệ nước mình chết vì không thể cạnh tranh. Một trong những thí dụ là các loại sắt thép, thép Trung Quốc có thể bức tử thép Việt. Báo chí trong nước, như báo Người Lao Động từng kêu lên rằng: “Thượng vàng, hạ cám gì cũng nhập!” Báo chí mô tả “các loại hàng giả, hàng nhái đến trái cây tẩm ướp hóa chất độc hại, các loại ‘phụ gia’ gây ung thư cũng nhập bầy bán gần như công khai khắp nơi!”

Đối với các xí nghiệp Trung Cộng, “Bổ túc lẫn nhau” có nghĩa là họ có thể tràn ngập thị trường Việt Nam với những hàng hóa ế ẩm các nước khác không mua. Cách đây mấy năm, ông Đào Ngọc Chương, một chuyên gia kinh tế, than nước ta “đang trở thành ‘bãi phế thải’ chứa các loại hàng hóa phẩm chất xấu của Trung Quốc.” Tổng cục Thống kê thuộc Bộ Công thương cho thấy hàng xuất cảng của Việt Nam sang Trung Quốc phần lớn là nguyên liệu, và khoáng sản. Đó là mối quan hệ kinh tế giữa các thuộc địa với mẫu quốc, trong thế kỷ 19, 20.

Một cách “Bổ túc lẫn nhau” khác là các công ty xây dựng Trung Cộng luôn luôn trúng thầu ở Việt Nam, mặc dù kỹ thuật và phương pháp làm việc rất kém.

Người Việt Nam đang chứng kiến cảnh hai công ty xây dựng đường xe điện (metro) ở Hà Nội và Sài Gòn. Công ty Thiết Lộ số 6 của Trung Quốc làm đoạn đường Cát Linh-Hà Đông dài 13 cây số, đáng lẽ khánh thành vào năm 2016, nay được hoãn lại đến 2018. Không những làm trễ hạn, việc làm con đường này còn xảy ra rất nhiều tai nạn.

Tháng 11-2014, một người lái xe máy bị thiệt mạng vì sắt thép rớt. Tháng sau, một dàn dựng cao 10 mét đổ đè bẹp một chiếc taxi đang chở ba người. Tháng 08-2015, một tảng thép rớt xuống trên một chiếc xe đang chạy, tài xế suýt chết. Tháng Năm vừa qua, người ta khám phá ra sắt trên một đoạn đường mới đổ đã han rỉ, chỉ vì không được sơn bảo vệ.

Trong khi đó, đoạn đường Bến Thành-Suối Tiên ở Sài Gòn dài gần 20 cây số, phần lớn trên mặt đất, do cơ quan Hợp tác Quốc tế (JICA) viện trợ và các công ty Nhật như Sumitomo và Shimizu-Maeda xây dựng không xảy ra một tai nạn nào cả. Họ cũng mời các công ty Pháp, Ý, và Nam Hàn tham dự. Kế hoạch này đáng lẽ hoàn tất năm 2020 cũng bị chậm trễ hai năm, vì thủ tục chuyển giao đất của nhà cầm quyền thành phố.

Việc xây dựng hai đường xe điện

TIẾN TRÌNH CHẾ BIẾN HỒ Chí Minh thành Bô tát của CSVNLe Nguyen 25-09-2017.....

còn khác nhau một điểm quan trọng, là thiết kế con đường ở Sài Gòn chú ý rất nhiều đến những bố trí lối đi thuận tiện cho người đi bộ và đi xe điện, với cố vấn kỹ thuật của các công ty quốc tế. Trong khi đó, công ty Trung Quốc ở Hà Nội hầu như không quan tâm đến người sử dụng.

Đối với người dân Việt Nam, câu chuyện hai đường xe điện trên khiến ai cũng thấy điều họ nghĩ là đúng: Các công ty Trung Quốc kém xa công ty Nhật. Người dân tự hỏi: Tại sao cứ để cho các công ty Trung Quốc trúng hầu hết các gói thầu?

Chỉ có đảng Cộng sản Việt Nam là nghĩ khác! Họ đã chấp nhận "cùng chung vận mạng" với Trung Cộng!

Kinh tế Việt Nam hiện nay chứa đựng một tiềm năng rất cao. Dân số đông, người có học nhiều, dân cần cù làm việc, tiết kiệm và muốn học hỏi. Trong tương lai, nếu chủ trương "cùng chung vận mạng" cứ tiếp tục thì chính tiềm năng đó sẽ thui chột.

Một tổ chức nghiên cứu kinh tế ở Mỹ, Boston Consulting Group, ước đoán rằng tới năm 2020 một phần ba dân Việt Nam sẽ trở thành giới trung lưu. Tức là có lợi tức khoảng \$714/tháng. Các doanh nghiệp quốc tế đang chú mục tìm cơ hội khai thác thị trường này.

Năm lãnh vực được coi là đang phát triển rất cao ở nước ta là: Du lịch ra nước ngoài; Hàng tiêu thụ cho cá nhân (personal care) về sức khỏe, vệ sinh hay sắc đẹp; Điện thoại tinh khôn (smartphones); Hàng tiêu thụ Nhật; và Bảo hiểm.

Đến năm 2021, sẽ có 7.5 triệu người Việt Nam đi chơi ở nước ngoài, so với 4.8 triệu năm 2016. iPhones của Apple và Galaxy Note của Samsung đang bán rất chạy tại Việt Nam. Công ty Mizumo của Nhật ký hợp đồng \$50,000 để mời tay vô địch cầu lông Nguyễn Tiến Minh đóng vai "sứ giả" quảng cáo cho đồ thể thao của họ. Năm ngoái, công ty bảo hiểm Manulife từ Canada đã nhận xét rằng Việt Nam là một thị trường phát triển rất nhanh cho ngành bảo hiểm, đủ loại, với số thu năm 2016 tăng gần 70% so với năm 2015.

Những triển vọng trên có lọt vào tay các công ty Trung Cộng hay không?

Đó là mối lo của dân Việt Nam, sau khi nghe ông Lưu Văn San nhắc đến mối quan hệ "cùng chung vận mạng" giữa hai đảng cộng sản, và thấy ông Nguyễn Xuân Phúc tỏ vẻ đồng tình!

Lần theo dấu vết của Hồ, thập thò thoáng ẩn thoáng hiện trong lịch sử đảng CSVN, trong *Hồ Chí Minh toàn tập*, trong *Hồ Chí Minh Biên Niên Sử* và kiên nhẫn lục lọi tìm tòi trong kho tài liệu của tuyên giáo trung ương đảng, của các nhà "Hồ Chí Minh học." Nhờ vào đó mà cộng đồng mạng xã hội mới phát hiện ra Hồ là tên cộng sản quốc tế trăm tên nghìn mặt và mỗi một cái tên là thể hiện nhiều bộ mặt nhớp nhúa, ghê tởm khác nhau:

Với tự truyện "*Những mẩu chuyện về cuộc đời của Hồ Chủ Tịch*" thì Hồ nhập vai nhà báo Trần Dân Tiên hỏi chuyện bác Hồ - người tự diễn tả là không thích nói về bản thân nhưng Trần Dân Tiên cũng kịp tự phong cho Hồ là "cha già dân tộc".

Với tự truyện "*Vừa đi đường vừa kể chuyện*" thì Hồ đóng vai T. Lan không rõ phái tính, làm cán bộ tháp tùng đi công tác kiêm làm tà lạt điều đóm, hóng hớt nghe chuyện bác Hồ "kiêm nhường, từ tốn" kể lại cuộc đời bốn ba hoạt động cách mạng của bác Hồ, tự T. Lan.

Với bài chính luận "*Địa chủ ác ghê*" thì Hồ lấy bút danh C.B. thể hiện tài bịa chuyện, tố điều giết bà địa chủ yêu nước Nguyễn Thị Năm Cát Hạnh Long, người có cả gia đình tham gia góp công góp của, có công không nhỏ trong kháng chiến chống Pháp - bịa rất thành thực.

Với tiểu truyện "*Giấc ngủ mười năm*" thì Hồ biến thành nhà văn Trần Lực bịa chuyện lính Pháp bắt cha để hãm con gái ruột, con trai hiếp mẹ đẻ mình và những chuyện ghê tởm phi cảm, phi thú không ai có thể tưởng tượng ra được nhưng với tư tưởng, đạo đức Hồ Chí Minh thì rất bình thường trong cuộc đời làm tay sai cho cộng sản quốc tế.

Tuy nhiên đó chỉ là trò ném đá giấu tay nhỏ lẻ của Hồ Chí Minh, tên cộng sản khát máu không còn tính người và không ai phát hiện ra được trong thời đại loa đài, chỉ có cái loa là vui thôi! Chuyện giả danh để tự sướng hay giả danh bịa ra tội để giết người là bản quyền của Hồ mà đám cháu ngoan thừa hưởng, phát huy từ lúc Hồ còn sống cho đến lúc Hồ chết.

Đến thời bây giờ trò ném đá giấu tay của Hồ vẫn còn được đảng CSVN rầm rộ phát động phong trào học tập, làm theo trong đó có cách giết người tàn độc, đậm đà bản sắc của tư tưởng, đạo đức Hồ Chí Minh.

Vậy để biết Hồ dạy cách giết

người như thế nào, chúng ta cùng nhau đọc trích đoạn, từ cuốn sách "*Tôi bỏ đảng*" của cựu đảng viên cộng sản Hoàng Hữu Quỳnh, có kể lại lời Hồ Chí Minh căn dặn cán bộ, đảng viên cộng sản giết người lạnh lùng như giết con gà, con vịt rằng:

"...Mỗi lần các chú giết được Tây hoặc Việt gian thì phải viết giết cái lên áo tội trạng... Nếu muốn cho xác người chìm xuống thì các chú phải mổ bụng và bỏ đôi cái bao tử thì cái xác mới chìm xuống được..."

Từ lời dạy đó, thế cho nên cách giết người dã man, lạnh lùng mang dấu ấn Hồ Chí Minh rất phổ biến trong cuộc chiến đánh thuê cho Nga-Tàu dưới vỏ bọc đấu tranh giải phóng dân tộc mà những ai sống trong thời chiến tranh cũng ít nhất một lần chứng kiến hoặc nghe những người trực tiếp chứng kiến kể lại cách giết người rồi giết cái tội trạng "tưởng tượng" lên ngực nạn nhân theo lời dạy của Hồ Chí Minh.

Thời nay nhiều việc làm mờ ám, bá đạo, vô đạo đức của Hồ Chí Minh đã được các kho tài liệu của Việt Nam lẫn quốc tế, của phe cộng sản đọc tài lẫn phe dân chủ tự do bóc gỡ trần trụi không cách chi che đậy giúp cho mọi người thấy. Hồ đích thực là con quỷ đã thành tinh và bản chất quỷ của Hồ đã rõ, không còn mấy ai mơ hồ, hiểu lệch lạc về Hồ. Thế nhưng trong thực tế vẫn có những tên đảng viên bồi bút, trí nô mặt trời trán bóng, ngoa ngôn loạn ngữ tăng bốc, nâng bi Hồ ngang tầm với Tiên, Thánh, Phật với những câu chữ phun ra không sợ thối mồm như sau:

"...Bác Hồ là Bô tát, là vị La hán, bởi vì Người đã dành tất cả cho mọi người, không giữ gì riêng cho mình cả. Cuộc đời và sự nghiệp của Bác Hồ như đóa sen giữa rừng hoa dân tộc Việt Nam, hội tụ đức tài của đất nước..."

Đoạn văn trên trích từ báo Nhân Dân là cơ quan ngôn luận của đảng cộng sản Việt Nam. Báo Nhân Dân còn được đảng ta "hào phóng" rủ rê nhân dân đứng cùng để ngửi hơi và gọi là "*cơ quan trung ương, tiếng nói chính thức của đảng, nhà nước và nhân dân Việt Nam*".

Từ lúc cơ quan ngôn luận mạo danh nhân dân, nâng cấp "thánh Hồ" lên làm "Bô Tát" thì các chức sắc sư hủ mang của giáo hội Phật giáo Việt Nam, cánh tay nối dài của Mặt trận Tổ quốc, con đẻ của đảng ồ ạt đưa

tượng Hồ vào chùa ngồi ngang hàng với Phật cho Phật tử thờ cúng bái lạy.

Song song đó là chúng đào tạo công an tôn giáo cạo đầu, mặc áo cà sa, học tập giáo lý, thuyết pháp theo bài bản của Ban Tuyên giáo Trung ương biên soạn, làm ra, phát tán. Những bài giảng Phật pháp trong hệ thống chùa quốc doanh, có bầy sư Mác-xít lấy quỹ sứ Hồ Chí Minh làm nhân vật trung tâm rao giảng Phật pháp. Cũng như để biến quỹ Hồ thành Bồ Tát, đảng cộng sản chỉ đạo bồi bút, trí nô vào cuộc diễn giải giáo lý Phật và ngụy luận rằng tư tưởng Phật giáo tương đồng với tư tưởng của quỹ Hồ qua biện chứng như sau:

“...Thượng tọa Thích Huệ Đăng là một nhà tu hành rất nổi tiếng ở Việt Nam. Ông nổi tiếng đến mức, nhiều người còn cho rằng, ông cũng là một vị Bồ Tát tái sinh... Khi nói chuyện với Thượng tọa và tận mắt nhìn những gì ông đang làm, những chồng sách ông viết ra mới thấy rằng người bình thường khó có thể làm như vậy.

Ở Việt Nam, có lẽ chưa có một vị Thượng tọa nào lại có thể giảng giải 21 bộ Kinh Phật mà không cần sổ sách, giấy tờ. Và sau này người ta cứ mang băng ghi âm mà Thượng tọa đã giảng, gỡ ra rồi in thành sách...

...Thượng tọa phản đối một cách quyết liệt về tình trạng bấy giờ người ta biến Phật giáo thành một thứ tôn giáo mê tín dị đoan, suốt ngày “cốc cốc cheng cheng”, cầu xin Phật cho từ sự bình an đến sức khỏe, rồi thăng quan tiến chức, phát tài phát lộc...

...Tôi để ý thấy ở đầu giường của Thượng tọa có bức ảnh một nhà sư mặc áo vàng, nét mặt trang nghiêm, đang cầm bát đi khát thực. Nhìn bức ảnh này, tôi ngỡ ngợ vì thấy quen quen. Tôi hỏi Thượng tọa, người này là ai? Thượng tọa nói luôn:

Đó là Đại Bồ Tát Hồ Chí Minh... Ngài là Đại Bồ Tát Hồ Chí Minh. Hằng ngày tôi vẫn hai lần nói chuyện với Ngài. Buổi sáng trước khi đi làm, tôi trình bày với ngài rằng, hôm nay tôi phải làm việc gì và nếu có khó khăn tôi cũng sẽ trình bày với ngài - Buổi tối trước khi đi ngủ, tôi cũng lại báo cáo với ngài ngày hôm nay tôi đã làm được những việc gì. Và đã hàng chục năm nay, nếu như đi xa thì thôi, còn nếu ở nhà, không bao giờ tôi bỏ việc nói chuyện với ngài như vậy...

...Các anh chưa nghiên cứu Phật pháp hoặc cũng có thể anh chưa tìm hiểu tư tưởng Chủ tịch Hồ Chí Minh về Phật pháp và con đường đi cứu dân, cứu nước, giành độc lập cho dân tộc của Người. Con đường của Người cũng là đi theo chân lý của Đức Phật. Người là một vị Đại Bồ Tát tái sinh, đã

nhập thế, từ bỏ mọi vinh hoa phú quý, từ bỏ cuộc sống đang yên bình để dẫn thân... Điều này giống Phật Thích Ca Mâu Ni từ bỏ cung vàng điện ngọc, ngai vàng, vợ đẹp con ngoan, đi tu hành tìm ra chân lý cứu độ chúng sinh...

... Nhà sư đi khát thực chỉ được đi theo một con đường luôn hướng về phía trước và không được quay ngược trở lại... Cũng như Chủ tịch Hồ Chí Minh khi đã lên tàu bốn năm châu bốn biển tìm đường cứu nước, đã đi sẽ không quay trở lại, mà chỉ về khi đã tìm ra chân lý...

...Thượng tọa cho tôi xem những tập bài giảng, bài nói chuyện và tham luận của ông về tư tưởng Phật giáo của Hồ Chí Minh, Trần Nhân Tông và của Phật Thích Ca Mâu Ni, Thượng tọa luôn giữ quan điểm rằng, giữa 3 người này có một nét chung đó là tìm đường cứu dân, cứu nước bằng chân lý Phật pháp.

Nghiên cứu tư tưởng Hồ Chí Minh chúng ta thấy có nhiều nét tương đồng với các tư tưởng lớn của Phật giáo.

...Trên bình diện tư tưởng, Chủ tịch Hồ Chí Minh có nhiều mặt gần gũi, gặp gỡ với giáo lý Phật giáo. Cốt tủy của Phật giáo là Từ bi hỷ xả, Vô ngã vị tha, Cứu khổ cứu nạn...

...Phật hoàng Trần Nhân Tông - vị sư tổ của Phái Trúc Lâm là một ông vua đã từng chỉ huy quân dân Đại Việt hai lần đánh thắng quân Nguyên, ông đã vận dụng tư tưởng Phật giáo vào lãnh đạo nhân dân, đoàn kết một lòng chống giặc ngoại xâm...

Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng vậy. Câu nói của Người: “Đoàn kết, đoàn kết đại đoàn kết. Thành công, thành công đại thành công” chính là thể hiện một cách cụ thể nhất tư tưởng của Phật giáo. Con đường của Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng như của Phật hoàng Trần Nhân Tông rất giống nhau...

...Chính vì thế mà mong ước của Thượng tọa Thích Huệ Đăng là làm sao xây dựng được một hệ tư tưởng Phật giáo Việt Nam dựa trên ba tư tưởng cốt lõi là: Chân lý Phật giáo của Thích Ca Mâu Ni - Chân lý Phật giáo của Phái Trúc Lâm và Tư tưởng Hồ Chí Minh...

Đọc trích đoạn trên không khó để thấy tên bồi bút này nâng bi hơi bị thô thiển, thiếu đẳng cấp khi ra sức thổi phồng sư quốc doanh Thích Huệ Đăng lâu thông 21 quyển kinh Phật không cần phải nhìn vào sổ sách, giấy tờ và một mình đi trên con đường chân lý của Đức Thích Ca Mâu Ni... rồi kết luận ông thích đủ thứ này là Bồ Tát tái sinh (?)

Sau khi đưa Thích Huệ Đăng lên tận đỉnh trời làm Bồ Tát thì tên bồi bút của làng Ba Đình nhẹ nhàng xuống xề, chuyển tông bỏ vào mồm cho ông thích trời ơi “tài cao đức trọng” này, cất tiếng ca Hồ Chí Minh với những câu nồng nặc mùi tuyên giáo mà hầu hết người dân lương thiện nghe qua khó lòng giữ được bình tĩnh như:

“...Người là một vị Đại Bồ Tát tái sinh, đã nhập thế, từ bỏ mọi vinh hoa phú quý, từ bỏ cuộc sống đang yên bình để dẫn thân... Điều này giống Phật Thích Ca Mâu Ni từ bỏ cung vàng điện ngọc, ngai vàng, vợ đẹp con ngoan, đi tu hành tìm ra chân lý cứu độ chúng sinh...

Phật hoàng Trần Nhân Tông - vị sư tổ của Phái Trúc Lâm là một ông vua đã từng chỉ huy quân dân Đại Việt hai lần đánh thắng quân Nguyên, ông đã vận dụng tư tưởng Phật giáo vào lãnh đạo nhân dân... Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng vậy. Câu nói của Người: “Đoàn kết, đoàn kết đại đoàn kết. Thành công, thành công, đại thành công” chính là thể hiện một cách cụ thể nhất tư tưởng của Phật giáo...

...Trên bình diện tư tưởng, Chủ tịch Hồ Chí Minh có nhiều mặt gần gũi, gặp gỡ với giáo lý Phật giáo. Cốt tủy của Phật giáo là Từ bi hỷ xả, Vô ngã vị tha, Cứu khổ cứu nạn...”

Đọc chuyện bịa của tên văn nô này, không khó để nhận ra hần là truyền thừa tài năng bịa của Hồ Chí Minh nhưng cách bịa của hần hơi bị dở, tức là nói láo không có căn. Dù tên bồi bút này bịa có chút bài bản, biết tạo ra cao trào, biết bợp đít ông giả sư Thích Huệ Đăng đặt bàn tọa vào chỗ “Bồ Tát tái sinh” rồi bỏ lời vào mồm ông Bồ Tát Huệ Đăng và chọt cù lét cho ông cười sặc sụa để rút ra câu lời:

“...Con đường của Người cũng là đi theo chân lý của Đức Phật. Người là một vị Đại Bồ Tát tái sinh, đã nhập thế, từ bỏ mọi vinh hoa phú quý, từ bỏ cuộc sống đang yên bình để dẫn thân...”

Thật ra với một Phật tử bình thường không cần phải có kiến thức “uyên thâm” như ông “cao tăng” có đẳng cấp bậc thầy Yoga, có khả năng giảng giải 21 bộ kinh Phật mà không cần sổ sách, giấy tờ... để đọc như các lãnh đạo đảng cộng sản đi công du nước ngoài, trơ mặt ăn mày các nước dân chủ giàu mạnh như tên bồi bút kê khai.

Có lẽ người con Phật nào biết giữ giới luật, cũng nhận ra Hồ Chí Minh chưa vượt qua được Ngũ Giới Cấm của tín đồ Phật Giáo thuần thành, là tránh xa sát sinh, trộm cắp, tà dâm,

ĐẢNG SUY TÀN LÃNH ĐẠO TAN HOANG

+++++Phạm Trần 28-09-2017+++++

nói dối và các chất gây nghiện. Ngũ giới cấm là bước đầu để trở thành con Phật mà Hồ còn không giữ được thì làm gì có chuyện Hồ hiểu từ bi hỷ xả, vô ngã vị tha, cứu khổ cứu nạn như ông Thích Huệ Đăng, thầy của các ông sư quốc doanh bồ lão, gán lên cho Hồ. Không những thế ông sư đạo mạt này còn bạo gan, chủ động nói dối, ca tụng phong chức cho con quỹ Hồ thành tinh là Đại Bồ Tát!

Qua đó cho mọi người thấy ông sư Thích Huệ Đăng này chẳng tu hành gì ráo, hẳn đích thị là công an tôn giáo, cạo đầu mặc áo cà sa phá hoại Phật pháp, rao giảng đạo Hồ nằm trong kế hoạch triệt hạ Phật giáo của đảng CSVN. Với âm mưu xóa sổ Phật giáo chân truyền, chúng sử dụng những tên lý thuyết gia Mác-xít ráo riết xây dựng, chế biến hệ tư tưởng Phật giáo Việt Nam dựa trên ba tư tưởng cốt lõi gồm chân lý Phật giáo của Thích Ca Mâu Ni, chân lý Phật giáo của phái Trúc Lâm và tư tưởng Hồ Chí Minh để biến đạo Phật thành đạo Hồ.

Cũng như qua biểu hiện đời sống tâm linh đang diễn ra trong hệ thống chùa chiền của giáo hội Phật giáo quốc doanh cho mọi người thấy... đảng CSVN đã biến nơi thờ phượng tôn nghiêm, nơi tu tập cho con người hướng thiện thành người tốt - trở thành chiến trường gió tanh mưa máu cho bày quỷ đồ côn an tôn giáo cạo đầu, khoác áo cà sa, tranh giành chém giết trong vũng lầy hỉ, nộ, ái, ô, tham, sân, si với bản năng sát sinh, trộm cắp, tà dâm, nói dối, đam mê rượu chè như loài người thời hoang dã. Tất cả đều rập theo khuôn tư tưởng, đạo đức man rợ của quỷ đồ Hồ Chí Minh nhằm bôi bẩn, triệt hạ Phật giáo - một tôn giáo đã đồng hành với đất nước, dân tộc trải qua nhiều khúc quanh cam go của lịch sử Việt Nam.

25.09.2017

Theo dõi tình hình Việt Nam từ bên ngoài thấy lạ tại sao người dân chưa vùng lên lật đổ chế độ mà cứ để cho lãnh đạo tự do chia chác quyền lực và làm giàu trên mồ hôi nước mắt của mình.

Có phải vì nhóm cầm quyền đã có Trung Quốc chống lưng nên người dân phát rết, hay biết chưa có lực lượng nên buông xuôi chờ thời?

Hoặc là vì cả Quân đội lẫn Công an đều nằm trong tay Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng và phe nhóm nên không ai dám ngo ngoe, hay cứ để cho đảng tự chết chìm vì nước lụt đã đến chân?

Dù trong tình huống nào thì ở Việt Nam ai cũng thấy đảng cầm quyền đã "tự diễn biến" và "tự chuyển hóa" đến bờ vực thẳm, từ sau Hội nghị Trung ương IX thời Nông Đức Mạnh, năm 2001. Trận hồng thủy tham nhũng đã ngập đầu từ cá nhân sang tập thể, từ tổ chức đến tập đoàn, và từ các tổ riêng lẻ thành "lợi ích nhóm" để phanh thây xé thịt đất nước.

Nhóm chữ "tình hình vẫn còn nghiêm trọng và phức tạp" để chỉ tham nhũng đã biến thành câu kinh nhật tụng của Thanh tra Chính phủ và Ủy ban kiểm tra Trung ương đảng. Nhưng vì cứ phải nghe mãi như điệp khúc ve sầu nên dân mỗi tai, đành phải sống chung với nó như bệnh dịch gia truyền chưa có thuốc chữa.

Trong khi ấy thì lưới gươm Trung Cộng đã kẻ vào cổ 5 đời Tổng Bí thư đảng từ thời Nguyễn Văn Linh (Khoá VI, 1986), Đỗ Mười (Khoá VII), Lê Khả Phiêu (Khoá VIII), Nông Đức Mạnh (2 Khoá IX và X) và Nguyễn Phú Trọng (từ Khoá XI).

Bằng chứng quy lụy, nhượng bộ và dâng hiến tài sản tổ tiên cho Trung Cộng đã được chứng minh ở Hoàng Sa, Trường Sa, Bauxite Tây Nguyên, các vị trí chiến lược trong vụ cho thuê đất rừng, bến cảng khắp lãnh thổ, và gần nhất là Dự án gang thép Formosa Hà Tĩnh.

Con ông cháu cha

Nhưng khi cúi đầu trước ngoại bang Tàu để vinh thân phì gia và tham những tiền bạc và tài sản, con đẻ của tham nhũng quyền lực, thì nạn con ông cháu cha hay còn được gọi mảnh mung là "hạt giống đỏ" được đưa vào các chỗ béo bở cũng bung ra hoành hành trong hệ hống cai trị của đảng, nhà nước và doanh nghiệp nhà nước (DNNN).

Không ai trong đảng dám chất vấn, nếu muốn chỗ ngồi vẫn còn

đóng cọc. Nhưng đến khi xảy ra vụ Nguyễn Xuân Anh, sinh ngày 01-01-1976, Bí thư Thành ủy Đà Nẵng bị phát giác có nhiều lươn lẹo về bằng cấp và mảnh mung tham nhũng thì tổ ong "hạt giống đỏ" vỡ ra. Anh là con trai của ông Nguyễn Văn Chi, nguyên Ủy viên Bộ Chính trị khóa Đảng X (2006-2011), Bí thư Ban Chấp hành Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam (2003-2011).

Sau đó, mọi con mắt lại dồn vào Nông Quốc Tuấn, Ủy viên Trung ương đảng, sinh năm 1963, con nguyên Tổng Bí thư đảng Nông Đức Mạnh. Tuấn chưa bị sờ gáy, từng là Bí thư Tỉnh ủy Bắc Giang và hiện là Phó Chủ nhiệm Ủy ban Dân tộc.

Kế đến là Nguyễn Thanh Nghị, sinh năm 1976, Ủy viên Trung ương Đảng, Bí thư Tỉnh ủy Kiên Giang. Nghị là con trai trưởng của nguyên Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, người từng bị gọi là đồng chí X bởi Chủ tịch nước Trương Tấn Sang, sau khi thoát bị kỷ luật bởi Trung ương Đảng vì bị quy trách nhiệm trong vụ thua lỗ hàng trăm ngàn tỷ của Công ty tàu biển Vinashin và Vinalines.

Ông Nguyễn Tấn Dũng còn có người con trai út là Nguyễn Minh Triết, sinh năm 1988, hiện là Ủy viên trong Ban chấp hành Đảng bộ tỉnh Bình Định nhiệm kỳ 2015-2020.

Ngoài ra con gái ông Dũng, Nguyễn Thanh Phượng và chồng là (Việt kiều) Nguyễn Bảo Hoàng cũng có nhiều vốn đầu tư và cổ phần trong nhiều Cơ sở Thương mại và Tài chính ở Việt Nam.

Tuy nhiên, nguồn gốc tài sản của họ không được tiết lộ.

Nguyễn Tấn Dũng, một thời từng được coi là đối thủ chính trị của cả Trương Tấn Sang và Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, đã giữ chức vụ Thủ tướng trong 9 năm 284 ngày, từ 2006 đến 2016.

Hợp hành-biến chất

Những việc này đang phơi ra giữa ban ngày trước thềm Hội nghị Trung ương 6, đang được chuẩn bị diễn ra trong thượng tuần tháng 10 (2017).

Nhưng nếu mục tiêu của Hội nghị chỉ tập trung vào bàn chuyện "Tiếp tục đổi mới phương thức lãnh đạo của Đảng, xây dựng tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả" thì làm sao mà đẩy lùi được quả tạ ngàn cân tham nhũng quyền lực và tiền bạc đang

nằm chình inh trước cửa Hội trường Trung ương đảng ?

Tại Đại hội XII tháng 1/2016 đảng đã than: "Tổ chức bộ máy của Đảng và toàn hệ thống chính trị còn cồng kềnh, nhiều tầng nấc, chức năng, nhiệm vụ ở một số tổ chức còn chồng chéo, hiệu lực, hiệu quả hoạt động của nhiều tổ chức trong hệ thống chính trị chưa đáp ứng được yêu cầu, nhiệm vụ."

Nhưng sau đó, điều được gọi là cải tổ hành chính, thực ra chỉ để "hành dân là chính". Trong khi bộ máy biên chế của nhà nước, nói là phải cắt giảm thì lại cứ phình to thêm khiến số nhân viên nhà nước thặng dư chả biết làm gì nên cứ sáng vác ô đi, chiều vác về và giữa trưa thì gọi nhau đi nhậu bia ôm để mảnh mung, chày mối.

Vì vậy, sau hai Hội nghị xây dựng và chỉnh đốn đảng từ Đảng XI qua đảng XII (2012-2016), tham nhũng vẫn ung dung rung đùi cười vào mũi đảng. Trong khi cán bộ, đảng viên thì cứ tìm đường "tự diễn biến" và "tự chuyển hoá" để kiếm ăn và làm giàu, bỏ mặc bác Nguyễn Phú Trọng tự do gân cổ lên kêu gào câu thần chú "tuyệt đối trung thành và kiên định Chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh."

Bằng chứng nguy cơ lãnh đạo Việt Nam đang đưa dân tộc và Tổ quốc vào vòng lệ thuộc phương Bắc và phá nát đất nước đã được nguyên Thiếu tướng CSVN, nguyên Đại sứ VN tại Bắc Kinh, Nguyễn Trọng Vĩnh nêu lên trong ý kiến nói về quyết định "đứt bỏ mọi liên hệ với đảng của Nguyễn Phú Trọng đang thao túng" của Giáo sư Tương Lai hôm 2-9-2017.

Theo nguyên Đại tá Công an Nguyễn Đăng Quang ghi lại thư chuyển của Nhà văn kiêm dịch giả Nguyễn Nguyên Bình, hội viên Hội Nhà văn Hà Nội, trưởng nữ của Lão tướng Nguyễn Trọng Vĩnh ngày 25-9-2017 thì tướng Vĩnh đã "cho rằng ĐCSVN nay đã hoàn toàn biến chất, trở nên quá hư hỏng, khó có thể sửa chữa được! Đảng đã đánh mất mình, không còn xứng đáng là lực lượng lãnh đạo nhà nước và xã hội nữa! Trong các hư hỏng trên, cụ nói có 3 hư hỏng nguy hiểm nhất:

- Một là, ĐCSVN đã trở thành một ổ tham nhũng trầm trọng, khó có thể kiểm chế và kiểm soát được! Bọn tham nhũng đều là những cán bộ, đảng viên trung cao cấp của Đảng, chúng đã trở thành bầy sâu, tập đoàn sâu và ăn của dân không từ một thứ gì!

- Hai là, ĐCSVN không còn là một

khối đoàn kết vững chắc như xưa. Nay đã chia rẽ, đang hình thành nhiều phe nhóm lợi ích tệ hại trong đảng, và các phe phái này đang ra sức đấu đá, tranh giành nhau quyền lợi và quyền lực, không thiết tha gì với lợi ích dân tộc, với quyền lợi đất nước như hồi ĐLĐVN trước đây nữa!

- Ba là, ĐCSVN ngày nay đã lệ thuộc nặng nề vào ngoại bang, cụ thể là vào ĐCSTQ! Sau khi bí mật ký kết thỏa ước Thành Đô (9/1990) với ĐCSTQ, Ban lãnh đạo ĐCSVN kể từ đó đã lệ thuộc gần như mọi mặt vào ĐCSTQ! ĐCSVN làm ngơ, không dám ra tuyên bố phản đối và thực hiện biện pháp đáp trả khi chủ quyền biển đảo của Tổ quốc bị bọn TQ xâm phạm, đặc biệt là sự kiện từ đầu tháng 5-2014 đến giữa tháng 7-2014, khi TQ ngang ngược coi thường luật pháp quốc tế và chủ quyền quốc gia của Việt Nam, chúng hạ đặt trái phép dàn khoan HD.981 trong vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa của Việt Nam. Và mới đây Việt Nam phải nhún nhường đầu hàng, chấp nhận yêu sách ngang ngược của TQ đòi VN phải ngừng Dự án khoan thăm dò khí đốt tại Lô 136/03 thuộc bãi Tư Chính nằm hoàn toàn trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam!"

Tướng Vĩnh, một người được kính trọng trong hàng ngũ các đảng viên kỳ cựu nói thêm: "Quyết định của anh Tương Lai chắc chắn sẽ gọi mở cho nhiều đảng viên lão thành cũng như rất nhiều đảng viên chân chính khác muốn có những hành động thiết thực, có ý nghĩa nhằm thúc đẩy cuộc đấu tranh ngăn chặn những sai lầm nguy hiểm đang dẫn dắt ĐCSVN đến bên bờ vực thẳm sụp đổ!"

Cán bộ và cán cỗ

Trong khi đó, ông Vũ Mão nguyên Ủy viên Trung ương Đảng, nguyên Chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội, nguyên Chủ nhiệm Ủy ban Đối ngoại của Quốc hội đã nói với báo Giáo dục Việt Nam ngày 25-09-17: "Việc đã có một số cán bộ trung cao cấp bị kỷ luật nhưng nếu soi xét cho kỹ thì thực chất còn nhiều cán bộ hư hỏng nữa. Điều này rất nguy hiểm, đáng báo động... Trường hợp nhiều lãnh đạo bị kỷ luật nặng thời gian qua vì một thời gian dài Đảng đã buông lỏng công tác cán bộ."

Ông Mão nói: "Tôi cho rằng công tác cán bộ từ đổi mới đến nay, đặc biệt trong vòng 10-15 năm có quá nhiều vấn đề" như:

- Công tác rèn luyện, tu dưỡng, phê bình và tự phê bình lâu nay bị xem nhẹ. Mặc dù công tác phê bình và tự phê bình được tiến hành thường xuyên nhưng lâu nay đã trở nên hình

thức hóa, hành chính hóa đến mức làm cho lấy lệ, làm đủ thủ tục để đối phó.

- Hiện tượng phổ biến là phê bình kiểm điểm trở thành việc làm mang tính tình cảm đồng chí nhẹ nhàng, động viên nhau, thâm chí vuốt ve, tăng bốc vì nể nang nhau.

- Hiện tượng này xảy ra ở khắp nơi, ngay cả các chi bộ của các cơ quan đầu não.

Vấn đề này không phải đảng viên không biết, lãnh đạo Đảng các cấp không biết mà đáng tiếc là từ cán bộ trung ương đến cán bộ cấp cơ sở đều biết nhưng xem chuyện đó là bình thường. Đây là vấn đề rất nguy hiểm".

Ông Mão kết luận: "Nói cho đúng, không có việc sai trái của cơ chế thị trường mà cái sai ở đây là không hiểu hết bản chất của cơ chế thị trường nên đã bị mặt trái của cơ chế này chi phối. Chính vì thế đã xảy ra tình trạng "Thị trường hóa công tác cán bộ". Đây là điều đáng báo động và rất nguy hiểm.

Việc đã có một số cán bộ trung cao cấp bị kỷ luật nhưng nếu soi xét cho kỹ thì thực chất còn nhiều cán bộ hư hỏng nữa. Điều này rất nguy hiểm, đáng báo động."

Cuối cùng, Giáo sư Tương Lai nhận xét về tình trạng tham nhũng hiện nay ở Việt Nam đã viết trong "Mệnh mông thế sự để gió cuốn đi số 14", phổ biến ngày 25-9-2016 rằng: "Một thể chế được dựng lên theo một mô hình đã sụp đổ, mà là sụp đổ cả hệ thống, nhưng lại vẫn được ngoan cố trì kéo suốt mấy thập kỷ tại Việt Nam, đưa đất nước đi vào ngõ cụt với thể chế toàn trị phản dân chủ, nguồn gốc của tham nhũng, đặc biệt tệ hại nhất trong hai nhiệm kỳ của Nông Đức Mạnh, Nguyễn Phú Trọng, thì sự sụp đổ như đang diễn ra là khó tránh khỏi."

Như vậy thì đảng CSVN đã suy tàn và lãnh đạo tan hoang chưa, hay họ vẫn tin là mình còn vững trong vòng tay kẻ đặc thù Trung Cộng ? -/-

Phạm Trần
(09/017)

PHIM THE VIETNAM WAR, BỐN CỬ SOẠN LẠI

—Đỗ Văn Phúc biên tập và bình luận 30-09-2017—

Thế là đã qua hai tuần, bộ phim The Vietnam War dài 10 tập đã trình chiếu trên đài PBS và các đài phụ của PBS tại các địa phương. Bộ phim mới về chiến tranh Việt Nam, so với các bộ phim về Việt Nam đã được chiếu từ lâu nay, thì bộ phim này mà ông Ken Burns và bà Lynn Novick khoe rằng họ đã bỏ ra 8 năm để thực hiện, thì cũng chẳng có gì mới lạ, ngoại trừ thêm những tài liệu mới của Hoa Kỳ và có vài đoạn phỏng vấn những người Việt Nam, mà đa số là cựu cán binh Việt cộng. Nói theo cách của người Mỹ là "same old, same old"

Điều này chẳng có gì đáng ngạc nhiên, vì ông Ken Burns, trong thời kỳ chiến tranh Việt Nam, là một thành viên đặc lực của phong trào phản chiến. Ông là một người theo phái tả, liberal và triệt để ủng hộ đảng Dân chủ. Ông đóng góp hậu hĩ cho đảng Dân chủ trong các cuộc bầu cử. Năm 2008, đại hội đảng Dân chủ đã chọn Ken Burns để làm cuốn phim giới thiệu cho bài thuyết trình của Thượng nghị sĩ Edward Kennedy tại đại hội; trong đó Burns so sánh Kennedy với nhân vật thần thoại anh hùng Ulysses. Vào năm 2007, để yểm trợ cho Barack Obama ra tranh cử Tổng thống, Burns đã so sánh Obama với vị Tổng thống tài ba Abraham Lincoln.

Theo nhiều người hiểu biết, thì bộ phim mới này có nhiều chi tiết hơn những bộ phim trước đây. Bộ phim mới nhắm vào việc đặt một câu hỏi lớn là cuộc chiến có cần thiết xảy ra hay không? Burns đã coi chiến tranh Việt Nam là một sai lầm của các chính quyền Mỹ, và trong phim ông đã đưa ra các tài liệu để chứng minh điều mà ông cho rằng năm đời các hành pháp Mỹ đã dối gạt quần chúng.

Bộ phim được chuẩn bị trong 5, 6 năm, và mất từ 2 đến 3 năm để thực hiện. Nó được giới thiệu như là những khám phá mới về chiến tranh Việt Nam với những sự kiện mà đã xâu xé đất nước Hoa Kỳ và đưa đến cái nhìn bi quan về các chính phủ Mỹ kéo dài cho đến ngày hôm nay. Lynn Novick, người cộng sự với Ken Burns cho rằng khởi đi từ sự tự tin khi bắt đầu chiến cuộc, Hoa Kỳ đã thất bại sau khi đổ máu của 58 ngàn chiến sĩ tại chiến trường VN mà hiện nay vẫn còn nhiều câu hỏi chưa giải đáp đủ.

Trong bộ phim mới, Ken và Lynn đã phỏng vấn những người của hai phe, trong đó có các cựu chiến binh cũng như thường dân VNCH và Bắc Việt. Phim cũng đưa ra ánh sáng

những văn kiện chứng minh sự phản bội của hành pháp Nixon đối với đồng minh VNCH. Theo họ, đã không có sự thành thật của các chính khách Mỹ khi tiến hành chiến tranh.

Nhận xét:

1- Burns xem Chiến tranh Việt Nam là nội chiến: Xuyên qua hết 10 tập, Ken Burns mượn lời của nhiều người để gán cho cuộc chiến VN là nội chiến dù rằng ông đã đưa vào vài chi tiết về sự can thiệp của khối Cộng sản mà đại biểu là Liên bang Xô viết và Trung Cộng. Sự thật Burns biết là việc ra đời của Mặt trận Giải phóng Miền Nam là do đảng CS đạo diễn trong kỳ Đại hội lần thứ ba tại Hà Nội ngày 20-12-1960, nhưng chỉ được Ken Burns nói qua loa. Ken Burns nói rằng Hà Nội không chủ trương dùng quân sự để xâm chiếm miền Nam vì theo ông, họ còn phải lo tái thiết miền Bắc sau bao năm chiến tranh với Pháp. Ông đổ thừa cho chính phủ miền Nam đàn áp đẫm máu những người Việt cộng mà ông cũng dư biết là do CS để lại ở miền Nam. Ông làm như những tên nằm vùng này ở lại miền Nam để trở thành những người dân hiền lành vô tội! Không biết lấy tài liệu ở đâu, mà ông cho rằng chính quyền miền Nam giết hàng ngàn người "vô tội" này để đến nỗi họ phải đứng lên lập ra Mặt trận Giải phóng?

Lập luận của Ken Burns cho rằng chiến tranh VN là nội chiến; vì thế sự can thiệp của Hoa Kỳ là sai trái. Trong phim ông chỉ qua loa nói đến chiến tranh Cao Ly, mà không đặt vấn đề Việt Nam vào trong một bối cảnh rộng lớn của những âm mưu xích hoá của Cộng sản như đã diễn ra tại Philippin, Kampuchea, Laos, Mã Lai, Nam Dương và tại nhiều nước Âu châu khác. Thuyết Domino mà Hoa Kỳ đưa ra nhằm ngăn chặn sự bành trướng của Cộng sản, ngày nay ai cũng cho là phi lý; nhưng quả thật ngày đó, chính là nỗi lo sợ khi màu đỏ cứ lan dần trên bản đồ thế giới.

2- Burns ca tụng Hồ Chí Minh và những người CS là yêu nước, đấu tranh cho độc lập. Ông đưa hình ảnh Hồ Chí Minh từ khi viết tâm thư cho Tổng thống Hoa Kỳ Wilson để bày tỏ ước mong được giúp đỡ để đánh Pháp giành độc lập, đến việc Hồ đi Pháp tham gia đảng CS Pháp rồi được đưa qua Nga học làm cách mạng. Burns đổ lỗi cho Mỹ đã chọn Pháp là đồng minh nên xô đẩy Hồ vào thế chống Mỹ! Trong mấy tập đầu, Burns không tiếc công đưa lên

hình ảnh của Hồ giản dị, thân cận với dân nghèo; và tai ác thay, ông ta đưa ra hình ảnh Tổng thống Ngô Đình Diệm quan liêu như để so sánh. Ông ta lấy tám ảnh Tổng thống Diệm ngồi trên chiếc thuyền nhỏ có mấy người cận vệ đẩy trên con kênh, mà quên đi tám ảnh ông Diệm nằm ngủ trưa cong queo trên chiếc sàn tre đơn giản! Bất cứ lúc nào, thì Burns cũng nói rằng các lãnh tụ miền Nam toàn là những kẻ tham quyền và tham tiền. Burns đã cố tình bỏ qua việc giết người dã man của Hồ trong suốt thời gian trước và sau khi nắm quyền. Những cựu đảng viên CS cao cấp sau này đã viết nhiều sách để phanh phui cách sống che đậy của Hồ không phải như những hình ảnh mà guồng máy tuyên truyền Bắc Việt đưa ra.

3- Burns tìm phỏng vấn những cựu binh sĩ CS để họ ca tụng tinh thần chiến đấu của họ và nói xấu về quân dân miền Nam. Thử hỏi những người này đang sống trong chế độ CS, liệu có dám nói sự thật mà họ từng kinh nghiệm hay không? Trong khi đó, về phía các nhân vật miền Nam, có hai vị Tướng là Lâm Quang Thi và Phạm Duy Tất, thì chỉ nói qua về các vấn đề liên quan đến quân sự. Cựu Trung tá Trần Ngọc Huế thì chỉ được đưa ra trong vài giây khi nói đến sự dã man của Cộng sản và cũng thoáng qua khi nói về trận Hạ Lào. Cựu DB Trần Ngọc Châu, cựu ĐS Bùi Diễm và ông Phan Quang Tuệ lại vạch áo cho người xem lưng khi họ chỉ nói những điều tiêu cực của chính phủ miền Nam. Dĩ nhiên, một chế độ mới thành lập từ nền tảng cổ xưa của chế độ quân chủ, thuộc địa chắc chắn phải có nhiều sai sót. Chúng ta không phủ nhận những điều này. Nhưng các vị này đã thiếu cân nhắc khi tham dự vào cuốn phim do một người phản chiến chủ trương. Chúng tôi đoán rằng các vị trên có thể cũng có những lời tốt đẹp cho miền Nam, nhưng Burns đã cắt đi cho phù hợp với cách nhìn của ông ta. Và những điều xấu về miền Nam sẽ được Burns khai thác triệt để cho lập luận của anh ta là chế độ Miền Nam tham nhũng, yếu kém, phi nhân, tàn tệ, không đáng được giúp đỡ.

4- Mở đầu bộ phim, Burns đưa ra một người lính Mỹ John Musgrave nói khiếp sợ người VN mà đã dẫn đến sự thù ghét. Điều này như để minh họa cho những hình ảnh lính Mỹ giết hay tra tấn người dân VN vô tội vạ. Burns nhiều lần đưa ra hình ảnh của Tướng Loan giết tên Việt cộng Lém và những hình ảnh quân VNCH tra tấn hay bắn người vô tội. Nhưng khi nói đến thăm sát Mậu Thân thì lại để cho

mấy tên cán binh Việt cộng nói dối là có 6000 người chết trong đồng cỏ nát hoặc có một tên có nói rằng chỉ giết những người có nợ máu, và lọt vào đó có vài người dân thường bị chết oan! Những hình ảnh Dakson mà Việt cộng đốt làng, thiêu sống hơn 300 người già trẻ lớn bé không thiếu gì trên net; hình ảnh các em học sinh bị Việt cộng pháo kích chết ở Cai Lậy, hình ảnh hàng vạn dân chạy nạn và bị Việt cộng thảm sát trên Đại lộ Kinh hoàng, Quốc lộ 7 ở đâu mà không thấy Burns đưa ra?

5- Trong mỗi tập, hầu như đều có hình ảnh dân phản chiến Mỹ biểu tình chống chính sách các Tổng thống Mỹ về chiến tranh VN; không thấy Burns nói đến những tên trùm gián điệp Nga sô đứng sau lưng các phong trào đó.

6- Trong tập 8, khi nói về Hiệp định Paris, Burns cho rằng cả hai phe đều cố tình vi phạm. Burns quên rằng lãnh thổ miền Nam là của VNCH mà quân CSn phải rút về Bắc cũng như quân đội Mỹ đã rút hết khỏi miền Nam. Burns cũng biết Hà Nội không rút quân mà còn lợi dụng thời cơ cho xe tăng, pháo binh ồ ạt vào Nam công khai như đi trên xa lộ. Còn quân miền Nam chỉ chống đỡ, thì sao lại coi là vi phạm?

Từ khi bị cắt hết viện trợ, quân đội miền Nam theo lời Tướng Lâm Quang Thi, chỉ được cấp phát và ấn định mỗi tháng bắn 85 viên đạn, ném 1 quả lựu đạn; pháo binh chỉ được bắn 4 quả đạn mỗi tháng. Vậy thì đánh với đám kiểu gì trước một đạo quân Việt cộng với hàng trăm ngàn tấn vũ khí đạn dược do Trung Cộng cung cấp? Burns cho biết Hà Nội đưa vào đến 18 sư đoàn quân và hàng trăm xe tăng để mở chiến dịch vào năm 1972 cơ mà! Burns và Novick không hề đặt vấn đề "vì sao" gần một triệu dân vì quá sợ Cộng sản mà di cư vào Nam (trong phim, Burns nhấn mạnh rằng những người này là dân Công giáo) và hàng triệu người khác ra đi sau 1975.

Dường như thông điệp của Ken Burns qua bộ phim là Hoa Kỳ đã tham chiến đứng vào phe sai trái. Ông ta xem phe Việt cộng là chính nghĩa!

Phản ứng phía người Việt

Phía Việt cộng còn im lặng chưa thấy lên tiếng. Có lẽ họ còn muốn tạo sự tò mò trong dân chúng, hoặc cũng có khi họ bị dị ứng bởi vài điều trong phim mà theo họ bất lợi cho sự tuyên truyền. Như vai trò của Hồ Chí Minh bị lu mờ trước một Lê Duẩn Đệ nhất Bí thư. Trong và sau chiến tranh, Cộng sản che đậy rất kỹ số thương vong, nay trong phim đưa ra con số 1 triệu lính Bắc Việt chết; hoặc hình ảnh

những hố có hàng trăm xác lính Bắc Việt bị giết cũng làm họ khó chịu.

Phía người Việt hải ngoại trước khi phim được chiếu, đài PBS các địa phương có mời người Việt tị nạn lên tiếng. Nhiều vị đã nói đúng vào đề tài, nói ra sự thật về chiến tranh VN như Tiến sĩ Nguyễn Ngọc Sáng với một bài dài rất thuyết phục. Nhưng cũng có vài vị đã không biết lợi dụng những phút ngắn ngủi để nói mà vòng vo, bâng quơ những điều về bản thân hơn là đi vào trọng tâm vấn đề.

Phản ứng của vài cựu chiến binh Hoa Kỳ:

Stuart Herrington, Sĩ quan Quân báo của Mỹ trong tập cuối, cho rằng có những sai lầm lớn nhưng việc hơn 2.500.000 chiến binh Mỹ tham chiến ở VN là điều đáng làm. Theo ông, đôi khi kết quả không như ý mình. Người tốt không phải lúc nào cũng thắng. Nhưng thua cuộc chiến không phải phe ta không có chính nghĩa.

Ông Joseph Patrick Meissner, Viet Nam Veteran, tác giả cuốn sách "The Green Berets and Their Victories" ngày 18 tháng 9 sau khi mới xem tập 1, có nêu ra các điểm sau:

Cuốn phim có quá nhiều sai lầm, trình bày lộn xộn và đầy thiên kiến.

Sự sắp xếp xen kẽ hình ảnh chiến tranh với Pháp rồi Mỹ đã qua đi trên dưới nửa thế kỷ, làm cho khán giả có thể hiểu sai lạc, rối trí. Lẽ ra, Ken Burns và Lynn Novick nên có những sơ đồ hay lời giải thích rõ để phân biệt hai sự việc này thay vì theo lời ông ta: "trộn hết cả súp, xà lách, thịt, thức trắng miệng... vào chung một cái tô..." Ông nhắc rằng Cộng sản rất ma đầu. Đối với dân Mỹ hiện nay thì Cộng sản chỉ còn là quá khứ và không ai quan tâm nữa. Ông phê bình rằng Burns đã đơn giản hoá vấn đề giữa Cộng sản và Phương Tây như là một cuộc tranh giành chính trị quyền lực. Burn làm như việc Tây Phương đánh giá Cộng sản ma đầu là do sự hiểu lầm.

Ông Meissner đưa ra những con số cụ thể về những tội ác của Cộng sản Nga đã giết như 6 triệu người Ukrainian; giết hết các quân nhân Ba Lan từng chiến đấu chung với họ chống Đức Quốc xã (vụ giết 15 ngàn Sĩ quan Ba Lan trong rừng Katyn); vụ đầy hàng triệu người nghi ngờ chống đối chết bỏ thây ở vùng tuyết lạnh Siberia. Những vụ đàn áp, giết hàng trăm ngàn người ở các nước Đông Âu. Ông cũng nêu đến con số hàng chục ngàn người bị đầu tẩu chết ở Việt Nam trong chiến dịch Cải cách Ruộng đất. Đó là ông còn quên hàng chục triệu chết ở Hoa Lục trong Cải cách Ruộng đất và vụ Trăm hoa Đua nở.

ĐIỀU CHỈNH CỦA TIẾN SĨ NG. NGỌC SÁNG CHO PHIM THE VIETNAM WAR

A. Mục Tiêu Tham Chiến

1. Mỹ tham gia cuộc chiến vì muốn **kềm chế** Trung Cộng, theo tài liệu *Pantagon Papers*, một nghiên cứu chính thức của Bộ Quốc Phòng Mỹ về sự tham dự của Mỹ tại Việt Nam từ 1945 đến 1967 do ông Daniel Ellsberg thực hiện và được công khai trên tờ *The New York Times* năm 1971, chủ yếu không nhằm bảo vệ sự độc lập của Miền Nam. Bảo vệ Miền Nam là chiến thuật trong chiến lược ngăn chặn Tàu. Tài liệu này dài khoảng 4000 trang và được liệt kê là Tối mật và được giải mã ngày 4 tháng 5 năm 2011 tại thư viện của Tổng thống Richard Nixon tại California.

2. Mục tiêu của Bắc Việt là "giải phóng" Miền Nam bằng vũ lực để làm bàn đạp cho cuộc bành trướng của Cộng sản quốc tế xuống vùng Đông Nam Á. Việc này do Hồ Chí Minh thực hiện với sứ mạng là người lãnh đạo Cộng sản Đông Dương từ năm 1932. Và điều này hoàn toàn phù hợp với lời tuyên bố của Tổng Bí thư Lê Duẩn "Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung Quốc", nếu câu nói này đúng sự thật. Đây là sứ mạng của những người lãnh đạo Cộng sản Việt Nam.

3. Mục tiêu của những nhà lãnh đạo Miền Nam là bảo vệ độc lập, chủ quyền Miền Nam chống lại sự xâm lăng của Cộng sản Miền Bắc với sự viện trợ tối đa của Nga, Tàu và khối Cộng sản Đông Âu, kể cả Cuba. Nhưng vì thế yếu họ chấp nhận và yêu cầu Mỹ và khối tư bản viện trợ để họ bảo vệ lãnh thổ, và dân chúng theo họ.

B. Những Tổn Thất Của Các Bên

1. Phía Mỹ có 58.307 binh sĩ tử trận, chi tiêu 168 tỷ Mỹ kim (có tài liệu nói 1020 tỷ), 303.604 binh sĩ bị thương, 1948 binh sĩ mất tích và lúc cao điểm của chiến tranh có 543.000 binh sĩ tham chiến. Khi chiến binh Mỹ từ chiến trường Việt Nam về bị dân chúng khinh thị, không đón tiếp trọng thể như những binh sĩ tham gia trong những cuộc chiến ngoại biên khác. Và vết thương chiến tranh chưa hoàn toàn hàn gắn được.

2. Phía Bắc Việt có 950.765 binh sĩ tử trận, gần 600.000 bị thương, số mất tích không có con số rõ ràng, ước tính khoảng 300 ngàn người... Trong chiến cuộc, Miền Bắc được xếp vào hạng 1 trong 5 quốc gia nghèo nhất thế giới. Và cuộc chiến do Miền Bắc gây ra làm thiệt mạng 2 triệu thường dân.

3. Phía Việt Nam Cộng hoà có 275 ngàn chiến sĩ thiệt mạng, khoảng 1.170.000 người bị thương, không có con số mất tích được liệt kê và ngày 30-4-1975 họ đầu hàng vô điều kiện.

Đã hết sợ chết chung, chết chùm !

.....Vũ Thạch 30-09-2017.....

Một điều đã trở thành gần như qui luật trong nhiều thập niên qua khi có các tranh chấp trong nội bộ đảng CSVN. Đó là dù thù nhau cách mấy các phe phái vẫn quyết không để "phản động" lợi dụng, và khg để "đắm thuyền chết tất" như tại Đông Âu.

Thật vậy, trong suốt hơn 30 năm sau triều đại Lê Duẩn, phe áp đảo ở thượng tầng lãnh đạo Đảng không đánh chết hẳn phe thua. Thường họ chỉ loại trừ vài nhân vật hệ trọng nhất của phía đối phương ra khỏi vị trí quyền lực, như Võ Văn Kiệt, Nguyễn Hà Phan, Lê Khả Phiêu, ... là coi như "ồn" và tạm sống chung hòa bình cho đến kỳ tranh quyền trước đại hội đảng kế tiếp. Việc trả thù chẳng mấy khi lan xuống tới đời con cái. Trong một số trường hợp, con cái đối phương còn được đối đãi đặc biệt như cái giá thương lượng cho sự "chịu thua" của các ông bố, như con cái Tướng Võ Nguyên Giáp, con cái Ngoại trưởng Nguyễn Cơ Thạch, v.v.

Nhưng nay, tại thời điểm 2017, không có vẻ gì cho thấy phe đang áp đảo ở thượng tầng cho đối phương của họ đường sống. Phe nhóm ông Nguyễn Phú Trọng đang gia tăng từng bước, đánh các đối thủ từ đời cha sâu xuống đời con và rộng ra các cán bộ từng có thời thân cận. Họ đánh thẳng vào toàn bộ hệ thống kinh tài của đối phương, đặc biệt là hệ thống ngân hàng.

Ông Trọng cũng vừa đánh vừa không để cho đối phương chạy nữa. Sau kinh nghiệm những vụ Phùng Quang Thanh, Trịnh Xuân Thanh, và tương tự, nay ông Trọng cẩn thận ném đối phương vào tù trước rồi mới hạch tội họ trên báo đài; hoặc kéo họ về trung ương canh gác ngày đêm trong lúc luận tội và trừng phạt. Cựu Bộ trưởng Vũ Huy Hoàng bị chặn ở phi trường cấm ra nước ngoài, cựu ủy viên Bộ Chính trị kiêm Bí thư Thành ủy Đinh La Thăng bị canh gác ngày đêm tại Hà Nội là một vài thí dụ điển hình.

Nhưng tại sao lại là lúc này? Tại sao phe ông Nguyễn Phú Trọng không còn sợ "phản động" lợi dụng nữa? cũng không sợ "đắm thuyền chết tất" nữa?

3 lý do sau đây đã hiện ra rõ nhất

Trước hết, ông Trọng và nhóm tham mưu của ông biết hiện nay chẳng có thể lực "phản động" nào trong nước có khả năng lợi dụng các xung đột nội bộ đảng được cả. Thế lực duy nhất có khả năng làm điều đó chỉ có thể là Bắc Kinh. Nhưng Bắc

Kinh lại chính là chỗ dựa của phe cánh ông Trọng. Thế là họ chẳng có gì phải sợ.

Kế đến, với kinh nghiệm đã thấy về khả năng "hồi sinh" của ông Nguyễn Tấn Dũng trong quá khứ, có lúc đã khiến ông Trọng phải máu thừa nhận, thì cánh ông Trọng không thể không dùng cơ hội hiện nay để thực sự tận diệt toàn bộ phe ông Nguyễn Tấn Dũng. Họ phải chặt cho hết mọi nhân sự thân tín của đối phương còn ngồi ở vị trí quyền lực từ cấp tỉnh thành đến ban ngành trung ương; phải cướp cho sạch mọi loại công cụ tài chính, truyền thông còn sót lại của đối phương; và cho thuộc hạ chiếm kín mọi vùng tiềm năng sức mạnh của đối phương, như khu vực kinh tế Phú Quốc.

Và lý do sau cùng - cũng là lý do khó hiểu nhất cho giới quan sát phương Tây - là vì cánh ông Trọng cần chứng tỏ với Bắc Kinh họ là những người đáng được chống lưng nhất trong mọi phe phái tại VN.

Thật vậy, đây là một truyền thống khá đặc thù trong thế giới cộng sản. Khi lãnh tụ một nước cộng sản đàn em muốn dựa vào sự bảo trợ của một nước cộng sản đàn anh để thanh toán các đồng chí đối thủ của mình, lãnh tụ đó cố sức chứng minh ông là người học trò xứng đáng nhất để quan thầy hỗ trợ, chống lưng. Và cách chứng minh đã "toàn tâm toàn ý theo thầy" là đem về nước mình áp dụng mọi chính sách, mọi chiến dịch do "thầy" sáng chế, dù nước mình KHÔNG có nhu cầu hay hoàn cảnh tương tự.

Lịch sử cho thấy khi ông Mao Trạch Đông muốn dựa vào nguồn hỗ trợ tiền bạc, vũ khí từ Stalin để diệt hoặc lấn át hết các đồng chí đối thủ trong đảng CSTQ, họ Mao đem về áp dụng từ hệ thống chính ủy quân đội đến hệ thống tù lao cải và vô số các sáng chế khác được xem là của Stalin, dù có thích hợp với xã hội TQ hay không. (Xin đọc thêm trong cuốn Mao The Unknown Story của vợ chồng sử gia Jung Chang và Jon Halliday). Trò này khá hữu hiệu đối với tâm lý Stalin, một người luôn khao khát mình cũng vĩ đại như Lenin.

Khi ông Hồ Chí Minh muốn dựa vào viện trợ của Mao để loại các đồng chí đối thủ của ông trong đảng và diệt các lãnh tụ dân chủ ngoài đảng thời thời thập niên 1940 và 1950, ông không chỉ cho áp dụng từ quần áo đến chính sách mà còn để cả hàng ngàn đại cán, tiểu cán TQ

sang tung hoành trên đất Việt chỉ đạo cải cách ruộng đất, đấu tố địa chủ; dù ông Hồ lúc đó biết giới địa chủ tại VN đã ít, mà địa chủ ác ôn lại càng ít, và quan hệ bóc lột gay gắt giữa địa chủ và nông nô hầu như không có trong lối sống truyền thống làng xã Việt Nam. Phần lớn những điều này nay đã được đảng CSVN thừa nhận.

Khi 2 ông Lê Duẩn - Lê Đức Thọ muốn dựa vào Mao để vô hiệu hóa ông Hồ và toàn nhóm thân tín như Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp, hai ông họ Lê đã cho tiến hành chiến dịch chống Chủ nghĩa xét lại hiện đại vào nửa sau của thập niên 1960, rập khuôn chiến dịch mà Mao tung ra tại TQ để phản đối chủ trương chung sống hòa bình với phương Tây của Tổng Bí Thư CS Liên Xô Khrushchev. Chắc chắn lúc đó ông Duẩn và ông Thọ dư biết các ông Hoàng Minh Chính, Bùi Công Trừng, và hàng trăm gia đình nạn nhân khác trong vụ án Xét lại chống đảng tại VN chẳng dính dáng gì tới Khrushchev tại Liên Xô.

Và nay khi ông Nguyễn Phú Trọng muốn dựa vào nguồn tài lực khổng lồ của ông Tập Cận Bình để thanh toán tận gốc rễ phe cánh Nguyễn Tấn Dũng, ông Trọng đang khuôn tròn bài bản Đả hổ đập ruồi của họ Tập về nước áp dụng với cái tên bình dân hơn - Lò đốt củi. Các đối thủ chính trị của ông Tập trở thành "hổ" và "ruồi", còn các đối thủ của ông Trọng trở thành "củi tươi", "củi khô". Các cảm nang thực hiện của Vương Kỳ Sơn (hung thần dưới trướng họ Tập) đang được theo sát từng câu từng chữ.

Rõ ràng cách thức chứng minh "toàn tâm toàn ý theo thầy" này đã có hiệu quả. Một mặt nó gài rất đúng tâm lý ông Tập Cận Bình, người không còn dấu giếm tham vọng muốn qua mặt cả Giang Trạch Dân và Đặng Tiểu Bình để sánh vai Mao Trạch Đông trong lịch sử TQ. Ngược lại cánh ông Trọng đã được cung cấp đầy đủ tài lực, vật lực để đè bẹp khả năng mua chuộc và quây phá của ông Nguyễn Tấn Dũng trước đây.

Nhưng càng thành công với phương pháp này, cá nhân ông Nguyễn Phú Trọng nói riêng và cả nhóm thân cận của ông nói chung, đang ngày càng mất thêm khả năng cường lại ý đồ của "thầy hiểm độc", và ngày càng ao ước mãnh liệt hơn một tương lai vững chắc trong vị trí "học trò ngoan".

Tóm tắt là toàn nhóm Nguyễn Phú Trọng đang chìm càng lúc càng sâu vào tâm thức "Chỉ biết còn Bắc Kinh còn mình".

Và đó là đại họa cho dân tộc!

"HÒA GIẢI HÒA HỢP" qua vụ trao đổi thư từ Hữu Thịnh - Phan Nhật NamTháng 09-2017.....

THƯ MỜI CỦA HỮU THỈNH VỀ HỢP MẶT TẠI HÀ NỘI

Thư gửi Nhà văn Phan Nhật Nam

Thưa anh,

1- Để đỡ đường đột, xin giới thiệu. Tôi là Hữu Thịnh, người từng đọc anh đã lâu, hiện nay đang làm việc tại Hội Nhà văn Việt Nam. Tôi mới gặp Thụy Kha vừa ở bên ấy về, cho biết có gặp anh và hai người đã từng cùng nhau uống bia vui vẻ. Đây quả là một sự kiện bất ngờ thú vị. Với dư âm của các cuộc gặp ấy, tôi viết thư này thăm anh và bày tỏ nguyện vọng "tái bản" cuộc gặp ấy, và di chuyển nó về quê nhà với quy mô rộng hơn, thời gian dài hơn trong khuôn khổ một cuộc gặp mặt của Hội Nhà văn Việt Nam với các nhà văn Việt Nam đang sống và làm việc tại nước ngoài. Đây là một cuộc hội ngộ mà chúng tôi mong mỏi từ lâu, nay mới có thể thực hiện được. Với ý nghĩa cao cả, góp phần làm giàu các giá trị truyền thống của dân tộc, xứng đáng để chúng ta vượt qua mọi xa cách và trở ngại, cùng ngồi lại với nhau trong tình đồng nghiệp. Tôi chờ đợi được anh chia sẻ điều đó và chân thành mời anh tham gia sự kiện nói trên.

Anh Nam ơi, tôi muốn nói thêm rằng, chúng ta đều không còn trẻ nữa. Tôi hình dung cuộc gặp này là rất có ý nghĩa cho những năm tháng còn lại của mỗi chúng ta. Tôi cũng dự đoán rằng, có thể có những khó khăn. Nhưng từ trong sâu thẳm thiên chức nhà văn, chúng ta cùng chọn Dân tộc làm mẫu số chung để vượt qua tất cả.

2- Cuộc gặp mặt dự kiến sẽ diễn ra từ 20 đến 25 tháng 10 năm 2017 tại Hà Nội và một số địa phương ở phía Bắc. Trường hợp anh Nam, Ban tổ chức sẽ lo chi phí toàn bộ đi về và thời gian tham gia Cuộc gặp mặt. Vì là lần đầu, còn nhiều ngỡ ngàng, xin anh vui lòng lấy vé giúp và cho biết thời gian chuyến bay để chúng tôi ra đón anh tại sân bay Nội Bài. Quá trình chuẩn bị có gì cần

trao đổi, xin anh cho chúng tôi biết sớm.

3- Ngay sau khi được hồi âm của anh, tôi sẽ gửi giấy mời chính thức cùng chương trình của Cuộc gặp mặt. Mùa thu Hà Nội cùng những giá trị bền vững của tâm hồn Việt đang chờ đón Cuộc gặp mặt của chúng ta.

Chúc anh sức khỏe, may mắn, gia đình hạnh phúc và mong sớm nhận tin tốt lành.

Hà Nội 1/9/2017

Hữu Thịnh

THƯ TRẢ LỜI CỦA NHÀ VĂN PHAN NHẬT NAM

Thư gửi Ông Hữu Thịnh,
Hội Nhà Văn Hà Nội

Qua địa chỉ điện thư Cô Đào Kim Hoa

Phụ tá Ngoại vụ Hội Nhà văn

Tôi, Phan Nhật Nam nguyên là một sĩ quan cấp Đại úy Hiện dịch Thực thụ thuộc Sư đoàn Nhảy dù/Quân lực Việt Nam Cộng hòa gọi đến Ông Hữu Thịnh, Chủ tịch Hội Nhà văn Hà Nội để trả lời thư đề ngày 1-9-2017 qua điện thư của Cô Đào Kim Hoa.

#1- Từ vị thế một quân nhân thuộc đơn vị tác chiến của Quân lực Miền Nam như trên vừa kê ra, với tính khách quan, độc lập của người không liên hệ đối với sinh hoạt của giới văn hóa, học thuật trong nước, ở Hà Nội trước, sau 1975... Tôi có thư này để trả lời mời gọi mà ông Hữu Thịnh đã trực tiếp gọi đến cá nhân tôi nhằm thực hiện tiến trình gọi là "Hòa hợp Hòa giải". Câu trả lời trước tiên, dứt khoát là: Tôi xin được hoàn toàn từ chối sự mời gọi vì những lẽ...

#2- Là một người sinh trưởng từ thập niên 1940, tiếp sống qua hai cuộc chiến 1945-1954; 1960-1975, thực tế lịch sử, chiến tranh, xã hội Việt Nam trước, sau 1975 đã cho người lính chúng tôi xác chứng: **không hề có chủ trương hòa hợp hòa giải** từ người/chủ nghĩa/chế độ cộng sản trong lý thuyết cũng như

qua sách lược hành động.

#3- Từ thực tiễn của #2 thêm kinh nghiệm mà bản thân cá nhân là một đối tượng thụ nạn của thành phần gọi là "Ngụy quân-Ngụy quyền" thuộc chế độ Quốc gia Việt Nam (1948-1954); Việt Nam Cộng hòa (1955-1975) đến hôm nay vẫn tiếp tục bị miệt thị, xuyên tạc, và triệt hạ đầu chiến tranh đã chấm dứt từ 1975.

#4- Trong tình thế chung nhất của #2, #3, chắc chắn rằng không thể nào thực hiện được "Hòa hợp Hòa giải" như thư ông Hữu Thịnh đề nghị! Cũng bởi, giới Nhà Văn chính là đối tượng hàng đầu bị bách hại đối với tất cả chế độ cộng sản Đông-Tây. Lịch sử đẫm máu 100 năm của chế độ cộng sản từ 1917 đến nay như một vũng tối ghê rợn phủ chụp lên lương tri nhân loại... Hồi thử buổi gặp mặt Tháng 10 tại Hà Nội (cho dầu thực lòng đi nữa) sẽ gây được tác dụng gì? Nhà Văn? Nhà Văn Việt Nam đích thực là những ai? Nhưng đây không phải là vấn đề của cá nhân tôi - trước sau chỉ là một Người lính-Viết văn. Cũng bởi, tôi chưa hề nhận Chứng chỉ Giải ngũ của Bộ Quốc phòng Việt Nam Cộng hòa cho dù đã không mặc quân phục từ 1975

#5- Cuối cùng, với bản chất đơn giản, chân thật của một Người lính, tôi có một đề nghị như sau: Để thực hiện tinh thần và nội dung "Hòa hợp, Hòa giải Dân tộc" như lá thư mời của ông Hữu Thịnh đã đề cao... Hệ thống cầm quyền, cụ thể thành phần cán bộ làm công tác văn hóa, học thuật, truyền thông, báo chí... dưới chỉ đạo của Bộ Chính trị Trung ương Đảng nơi Hà Nội chấm dứt, điều chỉnh **một cách thành thực** danh xưng miệt thị "Ngụy quân/Ngụy quyền" trong tất cả sử liệu, văn khố, tài liệu giáo khoa, văn thư hành chánh, sinh hoạt xã hội... Cụ thể hơn hãy chấm dứt cách biểu tình với lời hô "Đả đảo Thương Phế binh VNCH!!" như đã xảy ra nơi Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn! Hãy nhìn lại... Thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa là những lão nhân phế binh, thương trận đã không được sống với dạng Con Người từ 30-04-1975. Hãy để cho Người lính

Quân lực Việt Nam Cộng hòa còn sống sót và gia đình được trở lại Miền Nam sửa sang phần mộ Chiến hữu nơi Nghĩa trang Quân đội Biên Hòa là nơi giới cầm quyền Hà Nội chủ trương phá bỏ một cách có hệ thống, đầu người chết gần nửa thế kỷ qua không thể nào đe dọa đối với Chế độ Xã hội Chủ nghĩa! Xin hãy “Hòa hợp Hòa giải” với những người đã chết. Với người đang cố sống sau thảm họa Formosa, Nghệ An. Hãy hòa hợp, hòa giải với “Khúc ruột ở trong nước” trước. Khi ấy không cần mời, chúng tôi “Khúc ruột ngàn dặm” sẽ về. Về rất đông. Người Việt Văn-Lương Tri và Chứng Nhân của Thời Đại sẽ về. Tất cả cùng về Việt Nam.

*Kính thư,
Người lính-Viết văn,
Công dân Mỹ gốc Việt,
Phan Nhật Nam
Washington DC, 9-9-2017*

HỮU THỊNH, PHAN NHẬT NAM VÀ MIẾNG MỒI “HÒA HỢP HÒA GIẢI DÂN TỘC” Huy Phương 17-09-2017

Những người đọc sách miền Nam và ở hải ngoại ai cũng biết đến nhà văn Phan Nhật Nam nhưng hôm nay những người ở đây, ít ai biết đến cái tên Hữu Thịnh.

Hữu Thịnh là bút hiệu của Nguyễn Hữu Thịnh, y là một nhân vật như thế nào mà lãnh đạo Hội Nhà văn cộng sản Việt Nam suốt 15 năm nay ?

Hữu Thịnh sinh năm 1942 tại Vĩnh Phúc, 10 tuổi phải đi phu, làm đủ mọi thứ lao dịch cho các đồn lính Pháp. Mười hai tuổi mới được đi học. Nhập ngũ, làm lính trung đoàn 202, tham gia các công việc như chăn bò, học lái xe tăng. Sau năm 1975, Hữu Thịnh học Sơ cấp Thú y, rồi làm Trưởng ban Chăn nuôi, phó biên tập của Tạp chí Thú y. Đảng đặt để một ông Thừa Cung thời nay, lên làm hội trưởng Nhà văn Việt Nam, thật là đúng quy cách, đường lối của đảng cộng sản đối với văn nghệ sĩ trong chế độ.

Hồ thẹn vì mang danh hội viên Hội Nhà văn Việt Nam, ngày 11-05-2015, hơn 20 nhà văn, nhà thơ

đã ký tên vào đơn tuyên bố từ bỏ Hội Nhà văn Việt Nam. Đó là Nguyễn Ngọc, Đỗ Trung Quân, Nguyễn Quang Lập, Nguyễn Huệ Chi, Phạm Đình Trọng, Võ Thị Hảo, Bùi Minh Quốc, Đặng Văn Sinh, Hoàng Minh Tường, Lê Hiền Phương, Ngô Thị Kim Cúc, Nguyễn Quang Thân, Thùy Linh, Vũ Thế Khôi, Ý Nhi, Dư Thị Hoàn, Trịnh Hoài Giang, Dạ Ngân, Nguyễn Duy, và Trần Kỳ Trung. Nghĩa là ra khỏi “chuồng trại” do một ông chuyên nghề thú y lãnh đạo!

Trong số 20 người, có bốn người cũng đồng thời tuyên bố rời bỏ cả Văn đoàn Độc lập: Nguyễn Quang Lập, Dạ Ngân, Nguyễn Duy và Trần Kỳ Trung.

Năm ngoái, 2016, tại Việt Nam, ông Hữu Thịnh cho biết sẽ tổ chức một hội nghị, vào ngày Giỗ tổ Hùng Vương năm 2017, sẽ mời tất cả những nhà văn Việt Nam ở nước ngoài “kể cả những nhà văn phục vụ chế độ cũ” về tham dự. Đây là một “hội nghị hòa hợp dân tộc về văn học!” Năm nay, ông Hữu Thịnh giữ lời hứa tổ chức hội nghị này, và cuộc gặp mặt dự kiến khá trễ, sẽ diễn ra từ 20 đến 25-10-2017, tại Hà Nội và một số địa phương ở phía Bắc.

Nếu không có lá thư mời của ông Hữu Thịnh gửi ông Phan Nhật Nam, được người nhận công bố tại hải ngoại thì chúng ta cũng chẳng ai biết tới cái hội nghị văn nghệ hòa giải này. Vì chắc chắn có nhiều “văn nghệ sĩ” ở đây đã có thư mời về hòa hợp, và đã hí hửng cầm chiếc vé máy bay khứ hồi miễn phí trong tay rồi, nhưng đang “ngâm hột thị” không nói ra.

Tôi nghĩ là ông Hữu Thịnh thiếu “điều nghiên” khi gửi thư mời cho Nhà Văn Phan Nhật Nam, nếu ông biết rõ Phan Nhật Nam là một người lính miền Nam, tốt nghiệp khóa 18 Võ Bị Đà Lạt và đã chiến đấu trong Binh chủng Dù. Nếu ông biết Phan Nhật Nam đã bị tập trung trong các trại tù Việt cộng 14 năm trong đó có 7 năm 8 tháng bị kiên giam và trong những ngày tù khổ sai, đói khổ ở Bắc Việt, đã từ chối gặp thân phụ ông, người đã bỏ gia đình đi theo cộng sản, để nhận một vài điều ân

huệ. Và nếu ông đọc hết các tác phẩm về chiến tranh của Phan Nhật Nam, để hiểu thế nào là chính nghĩa tự vệ của người lính miền Nam như thế nào!

Không lẽ bây giờ nhận lời ông, để tìm một vài ân huệ như được choàng vòng hoa tại phi trường, hay đứng chụp hình chung với những tên lãnh đạo đang bị cả dân tộc nguyên rủa, hay được ăn ngủ, chiêu đãi trong một cái khách sạn năm sao ở Hà Nội ?

Chắc ông Hữu Thịnh không biết hay không nhớ tới cái nắm cơm gạo thơm mà Hà Nội đã chiêu đãi Phan Nhật Nam trong chuyến đi Hà Nội chớp nhoáng vào Tháng 3-1973, và dụ Nam ở lại Hà Nội để gặp cha.

Tôi nghĩ ông Hữu Thịnh đã chọn nhầm người. Mề lưỡi “hòa hợp” ông quăng ra chắc chắn thế nào cũng vớ được một mớ lòng tong, cá chột, nhưng Phan Nhật Nam không phải loại này. Cộng sản rải đậu, mè ra sân thì cũng lắm quạ, chim sẻ và cả bồ câu sẵn sàng sà xuống kiếm mồi, nhưng Phan Nhật Nam là loại chim quyen, chưa đến đổi xuống đất ăn trùn, và dù có “mạt vận” đi nữa, thì anh hùng cũng còn phải giữ lấy nhân cách.

Ông cũng không cần mời đến Phan Nhật Nam, lâu nay cũng có những loại mà đảng cộng sản xếp vào loại “nghịch tử” nay đã tình nguyện “hồi đầu” rồi! Chúng không nhiều, nhưng ruồi nhặng nào cũng tìm đến mật hay cả rác rưởi hôi tanh.

Trong thư mời Phan Nhật Nam, Hữu Thịnh đã nói rõ “trường hợp anh Nam, ban tổ chức sẽ lo chi phí toàn bộ đi về và thời gian tham gia cuộc gặp mặt.” Như thế thì đối với những nhà văn nhà thơ khác ở hải ngoại về “hòa giải,” mà tiếng tăm không bằng Phan Nhật Nam, chưa chắc đã được trang trải chi phí trong thời gian ở Việt Nam. Nhưng cứ nghĩ là được Hà Nội mời, về là có xe công an hộ còi dẫn đường, thì cũng bỏ cho những ngày vất vả, lêu bêu ở xứ Mỹ này rồi.

Trong thư “mời” Phan Nhật Nam, và cũng có người dùng chữ “dụ dỗ,” ông Hữu Thịnh đã lên giọng điệu tha thiết rằng: “Anh

Nam ơi, tôi muốn nói thêm rằng, chúng ta đều không còn trẻ nữa. Tôi hình dung cuộc gặp này là rất có ý nghĩa cho những năm tháng còn lại của mỗi chúng ta. Tôi cũng dự đoán rằng, có thể có những khó khăn. Nhưng từ trong sâu thẳm thiên chức nhà văn, chúng ta cùng chọn Dân tộc làm mẫu số chung để vượt qua tất cả.”

Chính vì chúng ta đều không còn trẻ nữa, nên một nhà văn có lương tri, hay cả với một con người bình thường đều phải hiểu rằng, phải “Giữ cho đến lúc tuổi già, làm sao để sống cho ra con người!” Và những nhà văn cộng sản trong nước, suốt đời chỉ tuân phục ca tụng đảng vì miếng cơm manh áo, vì cái tem, cái phiếu, biết đảng hơn giang sơn, sống như đàn cừu, làm sao đi cùng đường với những nhà văn tự do ở miền Nam mà “cùng chọn Dân tộc làm mẫu số chung” được ?

Ông Hữu Thịnh cũng thừa biết rằng đảng của ông từ hàng chục năm qua, vẫn coi chính phủ Việt Nam Cộng hòa là Ngụy quyền, những người lính Việt Nam Cộng hòa là Ngụy quân, hay dù nay có đổi giọng đi nữa thì vẫn là “chính phủ Sài Gòn, quân đội Sài Gòn” thì mặt mũi nào, đại diện cho ai để ông có thể mời mọc những người viết văn miền Nam về nước chung ly. Ly rượu còn pha nổi hận thù, miệt thị, còn pha máu chiến hữu, đồng bào của chúng tôi không những trong cuộc chiến tranh chiếm đoạt, mà còn trong các trại tù khổ ải, và oan khuất trên Biển Đông.

Nhà Văn Phan Nhật Nam đã nhắc lại cho ông Hữu Thịnh toàn bộ thái độ của những người thắng cuộc đối với thương binh Việt Nam Cộng hòa như câu chuyện xảy ra ở Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn mới đây, hay chính sách ác độc đối với Nghĩa trang Quân đội Biên Hòa là nơi những người “lính Sài Gòn” đã nằm xuống. Phan Nhật Nam thách đố Hà Nội hãy “hòa hợp hòa giải” với những người đã chết, với người đang sống gượng sau thảm họa Formosa, và hãy hòa hợp, hòa giải với hàng vạn dân oan ở trong nước.

Nhưng quý ông trong nước cũng đừng quá bận tâm lo lắng. Không

phải đến bây giờ, hải ngoại chưa chịu hòa hợp hòa giải với mấy ông. Cách đây mấy năm, cây cổ thụ âm nhạc như Phạm Duy cũng đã về xin hòa hợp rồi. Ca sĩ ở hải ngoại như Khánh Ly, Lê Thu, Tuấn Ngọc, Chế Linh, Elvis Phương, Thái Châu, Phương Dung, Hương Lan, Trường Vũ, Phi Nhung, Quang Lê, Tóc Tiên, Đức Huy... về Việt Nam hát thường xuyên, đến đôi lúc đầu nghe tin cộng sản Việt Nam cho phép Khánh Ly về hát, Phạm Duy đã ca tụng đây là một dấu hiệu đáng mừng của “hòa hợp hòa giải!” Rồi Hoài Linh, Chí Tài, Kiều Oanh, Việt Hương, Quang Minh, Hồng Đào cũng nối gót đàn anh, đàn chị. Tôi gọi lớp người này là những tên hề hai mặt.

Hà Nội bắt đầu mê đắm “chạy theo bờ thừa sữa cặn,” đắm này bây giờ lại muốn chạy ngược trở về “hát cho đồng bào tôi nghe” để kiếm đôla! Ca sĩ gốc “chiến khu” như Thu Phương, Trần Thu Hà, Bằng Kiều... đi ra rồi lại đi vào, đi ngược về xuôi, không còn biết đâu mà lần!

Nhiều ca sĩ đã nhờ cộng đồng tỵ nạn nuôi ăn, nuôi mặc, thề thốt hết lời, người viết không dám đưa lên đây sợ ướm bản trang báo, cuối cùng cũng nuốt lời, trở về.

Gần đây một số nhà văn, nhà thơ của miền Nam thời cũ (tôi không dùng chữ phục vụ chế độ cũ) mặc dầu họ đã là những cựu quân nhân, viên chức, thậm chí đã bị các ông cầm tù, đày ải trong các trại tập trung, cũng đã xin về hòa hợp hòa giải bằng cách “giao lưu” với những nhà văn trong nước, xuất bản, in sách, giới thiệu, ra mắt tác phẩm. Đổi lại, đám này cũng làm đầu cầu cho một nhóm thơ văn trong nước, hay dân thân Cộng nước ngoài, đến Mỹ in, ra mắt sách, đàn đúm, tiệc tùng để kiếm cách mua chuộc, “hòa giải!”

Hữu Thọ, một ông nhà báo cao cấp trong nước có câu nói: “Sĩ phu, trí thức thì không được hèn!” Đây Phan Nhật Nam! Có thể ông cũng bị nhiều người ghét, nhưng chớ làm người hèn cho thiên hạ khinh.

Một bông hoa cho ông, người
xứng đáng mang danh hiệu nhà văn.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

**KHÔNG THỂ CÓ HÒA GIẢI KHI CÁI
ÁC CÒN NGỰ TRỊ**

Cuộc gặp “làm giàu các giá trị truyền thống của dân tộc” chỉ là cách nói văn vẻ, hoa mỹ và sáo rỗng, cách nói né tránh, lừa mị, giấu ý đồ thực vốn là thuộc tính của những người CS. Cuộc gặp của các nhà văn CS và các nhà văn không chấp nhận CS thực chất chỉ để tìm thêm một hướng thoát cho nhà nước CS bị tham nhũng và dốt nát phá nát nền kinh tế, đang trống rỗng túi tiền, đang cạn kiệt nguồn thu và đang thân cô thế cô. Nhà nước của nhóm vua tập thể, của những lãnh chúa CS đã trở thành nhà nước Chúa Chởm, nợ ngập đầu, nợ khắp thế giới. Làm ăn không hiệu quả, đồng vốn vay như ném vào thùng không đáy. Các chủ nợ đều cách mặt, không cho vay nữa. Chỉ còn biết nghiêng ngó nhóm vào túi dân, trông chờ nguồn lực trong dân. Bỗng nhận ra nguồn lực to lớn trong cộng đồng người Việt ở nước ngoài mà cộng đồng người Việt ở Mỹ là lớn nhất nhưng cũng là cộng đồng chống đối nhà nước CSVN quyết liệt nhất. Muốn đến với nguồn lực to lớn của cộng đồng người Việt xa nước thì phải giấu bộ mặt nhà nước CS, phải mượn bộ mặt văn hóa, phải tìm sự bao dung, độ lượng, sự dung hòa, nhân văn của văn hóa. Và Hội Nhà văn của đảng được lệnh tìm đến các nhà văn người Việt sống ở Mỹ.

Nhưng dù là cuộc gặp của các nhà văn của 2 phía cũng là cuộc gặp của kẻ ở phía cái ác và người chống lại cái ác, nạn nhân cái ác. Nếu gặp để làm lành, gặp để hòa giải và phục thiện thì dù là cuộc gặp của cái ác với nạn nhân của cái ác cũng đáng gặp và cần gặp. Nhưng có phải gặp để làm lành, để hòa giải, để cái ác phục thiện?

ĐCS cầm quyền đã gây quá nhiều tội ác với người dân của mình. Gây tội ác với những tế bào làm nên cơ thể đảng. Gây tội ác với những người dân nuôi dưỡng, che chở đảng từ khi còn trứng nước, những người dân làm nên sức mạnh của đảng, những người dân đã không tiếc của cải, công lao, trí tuệ và cả máu, đưa đảng vượt qua mọi khó khăn, nguy nan, giúp đảng giữ được chính quyền, làm chủ giang sơn đất nước. Những tội ác ĐCS gây ra cho tất cả các tầng lớp nhân dân, từ những công thần CS đến nông dân, từ trí thức, văn nghệ sĩ đến nhà tư sản dân tộc. Những tội ác Cải cách ruộng đất, Xét lại, Nhân văn Giai phẩm, tiêu diệt, xóa sổ đội ngũ những nhà tư sản dân tộc và cướp đoạt, hủy hoại nền công nghiệp tư bản non trẻ và đầy tiềm năng là những món nợ lịch sử của Đảng CS cầm quyền với dân tộc VN. Nhưng Đảng CS cầm quyền vẫn đang vô cảm, thờ ơ, lảng tránh món nợ lịch sử đó...

Trích Nhà văn Phạm Đình Trọng.

"Thủ tướng xin tiền"

.....**Thiền Lâm 24-09-2017**.....

Nguyễn Xuân Phúc đã trở thành thủ tướng đầu tiên của chính quyền cộng sản bày tỏ nguyện vọng "xin tiền" một cách công khai và đã được báo chí nhà nước tường thuật cũng công khai.

"Để hỗ trợ các cơ quan, địa phương có thể tiếp cận nguồn vốn ưu đãi trong thời gian vừa tốt nghiệp vốn IDA, Thủ tướng đề nghị WB tìm kiếm nguồn vốn tài trợ cho Việt Nam các khoản không hoàn lại để giảm tối đa làm chi phí vay vốn, tăng thành tố ưu đãi của các khoản vay" – đề nghị như vậy được ông Phúc nêu ra tại buổi tiếp Giám đốc quốc gia Ngân hàng Thế giới (WB) tại Việt Nam Ousmane Dione chiều 20-9-2017 tại trụ sở Chính phủ.

Trước Nguyễn Xuân Phúc, đời thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng đã nhiều lần "xin tiền", nhưng bóng gió và kênh kiệu theo lối "kiêu ngạo cộng sản" hơn.

Còn ông Phúc –nhân vật đang trở nên quá cảm cảnh bởi tư thế phải "đổ vỡ" cho thời thủ tướng trước, giờ đây rơi vào một vòng xoáy "cơm áo gạo tiền" cho đảng và chính phủ cầm quyền ở Việt Nam. Đã quá đủ cho vài chục năm vay nợ nước ngoài, chi xài vô tội vạ và bỏ mặc tham nhũng hoành hành của chính phủ cùng chính quyền các địa phương Việt Nam, để lại núi nợ công lên đến ít nhất 210 % GDP.

Chi tiết đáng chú ý là trong buổi gặp Thủ tướng Phúc, Giám đốc quốc gia Ngân hàng Thế giới (WB) tại Việt Nam Ousmane Dione đã không có bất kỳ hứa hẹn hay cam kết cụ thể nào về những khoản vay không hoàn lại và có hoàn lại. Dù ông Phúc nói nhiều và không quên ca ngợi "tình bạn của Ngân hàng thế giới với Việt Nam", chẳng có bất kỳ con số nào được thốt ra từ miệng Ousmane Dione.

Tính từ năm 2016 khi Nguyễn Xuân Phúc trở thành thủ tướng đến nay, phía WB đã có một số lần gặp gỡ với giới quan chức lãnh đạo đảng và nhà nước Việt Nam. Nhưng khác hẳn với thời gian trước, họ trở

nên rất kiệm lời, đặc biệt liên quan đến phát ngôn về con số.

Hình như sau khi phải chứng kiến cảnh "ăn của dân không trả thứ gì" ở Việt Nam, mối quan hệ giữa Ngân hàng Thế giới và Hà Nội đã nhòa nhạt đi nhiều.

Vào tháng 12-2015, chính Ngân hàng Thế giới đã đưa ra một quyết định khiến giới lãnh đạo Việt Nam rất thất vọng: Dừng vốn vay ưu đãi cho Việt Nam.

Ngân hàng Thế giới là một trong những chủ nợ lớn nhất của chính phủ Việt Nam: Chiếm gần 30% nợ vay song phương. Việc chủ nợ này, và sau đó là Quỹ Tiền tệ Quốc tế, Ngân hàng Phát triển Á châu dừng cho vay ưu đãi đã khiến Việt Nam phải bắt buộc vay với lãi suất thị trường cao gấp 3 lần và thời gian ân hạn giảm còn một nửa kể từ tháng Bảy năm 2017.

Thời điểm "Minsky" về đáo hạn các khoản nợ đang đến gần, rất gần. Bây giờ không phải là lúc mơ mộng về những cái ghế ở đại hội đảng giữa nhiệm kỳ vào năm 2018, mà nhiệm vụ khủng khiếp nhất của chính phủ Việt Nam là trả nợ và dù muốn hay không, bắt buộc phải cải cách thể chế.

Lại nhớ, tại Diễn đàn Đối tác Phát triển tổ chức ngày 5-12-2015 ở Hà Nội về "kế hoạch 5 năm tới của Chính phủ Việt Nam", Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng vẫn đều đều "đọc bài" về mục tiêu phát triển giai đoạn 2016-2020 của Việt Nam: "Yêu cầu đặt ra cho giai đoạn này là phát triển nhanh hơn, bền vững hơn 5 năm trước với các trụ cột, trong đó mục tiêu cao nhất là tăng trưởng kinh tế cao hơn, bền vững hơn, phân đầu đạt mức từ 6,5 đến 7%".

Nhưng ngay sau đó, Bà Victoria Kwa Kwa, giám đốc quốc gia Ngân hàng thế giới tại Việt Nam, đã tung ra một câu hỏi rất hóc búa với Nguyễn Tấn Dũng: "Việt Nam sẽ lấy nguồn ở đâu để tài trợ cho chương trình phát triển đầy tham vọng trong 5 năm tới?" Không có câu trả lời nào từ Nguyễn Tấn

Dũng. Có vẻ ông ta chỉ gượng cười.

Chỉ ít ngày sau, Ngân hàng Thế giới đã nêu ra một yêu cầu chưa từng có: Yêu cầu chính phủ Việt Nam sớm ban hành Luật Lập hội.

Yêu cầu trên lại xếp hàng đầu trong bản khuyến nghị 7 điểm của Ngân hàng Thế giới đối với chính phủ Việt Nam.

"Cần thiết phải soạn thảo và thực hiện một bộ luật có hiệu lực mạnh về hội và hiệp hội. Chính điều đó sẽ giúp thực hiện chương trình nghị sự của chính phủ" – bà Kwa Kwa "gợi ý."

Nhưng quá khứ đã chứng tỏ rằng sau bản thông điệp đầu năm 2014 về "nắm chắc ngọn cờ dân chủ," "xóa độc quyền" và kể cả "nhà nước kiến tạo phát triển" của Thủ tướng Dũng, cho đến lúc ông ta nghĩ đã khg có bất kỳ nội dung nào được thực thi, dù chỉ một phần nhỏ.

Còn giờ đây là "chính phủ liêm chính, kiến tạo và hành động" của Nguyễn Xuân Phúc. Làm thế nào để ông Phúc vừa "đổ vỡ", vừa xin được tiền, vừa hướng tương lai chính trị của ông đến vị thế "nâng lên một tầm cao mới" tại đại hội giữa nhiệm kỳ của đảng cầm quyền vào năm 2018?

Cali Today News

VIỆN TRỢ KHÔNG HOÀN LẠI KHÔNG PHẢI ĐỂ 'ĐÓP HỐT'!

Thiền Lâm 28-09-2017

Cho tới giờ, nhiều người vẫn không thể hiểu tại sao Nguyễn Xuân Phúc, nhân vật đã có thâm niên lâu năm trong Văn phòng chính phủ và có thể đã quá biết, quá hiểu về quốc nạn tham nhũng ODA (nguồn vốn hỗ trợ phát triển chính thức) lên tới 40-50% giá trị dự án tại Việt Nam, lại có thể "trơ mắt" đến mức "đề nghị Ngân hàng thế giới tìm kiếm nguồn vốn tài trợ cho Việt Nam các khoản không hoàn lại để giảm tối đa làm chi phí vay vốn, tăng thành tố ưu đãi của các khoản vay"...

Đề nghị trên được ông Phúc nêu ra tại buổi tiếp Giám đốc quốc gia Ngân hàng Thế giới (WB) tại Việt Nam Ousmane Dione chiều 20-9-

2017 tại trụ sở Chính phủ.

“Các khoản không hoàn lại” mà ông Phúc đề cập về thực chất là viện trợ không hoàn lại nằm trong các dự án viện trợ ODA mà Việt Nam nhận được từ các nhà tài trợ chính như Ngân hàng Thế giới, Quỹ Tiền tệ Quốc tế, Ngân hàng Phát triển Á châu, Nhật Bản, Âu châu... Trong các dự án này, phần viện trợ không hoàn lại chiếm tỷ lệ khoảng 20–25%.

Vậy chính thể Việt Nam đã “khai thác có hiệu quả ODA” như thế nào?

Từ nhiều năm qua, ODA đã trở thành một trong những quốc nạn về tham nhũng. Tỷ lệ thất thoát bình quân tại nhiều dự án ODA được đồn đoán khoảng 20–25%. Nhưng đó chỉ là mức “hợp pháp”. Thậm chí tỷ lệ “lại quả” ODA còn lên đến 40% –được chứng thực bởi một dự án xây dựng trường tiểu học ở Hà Tĩnh và giai đoạn 2009–2010.

Có rất nhiều bằng chứng về lãng phí và “ăn dày” ODA.

Trong một lần hiếm hoi, báo điện tử Vietnamnet đã nêu ra một minh họa cụ thể: từ năm 2009-2010, sau khi đại sứ quán Nhật Bản tại VN loan báo sẽ viện trợ không hoàn lại để một số tỉnh xây trường học và đường sá thì có một phụ nữ –mà tờ báo không dám nêu tên, chỉ cho biết là cư ngụ tại thành phố Vinh, tỉnh Nghệ An– đã liên lạc với lãnh đạo nhiều xã ở Hà Tĩnh để đặt vấn đề chạy dự án, với điều kiện khi thành công phải cắt cho bà ta 40%.

Sau đó nguồn vốn ODA đã được rót về cho ba xã ở Hà Tĩnh, trong đó có một xã tên là Gia Phố được nhận 80.000 đôla để xây dựng trường tiểu học. Chính quyền xã này đã lấy 8.000 đôla chia cho nhau, rồi lấy thêm 24.000 đôla chỉ cho người phụ nữ làm môi giới. Tỷ lệ 40% tương tự cũng xảy ra ở huyện Cẩm Xuyên. Do bị ăn chặn trắng trợn đến thế, các cơ sở giáo dục, đường sá ở ba xã trên đều sụt giảm mạnh về quy mô và chất lượng.

Từ trước tới nay, nguồn vốn ODA do các tổ chức tài chính quốc tế và chính phủ nước ngoài đều quy định hết sức chặt chẽ về việc chính phủ Việt Nam không được sử dụng

số tiền cho vay sai mục đích. Tuy nhiên trong thực tế “đúng quy trình” của ngân sách Việt Nam, tiền vay nước ngoài, đặc biệt là vay vốn ODA, có nhiều dấu hiệu đã bị chi sai mục đích và chi xài vô tội vạ. Tình trạng này rất phổ biến trong 8 năm cầm quyền của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng.

Kể cả đến thời Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, cũng có ít nhất một bằng chứng cho thấy vốn ODA bị chi sai mục đích.

Tại một phiên họp thường kỳ của Ủy ban Thường vụ Quốc hội vào ngày 22-12-2016, phía Chính phủ đã đề nghị dùng 4.482 tỷ đồng vốn ODA để cấp vốn điều lệ cho Ngân hàng Phát triển Việt Nam và Ngân hàng Chính sách xã hội. Câu hỏi đặt ra là ai và cơ quan nào đã tham mưu cho chính phủ để lấy vốn ODA cấp cho ngân hàng, một cơ chế thuần túy kinh doanh?

Tục ngữ Việt Nam có câu “ăn vật quen mồm”...

Việc Chính phủ đề nghị Quốc hội cấp vốn ODA cho giới chủ ngân hàng cũng là một bằng chứng mới cho thấy dưới thời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, Chính phủ rất có thể đã quen với việc dùng tiền ODA để chi cho những mục đích khác, như thay vì sử dụng đúng mục đích ODA cho các dự án hạ tầng cơ sở và môi trường, họ đã cắt nguồn vốn này cho các khoản chi tiêu thường xuyên của chính phủ, thậm chí còn có thể cắt ODA cho các dự án xây dựng trụ sở hành chính và tượng đài từ hàng ngàn đến hàng chục ngàn tỷ đồng đầy tai tiếng và cực kỳ đáng lên án.

Thế nhưng điều kỳ quái lạ là cho đến nay ở Việt Nam vẫn chưa có bất kỳ tổ chức giám kiểm độc lập nào cho một khu vực được coi là nhạy cảm như ODA. Những tổ chức phi chính phủ Việt Nam muốn làm việc này thì không được cho phép thành lập, trong khi đó những tổ chức phi chính phủ nước ngoài vốn có truyền thống kiểm định những dự án lớn như thế này lại chưa hoạt động ở Việt Nam, và cũng chưa được được một cơ quan nhà nước Việt Nam nào mời.

Quá hiển nhiên, đó là lý do vì

sao ngay cả những quốc gia được coi là có “thiện cảm” với Việt Nam như Đan Mạch, Thụy Điển, Úc... cũng phải thẳng tay cắt giảm viện trợ ODA đối với một chính quyền “ăn của dân không chừa thứ gì”.

Ngay trước thềm hội nghị nhóm tư vấn các nhà tài trợ giữa kỳ năm 2012, Bộ Ngoại giao Đan Mạch đã không ngần ngại tuyên bố ngừng 3/4 dự án ODA tài trợ cho Việt Nam do nghi ngờ một số cơ quan đơn vị sử dụng chi sai khoảng 11,4 tỷ đồng trên tổng số tiền 69 tỷ đồng do Đan Mạch tài trợ, tức là tương đương khoảng 19,9 triệu cua-ron.

Năm 2013, phía Thụy Điển đã bắt buộc phải ngừng vô thời hạn các khoản viện trợ ODA cho Việt Nam sau khi phát hiện hàng loạt gian dối của quan chức Việt. Sau đó cả Bộ Ngoại giao Úc và vài quốc gia khác cũng bắt đầu cắt giảm viện trợ.

Bây giờ thì không còn có thể mơ đến viện trợ không hoàn lại từ trên trời rơi xuống như nhiều năm trước.

Vào tháng 12-2015, Ngân hàng Thế giới đã đột ngột thông báo “dừng các khoản vay ưu đãi đối với Việt Nam”. Từ tháng 7-2017, Việt Nam không còn được vay theo điều kiện ODA, phải chuyển chủ yếu sang sử dụng nguồn vốn vay ưu đãi và tiến tới vay theo điều kiện thị trường. Nguồn vốn ODA đã vay chuyển sang điều khoản trả nợ nhanh gấp đôi hoặc tăng lãi suất lên từ 2%-3,5%.

Tiền nào cũng là tiền. Viện trợ không hoàn lại là tiền của người dân các nước phát triển đóng thuế cho chính phủ, và những người dân này sẽ phản nộ đến mức nào khi biết tiền của họ đã bị một quốc gia nằm trong nhóm đầu thế giới về tham nhũng như Việt Nam “ăn không chừa thứ gì”.

Gieo nhân nào gặt quả nấy. Từ khoảng ba năm qua, không chỉ các dự án cho vay mà cả viện trợ không hoàn lại từ phương Tây vào Việt Nam trở nên rất ít, ít đến mức thảm thiết.

Rất có thể là một bài học cho Thủ tướng Phúc: không còn là cái thời chỉ đi xin viện trợ để “ăn sẵn” nữa.

<https://tieulun.hopto.org>

CÁC FTA của Việt Nam đang "triển vọng" ra sao

Thiền Lâm 22-09-2017

Chuyến làm việc có vẻ đột ngột của ông Bernd Lange –Chủ tịch Ủy ban Thương mại quốc tế của Nghị viện châu Âu– tại Hà Nội vào giữa tháng 9 năm 2017 đã khuấy động một chủ đề cũ: vì sao Việt Nam khẩn cấp cần đến Hiệp định Tự do Thương mại EU–Việt Nam (EVFTA) đến thế?

Cho dù Việt Nam vẫn luôn quảng cáo rằng chính thể này có đến 16 FTA (Free trade Agreement - Hiệp định Thương mại Tự do), nhưng hiện trạng các FTA vẫn ngón ngang, rất tương đồng với tình cảnh Việt Nam đã ký thỏa thuận với chẵn một chục đối tác chiến lược trên thế giới, nhưng trong hai vụ giàn khoan Hải Dương 981 năm 2014 và Bãi Tư Chính năm 2017, đã chẳng có một đối tác chiến lược nào chia tay giúp Việt Nam để tránh thoát bàn tay lông lá đe dọa của đối tác chiến lược lớn nhất là Trung Quốc.

Đến cuối năm 2016, Việt Nam đã ký kết, thực thi và đang đàm phán 16 FTA. Trong số này, có 10 FTA đã thực thi (sáu FTA trong số này với tư cách là thành viên ASEAN, bốn FTA còn lại với Chile, Nhật Bản, Hàn Quốc, và EEC). Hai FTA đã kết thúc đàm phán là TPP và Hiệp định Thương mại tự do giữa Việt Nam và EU (EVFTA). Bốn FTA đang đàm phán là Hiệp định Đối tác kinh tế toàn diện khu vực (RCEP), FTA ASEAN–Hồng Kông, FTA với Israel và với Khối thương mại tự do châu Âu (EFTA).

Chỉ có hai FTA của Việt Nam với Mỹ và châu Âu là còn xuất siêu được – lần lượt là 25 tỷ USD và 20 tỷ USD mỗi năm. Còn thặng dư xuất siêu với Nhật bằng 0, trong khi ngay cả Hàn Quốc, tưởng là “dễ ăn”, nhưng Việt Nam lại phải nhập siêu đến hai chục tỷ USD vào năm 2016.

Còn với Trung Quốc thì khỏi nói: con số nhập siêu chính ngạch lên đến 20–30 tỷ USD/năm, chưa kể

phần tiểu ngạch khoảng 20 tỷ USD nữa, tổng cộng đến 40–50 tỷ USD nhập siêu mỗi năm dành cho Việt Nam.

Thói quen phụ thuộc nhập khẩu từ Trung Quốc đã trở nên quá khó bỏ. Nó không chỉ cột chặt giới doanh nghiệp nhỏ và vừa, mà còn xiềng xích giới quan chức “ăn dầy” của Việt Nam –những người có thẩm quyền ký hạn ngạch nhập hàng từ Trung Quốc. Tình thế càng trở nên nên khôn quẩn khi tại một số cuộc hội thảo về đầu tư, người ta cho biết giới doanh nghiệp Trung Quốc có thói quen chỉ dưới gầm bàn “thoáng nhất”!

Không cần nhắc lại, ai cũng biết giới quan chức Việt thuộc loại “ăn đủ” nhất trên thế giới.

Trong lịch sử buôn bán hai chiều với các quốc gia trên thế giới, Việt Nam lại bị phụ thuộc vào Trung Quốc nhiều nhất. Từ nhiều năm qua, Trung Quốc đã trở thành thị trường nhập khẩu hàng hóa lớn nhất của Việt Nam, chiếm tỉ trọng khoảng 20% tổng kim ngạch xuất nhập khẩu.

Còn nhớ sau khi xảy ra vụ giàn khoan Hải Dương 981 vào giữa năm 2014, giới chuyên gia kinh tế Việt Nam bắt đầu phải bàn luận đến khía cạnh “kinh tế Việt Nam sẽ sống được bao lâu nếu không nhập khẩu từ Trung Quốc”. Trả lời câu hỏi này là lời tường thuật rất thành thật của nhiều doanh nghiệp ngành dệt may: nếu không được nhập nguyên vật liệu từ Trung Quốc, nhà máy của họ chỉ tồn tại được vài ba tháng!

Giờ đây, sau cú đổ vỡ của Hiệp định TPP mà đã khiến Bộ Chính trị Việt Nam choáng váng, EVFTA là niềm hy vọng cuối cùng để Việt Nam duy trì được số xuất siêu hơn hai chục tỷ USD hàng năm vào thị trường châu Âu, cũng như cứu vãn nền kinh tế Việt Nam và do đó cả chân đứng thể chế chính trị vốn đang tích tụ rất nhiều dấu hiệu của suy thoái và khủng hoảng.

Không thể ngồi chờ EVFTA từ trên trời rơi xuống, trong năm 2017 giới chóp bu Việt Nam đã phải tự thân lặn lội đi các nước châu Âu để “dân vận” nhằm thúc đẩy nhanh việc thông qua EVFTA. Trùng thời gian ông Bernd Lange đến Hà Nội, một quan chức Việt Nam của Phó Thủ tướng Vương Đình Huệ đi Thụy Sĩ, với kết quả “các quan chức Việt Nam và Thụy Sĩ đồng ý với nhau rằng sẽ phải nỗ lực nhiều hơn để hoàn tất việc ký kết thỏa thuận thương mại tự do giữa Việt Nam và khối bốn quốc gia châu Âu bao gồm Thụy Sĩ, Na Uy, Băng Đảo, và Lichteinsten”.

Trước chuyến đi châu Âu của Vương Đình Huệ, Bộ Chính trị Việt Nam cũng đã cử hai phái đoàn đi “dân vận” ở châu Âu: đoàn của bà Nguyễn Thị Kim Ngân Chủ tịch quốc hội, và đoàn của ông Nguyễn Xuân Phúc Thủ tướng. Tuy nhiên, cả hai đoàn này đều chỉ có được kết quả hết sức mờ nhạt. Chẳng có một hứa hẹn nào, càng không có cam kết cụ thể nào từ phía các “nước bạn”.

Vậy thì làm thế nào để “triển vọng phát triển còn tốt lắm” –như lời tuyên ngôn của Tổng bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng sau khi TPP gần như tan vỡ, để “đất nước đi tới không gì cản nổi” – như một thể loại “tự sướng” từng ra rả vào thời chiến tranh, trong khi tình hình các FTA với đa số các nước vẫn rơi vào tình thế bất lợi, còn EVFTA vẫn chưa đầu vào đâu?

Cali Today News

CHÍNH PHỦ NỢ GẦN 94,3 TỶ USD

Anh Minh 21-09-2017

Các ông bà “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” thực là đại đột. Tháng 8-1945, sau khi cướp chính quyền, Việt Minh còn thu được 1,2 triệu đồng tiền rách trong ngân quỹ nhà nước. Giờ, các ông bà định “lật đổ chính quyền nhân dân” để gánh nợ thay cho đảng Cộng sản và Nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa hay sao?

Bauxite Việt Nam

Bộ Tài chính vừa công bố Bản tin nợ công số 5 với số liệu cập nhật

mới nhất đến hết năm 2015 về nghĩa vụ trả nợ của nền kinh tế. Theo tài liệu này, trong vòng 4 năm, dư nợ Chính phủ đã tăng 2 lần, từ mức 52,5 tỉ USD (2011) lên 94,3 tỉ USD (2015). Trong khi nợ trong nước có xu hướng tăng nhanh, từ 20,4 tỉ USD lên 54,6 tỉ USD thì mức tăng nợ nước ngoài chậm hơn, từ 32,3 tỉ USD lên mức 39,6 tỉ vào cuối 2015. Cũng trong năm 2015, tổng số tiền trả nợ của Chính phủ gấp 2,5 lần so với 2011, tương đương 13,3 tỉ USD (khoảng 288.000 tỉ đồng). Tỷ lệ nợ của Chính phủ so với thu ngân sách 4 năm từ 2011 đến 2015 cũng liên tục tăng, từ 162% lên hơn 206%. Xét về số tuyệt đối, chỉ tiêu nợ nước ngoài của quốc gia (nợ nước ngoài của Chính phủ và doanh nghiệp) vẫn tăng, vượt 80,8 tỉ USD (xấp xỉ 1,75 triệu tỉ đồng) trong khoảng thời gian này. Nhưng nếu so với GDP thì chỉ tiêu này có xu hướng giảm.

Khác với những bản tin nợ công trước đây, ở bản tin số 5 này, Bộ Tài chính lần đầu tiên công khai dữ liệu liên quan vay và trả nợ trong nước của chính quyền địa phương. Trong 4 năm, khoản nợ này tăng gấp 3 lần, từ 1,1 tỉ USD lên trên 3,3 tỉ USD. Cũng theo bản tin này, năm 2015 Chính phủ đã thanh toán hơn 5,4 tỉ USD để trả nợ bảo lãnh.

Bản tin nợ công là tài liệu được Bộ Tài chính xuất bản định kỳ 6 tháng một lần, với độ trễ là 6 tháng.

Tại phiên họp Ủy ban Thường vụ Quốc hội hồi tháng 3 năm nay, Bộ trưởng Bộ Tài chính Đinh Tiến Dũng cũng thừa nhận “nợ công tăng nhanh trước hết do công tác điều hành”. Ông Dũng phân trần giai đoạn 2011-2015 trong khi mục tiêu tăng trưởng kinh tế (GDP) là 7,5% và sau đó điều chỉnh giảm về 6,5% thì thực tế lại chỉ đạt 5,9%. Ở thời điểm đó, tổng số vay của nền kinh tế khoảng 1,4 triệu tỉ đồng, gồm 330.000 tỉ trái phiếu Chính phủ được phép phát hành thêm theo Luật Ngân sách nhà nước cũ. Huy động vốn giai đoạn 2011-2013 cũng được đánh giá là quá lớn, lãi suất quá cao, có khoản vay 13% một năm, dẫn tới áp lực dồn dập trả nợ từ năm 2014 đến nay. Là người “giữ túi tiền quốc gia”, ông Dũng lo lắng khi “chỉ tiêu thì quyết theo nhu cầu, nhưng tăng trưởng kinh tế không năm nào đạt như dự báo”.

Anh Minh

Nguồn: <https://kinhdoanh.vnexpress.net/tin-tuc/vi-mo/chinh-phu-no-gan-94-3-ty-usd-3644736.html>

Bộ Y tế CS Việt Nam **trong 2 năm 2014-2015 đã cho nhập 9140 tấn Salbutamol** **Mai Quốc Ấn-Đỗ Duy Ngọc 09-2017**

LÀM LẠI TỪ ĐẦU

FB Mai Quốc Ấn 5-9-2017

Vụ thuốc trị ung thư giả H-Capita đã đi đến giai đoạn nước rút. Đây là giai đoạn rất nhạy cảm! Nhạy cảm từ tin đồn có những phe nhóm đánh nhau trong vụ VN Pharma. Nhạy cảm cả trong thông tin các món tiền undertable xử lý khủng hoảng truyền thông. Nhưng đó chưa là nhạy cảm nhất!

Sáng nay, ông Nguyễn Văn Nền, Chánh văn phòng Trung ương Đảng đã trả lời VNN rằng: “Anh em hỏi thì tôi chỉ nói tinh thần chỉ đạo chung của Tổng bí thư trong chống tham nhũng tiêu cực các vụ việc nói chung, có vụ việc gì thì làm cho rõ ràng đến nơi, đến chốn cho minh bạch. Tinh thần này là chỉ đạo chung chứ không nói cụ thể vụ VN Pharma”. (Vài báo đã hồ khi giật tít Tổng Bí thư chỉ đạo.)

Tại họp báo Chính phủ chiều 30-8-2017, Bộ trưởng, Chủ nhiệm VPCP Mai Tiến Dũng có nói: “Quan điểm của Thủ tướng là rất cương quyết kiểm tra sự thật, không loại trừ bất cứ trường hợp nào; như Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng đã nói là không có vùng cấm”.

Nghĩa là “đơn vị xử lý khủng hoảng” vụ việc liên quan đến VN Pharma và Bộ Y tế sẽ là Chính phủ. Vai trò của Đảng là chỉ đạo chung (tôi thấy điều này tốt, sẽ phân chia trách nhiệm rõ rệt hơn, trao quyền cho Nhà nước nhiều hơn). Vấn đề là Thủ tướng sẽ làm thế nào để giải quyết thứ bất cập cơ bản hiện nay về đầu thầu thuốc và thiết bị y tế (sẽ viết trong bài khác) chứ không phải chỉ là xử lý “án dư luận”.

Có một điều mà Thủ tướng Ng. Xuân Phúc không thể không lưu tâm: 3 đơn vị là Thanh tra Chính phủ, Bộ Y tế và Cục quản lý dược. Thanh tra Chính phủ bị tố cáo bao che cho Bộ Y tế, Bộ Y tế bị tố cáo bao che cho cấp dưới trong 1 vụ còn nghiêm trọng hơn VN Pharma.

(Không biết đơn đã tới tay Tổng Bí thư và Thủ tướng chưa, hay bị “ém” ở khâu nào đó?) Còn Cục Quản lý dược- nơi mà “dân trong nghề” đánh giá là nắm những “kèo thơm” nhất ngành y tế- thì cũng đồng nghĩa là nơi bí ẩn nhất mà chưa ai khám phá ra đến tận cùng.

Xin đề cử một cái tên để Chính phủ lưu ý: Trương Quốc Cường- Thứ trưởng Bộ Y tế kiêm Cục trưởng Cục quản lý dược- người đã không xuất hiện bấy lâu nay.

Khoan bàn về vấn đề quản lý cấp phép nhập thuốc giả H-Capita, ông Cường cấp phép cho nhập 9,140 tấn salbutamol cho 20 doanh nghiệp trong hai năm 2014-2015. Hải hùng thay 6,268/9,140 tấn salbutamol sau khi kiểm tra 17 doanh nghiệp, đã “trôi” ra thị trường để trộn vào thức ăn nuôi heo. Tháng 8/2016, ông Cường lại cho phép nhập hơn 6 tấn salbutamol và lượng chất tạo nạc này đang trôi nổi về đâu... chưa rõ.

Salbutamol chưa rõ “đi đâu” nhưng giá salbutamol thì rõ lắm: nhập 1,5 triệu/kg bán ra 15 triệu/kg. Một vốn mười lời, lời hơn ma túy. Ông Trương Quốc Cường nói rằng ông ta cho nhập vì không biết salbutamol là chất cấm. Ông Cường “không biết” nhưng danh mục chất cấm trong chăn nuôi (có salbutamol) đã ban hành từ năm... 2001. Còn theo kết quả nghiên cứu thì mỗi năm Việt Nam chỉ cần chưa đầy 1 tấn salbutamol để làm thuốc trong khi trong 3 năm, ông Cường duyệt nhập hơn... 15 tấn salbutamol. Quá kinh khủng!

Nhưng sao kinh khủng bằng việc ông Cường điều hành “kiểu như vậy” vẫn từ Cục trưởng Cục Quản lý dược vẫn lên chức Thứ trưởng Bộ Y tế (vẫn kiêm nhiệm Cục quản lý dược) một cách “đúng quy trình”

Nhưng thứ cần quan tâm hơn cả là quy trình quản lý dược (và thiết bị y tế). Thay đổi theo hướng minh bạch quy trình này mới giảm được giá thuốc, đỡ áp lực kinh tế đất nước chỉ cho y tế và không để nhóm

lợi ích chi phối. Muốn làm vậy, chỉ có thể nói với ông Nguyễn Phú Trọng, ông Ng. Xuân Phúc rằng: “Thà là bỏ đi hết ta làm lại từ đầu”!
Dân sẽ hoan hô, đảm bảo!

TỪ LỜI TUYÊN BỐ CỦA THỨ TRƯỞNG BỘ Y TẾ CS TRƯỞNG QUỐC CƯỜNG.

Đỗ Duy Ngọc 15-09-2017

Chỉ cần một chút kiến thức sơ đẳng về Dược học, thuốc men hàng ngày, hoặc siêng theo dõi báo chí một chút, thì ai cũng biết chất Sabutamol có công dụng như thế nào, và có phản ứng phụ tác hại ra sao. Trên thế giới người ta hạn chế sản xuất, nhập cảng, và sử dụng vì những hiểm nguy, mà chúng mang lại cho đối tượng sử dụng. Sabuta-mol là chất tạo nạc, dùng trong chăn nuôi. Đời sống con vật ngắn nhưng khi trộn với thức ăn, con vật cũng mang những di chứng. Con người khi sử dụng thịt có chứa Sabutamol cũng sẽ bị tác hại, bởi thuốc còn tồn đọng trong thịt chưa được tiêu hủy hết.

Thế mà, Bộ Y tế CS Việt Nam trong hai năm 2014-2015 đã duyệt cho nhập vào Việt Nam 9140 tấn Salbutamol. Chắc chắn với con số này, Sabutamol sẽ không chỉ dùng trong chăn nuôi, vì sẽ không dùng hết con số đó. **Thế chúng đi đâu?**

Những kẻ làm ăn bất chính sẽ sử dụng Sabutamol trộn với những thứ khác để làm thuốc chống gầy yếu cho trẻ con và cả người lớn. Giúp các đối tượng này tăng cân một cách nhanh chóng, mà không biết được những nguy hiểm có thể tước tính mạng của họ. **Các trường mẫu giáo, nhà trẻ,** có ý muốn quảng cáo khả năng nuôi dạy trẻ tăng trưởng nhanh, cũng không ngại ngừng gì khi trộn Salbutamol vào thức ăn cho trẻ. Đứa trẻ sẽ ăn nhiều, tăng cân, sẽ gầy ngạc nhiên và hài lòng cho bố mẹ. Nhưng họ đâu có biết là con mình đang bị đầu độc bởi thuốc tăng cân?

Điều trớ trêu là tuyên bố của tên **Trưởng Quốc Cường, Thứ trưởng Bộ Y tế CS,** Cục trưởng Cục Quản lý Dược, khi gã tuyên bố rằng: "Tôi

duyet cho nhập **9140 tấn Sabutamol** vì không biết đó là chất cấm !!!". **Buồn cười đến muốn chửi thề vào bản mặt của gã.** Hắn là người chịu trách nhiệm trước nhân dân trong lĩnh vực thuốc men, là người có chuyên môn. Không có chuyên môn thì ai cho khựa ngồi vào ghế đó, để rồi leo sâu treo cao lên chức Thứ trưởng CS? Nếu hắn không biết như hắn nói, hoá ra hắn mua ghế, mua chức khi **hắn mù chuyên môn à?** Hay là phe cánh đưa khựa lên để dễ dàng chia chác những đồngbạc dơ dáy vấy máu đồng bào?

Thực chất là gì? Chỉ vì những đồng tiền bất chính mà các người mở cửa xả cảng nhập chất độc về đầu độc dân tộc này, làm thui chột sức khoẻ nhân dân, khiến cho nhiều thế hệ trẻ thơ lớn lên quặt quẹo bệnh tật, vì đã ăn uống chất độc từ thuở bé. Tội lỗi của các người kinh khủng quá! Các người ác hơn quá! Giao các người giữ cửa, các người lại mở cửa mang thuốc độc vào để giết chết mọi người? Chỉ vì những đồng tiền, những tờ đôla, những kí vàng ròng, những biệt phủ, lâu đài, các người sẵn sàng làm mọi chuyện kể cả chuyện giết anh em, bà con, đồng bào mình! Tỉ lệ người Việt Nam bị bệnh ung thư cao nhất thế giới, cũng từ do các khựa mà thành. Hàng trăm ngàn người chết hàng năm vì ung thư cũng xuất phát từ đây. Các người vô lương tâm quá, các người tàn nhẫn quá! Tội ác này làm sao các người trả hết được? Hôm nay, các người có thể sống trong nhà cao cửa rộng, đi xe hơi đắt tiền, ăn cao lương mỹ vị, sắm lâu đài ở nước khác. Nhưng chắc chắn con cái mấy người sẽ không được, và không thể ngăn đầu để sống như một con người. Quy luật nhân quả sẽ cho thấy điều đó. Hàng ngàn, hàng trăm ngàn người chết sẽ không tha thứ được tội của các người khiến họ phải lìa bỏ trần gian.

Món hời kinh khủng quá khiến cho các người mất cả nhân tính. Này nhé, cứ thử tính mà xem trong hai năm nhập thuốc Sabutamol về Việt Nam, các người đã bỏ túi bao nhiêu? Mà đây chỉ là lợi tức từ việc nhập Salbutamol thôi nhé! Cơ quan của các khựa duyệt xét nhập hàng

trăm, hàng ngàn thứ thuốc, thử hỏi số tiền thu nhập của các khựa khủng khiếp đến độ nào?

Hai năm 2014-2015 nhập 9140 tấn. Giá mua là 1.500.000 đồng/kg. Thị trường bán 15.000.000 đồng/kg. Như thế, mỗi kilogram sẽ lời 13.500.000 đồng. Nhập 9140 tấn x 1000kg x 13.500.000 đồng lời/kg. Như vậy lợi nhuận thu về là 123.390 tỷ đồng. Đổi ra đôla Mỹ là tương đương 5,5 tỷ USD.

Kinh khủng chưa? Buồn ma túy cũng không thể có siêu lợi nhuận thế này. Mà các ông bà lại có giấy phép hợp pháp để bán buôn. Thế mới kinh! Và vì số lợi quá lớn, các ông các bà bất chấp. Sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi!

Chỉ trong hai năm, chỉ với một chất trong trăm ngàn chất nhập vào Việt Nam, đã bỏ túi ngàn ấy tiền. Tính ra, với chỗ ngồi ấy, với chức vụ ấy, các người đã bỏ túi bao nhiêu? Tui không dám tính nổi. Than ôi! Cơ đồ rách nát, nhân dân bị đầu độc, đất nước này đi về đâu, khi lũ người có quyền lực đang là những kẻ giết người tập thể có giấy phép???

15.09.2017.

KHOẢNG TỐI CỦA ÔNG THỨ TRƯỞNG TRƯỞNG QUỐC CƯỜNG

FB Nguyễn Tiến Tường

Đương kim thứ trưởng Bộ Y tế Trương Quốc Cường là Cục trưởng Cục Quản lý dược hơn 10 năm. Vị trí nắm giữ chất lượng thuốc chữa bệnh cho 90 triệu người Việt, cũng là nơi béo bở bậc nhất.

Tên tuổi ông Cường nổi lên từ vụ nhập khẩu tiền chất ma túy Pseudoephedrine (PSE) để sản xuất thuốc cảm cúm. Năm 2010, PV Pharma được nhập khẩu 1 tạ PSE thì trong 6 tháng 2011 được cấp phép nhập đến 7 tạ. Ngày 9-6-2011 Cty Mebiphar có công văn xin nhập 3 tạ PSE, ngay trong ngày, Cục trưởng Cường ký văn bản cấp phép! Trước đó 2 ngày, chính Cục đã cấp giấy phép khác cho DN này nhập 2 tạ nguyên liệu PSE!

8 DN được đệ đơn tố cáo ông Cường với khẳng định "đi đêm" hoặc ưu ái cho DN sên sau. Đáng ngờ hơn là PSE ở thời điểm đó không thiếu. Đó cũng là thời điểm có rất nhiều vụ án điều chế ma túy tổng hợp từ tiền chất. Công an vào cuộc điều tra nhưng vụ việc rơi vào im lặng. Cục trưởng

Tuyệt mật ngân sách quốc phòng-an ninh của Việt Nam

.....RFA 18-09-2017.....

Cường ký cấp phép trong một ngày.
Trả lời báo chí, Bộ trưởng Tiến nói: Đã
phát hiện ra sai phạm nào đâu mà kỷ
luật anh Cường?.....

Việt Nam bấy lâu nay không
công khai ngân sách dành cho quốc
phòng và an ninh.

Tiêu cực bên trong?

Các con số về ngân sách chi
cho an ninh quốc phòng của Việt
Nam lâu nay đều là số liệu thống
kê, tính toán do các tổ chức quốc tế
đưa ra. Chẳng hạn Viện Nghiên
cứu Hòa bình Thế giới Stockholm
(SIPRI) từng ước tính rằng năm
2015 Việt Nam chi 4,4 tỉ đôla cho
quân sự và dự trù con số sẽ tăng
lên 5 tỷ đôla trong năm 2016 và 6,2
tỷ đôla năm 2020.

Trong một lần trả lời báo chí
trong nước về ngân sách quốc
phòng, ông Phùng Quốc Hiển, Chủ
nhiệm Ủy ban Tài Chính-Ngân
sách của Quốc hội nói với đại ý
rằng không thể công bố cụ thể con
số ngân sách chi cho quốc phòng là
do có nhiều khoản chi không thể
tính vào được. Cụ thể ông giải thích
rằng các lĩnh vực kinh tế - xã hội,
quốc phòng, an ninh, quản lý hành
chính có quan hệ mật thiết với nhau
nên không thể tính cụ thể từng lĩnh
vực chi bao nhiêu.

Trao đổi với RFA từ Sài Gòn,
Tiến sĩ Kinh tế Phạm Chí Dũng,
người từng có 30 năm làm việc
trong ngành quân đội cho rằng một
trong những nguyên nhân dẫn đến
sự che giấu ngân sách quân đội,
công an là do tiềm ẩn nhiều tiêu
cực phía sau. Ông nói: Nguyên
nhân thứ nhất là do nỗi trăn trở
đến giờ là họ bùng bít và bảo mật.
Tức là họ đưa ra các danh sách về
bảo mật, tối mật, tuyệt mật của từng
ngành một, mà nếu căn cứ theo đó
thì không có một điều gì có thể
công bố ra ngoài. Huống chi đây là
vấn đề tài chính, có thể coi là tuyệt
mật, tức là không công bố.

Thứ hai, khi mà không công bố
ra thì thường có điều kiện để xin
nhiều hơn và tiêu cực nhiều hơn.

Trong một bài phân tích mới đây
của TS Vũ Quang Việt nguyên Vụ
trưởng vụ Tài khoản Quốc gia Cục
Thống kê Liên Hiệp Quốc, ông
đánh giá một trong những nguyên
nhân gây ra tình trạng bội chi ngân

sách kéo dài ở Việt Nam là do chi
tiêu cho quân đội và đặc biệt là
công an quá lớn. Bằng các phương
pháp tính toán chuyên môn, ông
cho biết số lượng công an ở Việt
Nam hiện nay lên đến 600 ngàn
người. Tỷ lệ công an/ người dân ở
Việt Nam cao hơn cả Trung Quốc
và gần gấp đôi Mỹ. Ông cũng sử
dụng các con số chính thức do Việt
Nam công bố để tính toán và cho ra
kết luận là năm 2014, Việt Nam chi
12% ngân sách cho ngành công an,
9% ngân sách cho quân đội. Trong
khi đó Mỹ chỉ chi 2% ngân sách cho
cảnh sát.

Tiến sĩ Nguyễn Quang A,
nguyên viện trưởng Viện Nghiên
cứu Phát triển IDS cũng bày tỏ bức
xúc khi ngành quân đội, công an
được “nuôi” bằng tiền thuế của
nhân dân nhưng người dân lại
không hề hay biết các con số cụ thể
về ngân sách chi cho các ngành
này: *Rất đáng tiếc hai lực lượng này
đều mang danh nhân dân: quân đội
nhân dân, công an nhân dân và sứ
mệnh cũng được họ nói là để phục
vụ nhân dân, nhưng chỉ gần đây
người ta mới nói toạc móng heo ra
là quân đội để phục vụ Đảng, còn
công an thì còn Đảng còn mình. Có
lẽ vì vậy nên đảng Cộng sản Việt
Nam phải tìm cách giấu nhem đi
những chi tiêu cho quân đội và
công an.*

Ông nói rằng việc chi cho quân
đội để bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ và
chi cho CA để bảo vệ trật tự xã hội
là rất cần thiết mà bất cứ quốc gia
nào cũng phải làm. Tuy nhiên, ông
nhận thấy nhiều khoản chi trong
ngành CA của VN là “phi lý, phản
dân tộc và có hại cho đất nước”:
*Không chỉ chi cho chuyện giữ trật tự
là chính, mà còn chi cho việc đàn
áp, trấn áp người dân, và bề gãy tất
các những tiếng nói không đồng
nhất với tiếng nói của Đảng. Tôi
nghĩ đó là những chi phí rất có hại
cho đất nước và dân tộc này.*

Trông hòng vào dân!

Trong bài phân tích của Tiến sĩ
Vũ Quang Việt, ông cũng bày tỏ lo
ngại rằng lực lượng công an của
Việt Nam rất lớn nhưng ngoài hoạt
động thuần túy là giữ gìn trật tự xã
hội, họ còn tham gia vào các hoạt
động dân sự và hành chính nên rất

dễ sinh ra tình trạng lạm quyền để
tham nhũng. Ông cho rằng lực
lượng công an to lớn có thể đang là
lực lượng làm bất ổn xã hội, ngày
càng làm mất niềm tin vào chế độ
chính trị.

Năm 2016, Liên minh Minh bạch
Ngân sách Budget Transparency
cho biết Việt Nam có điểm minh
bạch ngân sách rất thấp so với mức
trung bình toàn cầu, xếp thứ 18 trên
tổng số 100 trong bảng xếp hạng.
Đại diện Trung tâm Phát triển Hội
nhập, gọi tắt là CDI, cho rằng thứ
hạng 18 là mức thấp, chứng tỏ
công chúng Việt Nam rất ít được
nhà nước cung cấp thông tin về
ngân sách quốc gia.

Tiến sĩ Phạm Chí Dũng cho rằng
giải pháp minh bạch tài chính từ
trước đến nay đã được đưa ra rất
nhiều lần rồi nhưng thực hiện
không đến nơi đến chốn. Ông nói
thậm chí người ta còn dùng cả các
khoản hỗ trợ minh bạch hóa để
tham ô, “đút ngắn kéo”. Trước thực
trạng như vậy, ông nghĩ rằng chỉ
còn một cách duy nhất là người dân
lên tiếng tạo sức ép với Nhà nước
phải minh bạch ngân sách quốc
phòng, an ninh vì chính dân là
người tạo nên những ngân sách đó:

*Giải pháp cuối cùng bây giờ chỉ
còn lại nhân dân thôi. Lấy liên hệ về
BOT vừa rồi là chỉ định thầu, một
tiêu cực vô cùng lớn ở trong đó.
Bây giờ nhân dân với tư cách đóng
thuế, đóng phí đã đòi hỏi phải minh
bạch hóa chuyện đầu tư, bỏ vốn, thi
công công trình và thu phí. Vậy thì,
công an và quân đội cũng vậy!*

Tiến sĩ Nguyễn Quang A đồng
tình với quan điểm là người dân
gây sức ép cho nhà nước phải minh
bạch ngân sách. Tuy nhiên ông nói
rằng, khi nào còn chế độ độc đảng
thì khi ấy việc này còn khó thực
hiện: *Để yên cho một mình “ông
Đảng” độc quyền này làm thì hiển
nhiên ông ấy sẽ tìm mọi cách để
giấu. Cho nên người dân phải đòi,
phải lên tiếng cho một chế độ dân
chủ thực sự, có sự cạnh tranh chính
trị tức là có nhiều đảng khác nhau
cạnh tranh để nắm quyền điều hành
đất nước. Và, đảng này sẽ tìm cách
giám sát đảng kia. Đồng thời, người
dân, các tổ chức xã hội dân sự
cũng phải nêu lên tiếng nói giám sát
của mình.*

Vừa rồi Bộ Tài chính đã đề xuất
tăng thuế bảo vệ môi trường với giá
xăng dầu và nói là để sử dụng cho

Công An vào trường đại học bắt cóc, ép cung sinh viên với sự tiếp tay của nhà trườngNguyễn Thiện Nhân 28-09-2017.....

nhiều mục đích khác nhau trong đó có ngân sách an ninh quốc phòng. Đề xuất này gặp phải nhiều sự phản đối từ phía người dân.■■■■■

Việc công an vào trường bắt cóc sinh viên có sự tiếp tay của nhà trường, đưa về trụ sở ép cung xảy ra tại Trường Đại học Ngân hàng Tp.HCM ngày 21-9-2017, gióng lên hồi trống báo động quyền lực đã phủ bóng đêm chốn học đường, gây nổi hoang mang cho nền tri thức. Chỉ có chế độ rừng rú mới hành xử kém văn minh như vậy.

Sinh viên Lê Minh Sơn là lớp trưởng, đang học năm thứ 2 trường Đại học Ngân hàng Tp.HCM. Sơn là một người năng động và nhiệt huyết trong các hoạt động xã hội. Nhiều lần Sơn đi làm từ thiện tận vùng cao, vùng sâu, vùng xa để trao những phần quà cho bà con nghèo khó. Không quản ngại nhọc nhằn, Sơn cùng các bạn thiện nguyện đến nơi địa đầu Tổ quốc ở tỉnh Cao Bằng, gần biên giới Việt Trung để tặng quà cho trẻ em nghèo. Khi cơn bão số 10 tàn phá miền Trung, Sơn cùng đoàn thiện nguyện đến tận nơi cứu trợ.

Bất an trước vấn nạn môi trường, nhất là thảm họa Formosa, Sơn đã giơ biểu ngữ “Formosa rút khỏi Việt Nam”. Không những thế, Sơn còn lên tiếng trước những hiện trạng xã hội. Điều đó đã làm cho công an cộng sản khó chịu. Chế độ cộng sản đã gieo rắc quá nhiều tai ương và khổ hạnh cho dân tộc Việt Nam, do đó bất kể ai muốn cứu thoát dân tộc đều phải chịu hệ lụy.

Trường Đại học ngân hàng Tp.HCM, nơi mà ông hiệu trưởng Lý Hoàng Ánh sàm sỡ phụ nữ và “muốn đuổi ai thì đuổi” đã nổi tiếng trên các trang báo. Phòng công tác sinh viên chuyên theo dõi và trù dập sinh viên bất đồng chính kiến, đã tiếp tay cho công an bắt cóc sinh viên của nhà trường, đó là một việc làm vô đạo đức không thể chấp nhận được.

Sinh viên Lê Minh Sơn bị dọa đuổi học vô lý, và bị an ninh Bộ

công an ép cung

Sau 3 ngày bị giam giữ và bị bắt ép làm việc với an ninh điều tra BCA, Sơn thuật lại như sau:

Tối ngày 20-9-2017, Sơn nhận cuộc điện thoại từ chị Hương phòng CTSV của nhà trường gọi bảo “Ngày mai, sắp xếp thời gian lên phòng cộng tác sinh viên làm việc với chị”. Sơn đồng ý sẽ lên phòng CTSV gặp chị Hương lúc 9h15’ ngày 21-9-2017.

Đúng hẹn, Sơn đến gặp chị Hương ở phòng CTSV, bất ngờ 3 người không sắc phục phục tự xưng là an ninh xuất hiện bắt buộc Sơn ngồi xuống ghế làm việc với họ. Cùng lúc, cô Tuyền phòng CTSV để xuống bàn một tờ giấy yêu cầu Sơn phải làm việc với cơ quan an ninh. Sơn hỏi lại rằng “Tại sao cơ quan an ninh làm việc với tôi không có giấy mời, không mặc sắc phục theo đúng qui định của pháp luật?”

- Bây giờ có muốn làm việc hay không, hay tụi anh yêu cầu nhà trường đuổi học em? – Một an ninh hăm dọa.

- Các anh lấy lý do gì để đuổi học tôi và bắt ép tôi phải nghỉ học? – Sơn vặn lại.

Sơn yêu cầu 3 người không sắc phục chứng minh họ là an ninh, thì cô Tuyền bảo rằng Sơn thuộc sự quản lý của nhà trường, nhà trường giới thiệu cho cơ quan an ninh để làm việc. “Có việc gì thì lên Bộ công an sẽ làm rõ!”, cô Tuyền buông lời sắc nhọn.

Sơn yêu cầu cô Tuyền và cơ quan an ninh lập biên bản xác nhận có làm việc với Sơn và thông báo cho gia đình biết. Tuy nhiên Sơn không nhận được bất cứ biên bản làm việc nào. Nhà trường và an ninh cũng không báo cho gia đình Sơn biết trong 3 ngày liên tiếp.

3 an ninh ép Sơn lên một chiếc ô tô đưa về trụ sở Bộ CA tại Tp. HCM số 235 Nguyễn Văn Cừ, phường Nguyễn Cư Trinh, Quận 1. Tại đây an ninh hỏi: “Em cùng một số người này sang Campuchia để học một khóa học phải không?”

Mặc dù an ninh không chứng minh được Sơn tham gia khóa học nhưng vẫn ép Sơn phải thừa nhận.

“An ninh dọa thông báo tới trường để đuổi học tôi, nhằm gây sức ép đánh đòn tâm lý để tôi hoảng loạn. Tôi bị hoảng loạn và ký nhận những gì mà an ninh cho rằng tôi đã tham gia sau 3 ngày làm việc” - Sơn cho biết.

“An ninh thay đổi mật khẩu điện thoại, Facebook, truy cập những tư liệu của tôi một cách tự tiện. Hôm nay, tôi đầy đủ sức khỏe và tâm lý, tôi xin khẳng định việc tôi bị mời lên cơ quan an ninh làm việc là bị ép buộc và trái pháp luật. Tôi không chấp nhận những cáo buộc những gì cơ quan an ninh làm việc với tôi trong 3 ngày qua bởi vì họ không đưa ra những bằng chứng cụ thể để chứng minh việc tôi làm điều đó” – Sơn khẳng định.

Ngày 27-9-2017, Sơn đã mời luật sư Đặng Đình Mạnh tư vấn, bảo vệ và bào chữa. Sơn tuyên bố: “Trong mọi trường hợp công an VN bắt hoặc triệu tập, mời tôi làm việc đều phải có sự chứng kiến của luật sư. Tôi chỉ làm việc với công an Việt Nam khi có mặt của luật sư Đặng Đình Mạnh, nếu Công an Việt Nam không cho luật sư của tôi làm việc thì tôi dùng quyền im lặng. Tôi từ chối làm việc bởi không còn niềm tin với vào bất cứ người công an Việt Nam nào nữa, sau khi đã phải chịu đựng cách đối xử trái pháp luật của họ từ ngày 21-9-2017 đến nay. Luật sư Đặng Đình Mạnh sẽ giúp tôi làm rõ sự việc cơ quan an ninh-Bộ Công an và trường Đại học Ngân hàng Tp.HCM làm việc và đối xử với tôi trái pháp luật.”

Sự việc gây bức xúc cho cộng đồng mạng Facebook, tuit viết về việc mời luật sư được Sơn post lên FB sau 12 tiếng đồng hồ đã có 3.200 likes, 157 lượt chia sẻ.

Trường hợp tương tự, sinh viên Tôn Phi từng bị an ninh Bộ công an bắt cóc trong trường

Ngày 18-11-2015 sinh viên Tôn Phi nhận được một cú điện thoại từ Phòng Công tác sinh viên của Đại học Khoa học xã hội và nhân văn Tp.HCM, hẹn gặp Phi sáng ngày hôm sau ở văn phòng Công tác sinh

viên. Sáng ngày hôm sau, 19-11-2015, như đã hẹn, Phi đến trường. Ở đó có sẵn một cô giáo tên là Loan, một thầy giáo (không rõ họ tên), và hai công an không sắc phục.

Thầy giáo trao đổi và khuyên Phi đừng viết bài chỉ trích trường. Sau đó, thầy giáo nhường chỗ cho hai công an viên. Phi bị 2 người công an đưa lên một chiếc xe 6 chỗ chở về số 235 Nguyễn Văn Cừ, trụ sở bộ Công an. Lý do Phi bị bắt cóc ở trường là vì trước đó vài tháng Phi có đi qua Thái Lan một tuần để tham gia lớp học bảo mật máy tính do RSF tổ chức.

Công an vi phạm pháp luật nghiêm trọng

Thứ nhất, công an nhờ thầy cô dụ sinh viên lên phòng công tác sinh viên để bắt cóc sinh viên là hành động vi phạm pháp luật. Bởi vì công an muốn làm việc với sinh viên phải có giấy mời hẹn ngày giờ, địa điểm với lý do mời rõ ràng. Trường hợp khởi tố vụ án thì phải có giấy triệu tập.

Thứ hai, công an BCA đã tự tiện thay đổi mật khẩu điện thoại, facebook, truy cập các thiết bị của sinh viên Lê Minh Sơn, vi phạm điều 21 Hiến pháp 2013 và Điều 125 BLHS.

Điều 21 HP năm 2013 có quy định: “1. Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về đời sống riêng tư, bí mật cá nhân và bí mật gia đình; có quyền bảo vệ danh dự, uy tín của mình. Thông tin về đời sống riêng tư, bí mật cá nhân, bí mật gia đình được pháp luật bảo đảm an toàn. 2. Mọi người có quyền bí mật thư tín, điện thoại, điện tín và các hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác. Không ai được bóc mở, kiểm soát, thu giữ trái luật thư tín, điện thoại, điện tín và các hình thức trao đổi thông tin riêng tư của người khác”.

Điều 125 BLHS qui định tội xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín của người khác, như sau:

1. Người nào chiếm đoạt thư, điện báo, telex, fax hoặc các văn bản khác được truyền đưa bằng phương tiện viễn thông và máy tính hoặc có hành vi trái pháp luật xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín,

điện thoại, điện tín của người khác đã bị xử lý kỷ luật hoặc xử phạt hành chính về hành vi này mà còn vi phạm, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ một triệu đồng đến năm triệu đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến một năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ từ một năm đến hai năm hoặc phạt tù từ ba tháng đến hai năm:

- a) Có tổ chức;
- b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn;

3. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ hai triệu đồng đến hai mươi triệu đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ một năm đến năm năm.

Thứ ba, theo lời tường thuật của sinh viên Lê Minh Sơn, công an đã dùng thủ đoạn ép cung, vi phạm Điều 374 BLHS 2015, qui định: “Người nào trong hoạt động tố tụng mà sử dụng thủ đoạn trái pháp luật ép buộc người bị lấy lời khai, hỏi cung phải khai ra thông tin liên quan đến vụ án, vụ việc, thì bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.”

Tình trạng CA lạm quyền, tùy tiện giẫm lên luật pháp đã diễn ra rất nhiều. Trong đó có trường hợp ở Tp.HCM, công an dẫn côn đồ đến nhà anh Ng. Tăng Vĩnh Phú đập phá hồi tháng 5-2017. Hành động vào trường học bắt cóc sinh viên Lê Minh Sơn về trụ sở ép cung, một lần nữa cho thấy quyền lực của công an đã vượt lên trên mọi chuẩn mực kể cả luật pháp và đạo lý.

Công an cho rằng đây là nơi luật sư Hà tổ chức học một khóa học xã hội dân sự.

Khi anh Hà mở cửa vào nhà, thì đã thấy an ninh trong nhà. Họ đã bắt Hà về đồn công an phường 5 quận 11 làm việc. Theo lời kể, tại đây anh Hà đã bị đánh rất nhiều. Công an tịch thu điện thoại, máy tính, máy ảnh... buộc anh Hà phải khai mật khẩu để họ vào máy xem các dữ liệu.

Hai người bạn của luật sư Hà là Hanh Meo và Sơn cũng đến căn nhà này, cũng bị bắt đi. Họ bị an ninh tra khảo suốt đêm, mãi đến khoảng 15h trưa 24/9 thì mới được thả. Một số đồ dùng cá nhân như máy tính laptop, điện thoại cá nhân, máy ảnh... của hai người cũng bị an ninh tịch thu.

Cách đây khoảng 1 tháng, an ninh Hà Nội cũng đã bắt giữ tùy tiện luật sư Nguyễn Đình Hà ngay tại sân trường đại học Luật. Công an đã đưa anh về đồn làm việc, tịch thu một số tiền lớn, máy tính, máy chụp hình. Công an hăm dọa anh Hà nếu không dừng hoạt động sẽ bị nặng nề hơn.

Luật sư Nguyễn Đình Hà là một nhà hoạt động xã hội tích cực ở Hà Nội. Anh là thành viên nhóm Green Trees, đã từng tham gia ứng cử đại biểu quốc hội năm 2016 như là một ứng cử viên độc lập, nhưng đã bị CSVN loại ngay từ đầu cũng như một số nhà hoạt động khác.

Chiến dịch bóc ráp, bắt bớ của CA đối với các nhà hoạt động trong nước được cho là qui mô nhất trong

CS tiếp tục đàn áp khủng bố các nhà hoạt động xã hội dân sự trong nước —Đoàn Hưng SBTN 25-09-2017—

CSVN vẫn đang tiếp tục chiến dịch đàn áp, khủng bố, bắt bớ các nhà hoạt động dân chủ, bất đồng chính kiến trong nước. Mới đây nhất là trường hợp của luật sư Nguyễn Đình Hà.

Theo thông tin từ FB Nguyễn Nữ Phương Dung, vào khoảng 19h tối ngày 23-9, một nhóm công an, an ninh đã cạy cửa, đột nhập vào phòng 1 khu chung cư cao cấp trên đường Lạc Long Quân, Sài Gòn.

hiều năm nay. Khi đang phải đối đầu với muôn vàn khó khăn đến từ trong lẫn ngoài nước, chính quyền CSVN vẫn tìm cách dập tắt mọi tiếng nói phản biện trong nước, để bảo tồn cho sự an nguy của chế độ.

Đoàn Hưng / SBTN

CÔNG AN ‘SÁCH NHIỀU’ KHÓA HỌC XÃ HỘI DÂN SỰ Ở SÀI GÒN

Người Việt 26-09-2017

Mạng xã hội xuất hiện cáo buộc chính quyền “sách nhiễu” một số nhà hoạt động trước một khóa học xã hội dân sự ở Sài Gòn.

Nhà hoạt động Nguyễn Hồ Nhật Thành cho biết: “Trong khóa 6 đào tạo những người hoạt động xã hội dân sự do nhóm Cộng đồng Công dân Tự do tổ chức, ngoài những kiến thức về chính trị cơ bản, các giá trị dân chủ và kỹ năng hoạt động thì có nội dung dự kiến là ‘Kinh nghiệm làm việc với an ninh’. [Sự kiện] chưa kịp tổ chức thì tối Thứ Bảy [23 Tháng Chín], một nhóm an ninh Bộ [Công an], [Công an] Thành phố kết hợp với quận 11 đột nhập căn hộ lúc không có ai.”

“Khi bạn [Luật gia] Nguyễn Đình Hà, đang tạm trú trong thời gian ở Sài Gòn về lúc 7 giờ tối thì bị bắt giữ và tịch thu hết đồ đạc. Sau đó lần lượt đến hai học viên khác là Hanh Meo và bạn Sơn cũng bị bắt giữ khi quay lại căn hộ. Cả ba đều được thả vào lúc 3g chiều ngày 24-09.”

Ông Thành cho biết thêm: “Đây là lần thứ hai, an ninh sách nhiễu lớp học. Nhưng lần này thì thiệt hại có phần nhẹ hơn lần khóa 4 năm ngoái. Trước khi tham gia học chính thức, các học viên đều đã chuẩn bị tinh thần sẽ bị an ninh bắt nên dù có bất ngờ nhưng cũng là bài học thực tế tốt. Qua vụ này, tự nhiên [tôi] có ý tưởng mời luôn an ninh dạy phần kinh nghiệm làm việc với công an luôn chứ [họ] cứ đường đột xuất hiện kiểu vậy không hay lắm.”

Blogger Sơn B. Nguyen, một trong các nhân vật nêu trên, viết trên Facebook: “Buổi làm việc ngày 23-09 với an ninh bộ, thành phố tại phường 5, quận 11, nói chung là cũng nhẹ nhàng, ngoại trừ chiêu phủ đầu các anh dọa nạt, xung mảy tao, bắt tôi cởi giày, cởi tất, cởi nịt, ơ Trời là cũng đến thế thôi. Các anh yêu cầu tôi nghiêm chỉnh tại cơ quan pháp luật. Tôi hỏi: ‘Tôi làm gì mà không nghiêm chỉnh, mà đúng là tại cơ quan, sao các anh lại chửi thề, xung mảy nói tao, lại hăm dọa đánh người.’ Tôi đòi quyền liên lạc với người thân, quyền được mời luật sư. Các anh bảo, phải làm sai gì mới phải mời luật sư. Không hiểu

các anh vô tình hay cố ý chứng tỏ sự hiểu biết của mình.”

“... Việc chúng tôi làm, là mong muốn xã hội tốt hơn, mọi người biết luật, hành xử đúng mực. Ví như cuộc biểu tình chống Trung Quốc năm 2014, dẫn đến cảnh đốt phá, đánh người, doanh nghiệp thiệt hại, nhà nước thì phải đền bù bằng ngân sách, người quá khích phải đi tù, tổn thương. Chúng tôi không hề muốn những điều đó.”

“... Các anh vô cớ thu giữ hai chiếc điện thoại của tôi cùng sim, và bảo tôi trở lại làm việc để nhận lại vào chiều 26-09. Nhưng sau khi nghĩ kỹ, các anh tự ý thu thì hãy tự mang trả cho tôi, không có lý do gì tôi phải lên Bộ Công an để thông đồng với việc làm trái phép của các anh. Cuối cùng, sau buổi làm việc với các anh, giúp tôi càng vững tâm hơn trên con đường của mình, để không bao giờ từ bỏ, cho đến chết,” nhà hoạt động này viết.

Cùng thời điểm, nhà hoạt động Nguyễn Nữ Phương Dung cho hay: “Cả ba người bị an ninh làm việc suốt đêm 23-09 đến khoảng 3g chiều hôm 24-09 thì mới được thả ra. Một số đồ dùng của ba người gồm vật dụng cá nhân, laptop, điện thoại cá nhân, máy ảnh đều bị an ninh tịch thu. Họ cho rằng địa điểm căn hộ chỗ 3 người bị bắt là nơi tổ chức học một khóa học xã hội dân sự.”

Cũng theo bà Dung, tháng trước, an ninh Hà Nội “vô cớ bắt ông Nguyễn Đình Hà ngay tại sân trường Đại Học Luật, sau đó đưa về đồn làm việc, tịch thu một số tiền lớn, máy tính, máy chụp hình và dọa ông Hà nếu không dừng hoạt động sẽ bị nặng nề hơn.”

Luật Gia Nguyễn Đình Hà là thành viên nhóm Green Trees, từng tham gia ứng cử đại biểu Quốc hội năm ngoái. Ông cũng thường xuyên trả lời phỏng vấn các đài báo tiếng Việt ở hải ngoại.

Theo bà Dung, hồi Tháng 12-2016, một sự việc tương tự cũng đã diễn ra tại Sài Gòn. An ninh ập vào một căn hộ ở Phú Mỹ Hưng bắt đi các bạn trẻ khi đang tham gia một khóa học kỹ năng hoạt động xã hội và luyện tập kỹ năng Anh Văn.

“Anh Nguyễn Hồ Nhật Thành đến trợ giúp liền bị bị nhóm thanh niên mặc thường phục đánh đập, rút súng chĩa vào đầu đe dọa. Anh bị đưa về đồn làm việc. Tại đây họ cho rằng các hoạt động đào tạo dân sự độc lập tại VN là phạm pháp. Đây không phải trường hợp duy nhất các khóa học đào tạo dân sự độc lập bị sách nhiễu, nhiều khóa học đào tạo kỹ năng độc lập khác được tổ chức cũng bị cơ quan chức năng tìm mọi lý do ngăn chặn bắt bớ trong nhiều năm nay,” theo Facebook của bà Phương Dung. *****

CÔNG AN DÙNG ROİ ĐIỆN vòi rồng đàn áp người biểu tình ở Hải Dương **Báo Người Việt 25-09-2017**

Hôm 25-09-2017, hơn 500 công an đã dí roi điện, xịt vòi rồng đàn áp 200 người biểu tình chống ô nhiễm và đòi bồi thường tại khu công nghiệp Lai Vu thuộc tỉnh Hải Dương.

Hàng trăm người đã thường xuyên căng lều bạt biểu tình suốt nhiều tháng qua tại khu công nghiệp Lai Vu, huyện Kim Thành, Hải Dương, vừa đòi hỏi phải đền bù thỏa đáng cho nhà đất ruộng vườn đã bị nhà cầm quyền giải tỏa để làm khu công nghiệp, đồng thời chống ô nhiễm môi trường do nhà máy sợi dệt Pacific Crystal Textiles gây ra cho địa phương.

Người dân đã chia nhau canh giữ suốt ngày đêm chờ đợi các câu trả lời thỏa đáng của nhà cầm quyền không biết đến bao giờ mới có. Sự chống đối của người dân địa phương đã kéo dài suốt 15 năm qua và nhà cầm quyền đã đàn áp nhiều lần, kể cả đánh đập, bắt giữ nhưng không làm người ta nản lòng.

Đến sáng 25-09, nhà cầm quyền tỉnh Hải Dương đã đưa một lực lượng khoảng 500 người gồm cả công an, cảnh sát, cán bộ, mang theo roi điện và cả xe vòi rồng đến để đàn áp, theo lời nông dân Bùi Văn Nguyệt nói với phóng viên của thông tấn Reuters.

Hai người đã bị thương khi công an đánh đập các người biểu tình. Công an cũng đốt một lều bạt của họ dựng ngay phía trước nhà máy dệt sợi Pacific Crystal Textiles.

“Thật là quý quái không thể tưởng tượng.” Ông Nguyệt nói như vậy với hãng tin Reuters và thề sẽ tiếp tục tranh đấu.

Một viên chức địa phương cho hay các cuộc thương thuyết với người dân đã không thành công. Ông ta nói thêm rằng công ty Pacific Textiles đã hứa hẹn bảo đảm nâng cao hơn tiêu chuẩn bảo vệ môi trường. “Người dân đã dựng lều bạt tại đó từ nhiều tháng trước.” Trương Văn Hôn, viên chức của tỉnh Hải Dương nói. “Nhà đầu tư đã đầu tư nhiều và Bộ Tài nguyên-Môi trường đã thanh tra và cho phép công ty sửa chữa các vụ làm ô nhiễm và đầu tư thêm để bảo đảm mọi tiêu chuẩn bảo vệ môi trường.”

Ông Hôn còn cho Reuters hay, nhà cầm quyền địa phương sẽ ra lệnh đóng cửa nhà máy nếu họ vi phạm trở lại. Trong một bản tuyên bố, Pacific Textiles cho biết nhân viên của họ không thể vào nhà máy hôm Thứ Hai và cũng không biết vấn đề phức tạp đã được giải quyết hoàn toàn hay chưa.

Xưởng dệt sợi Pacific Crystal Textiles ở khu công nghiệp Lai Vu là liên doanh giữa Pacific Textiles của Hồng Kông và tập đoàn sản xuất quần áo Crystal Group, vốn đầu tư \$180 triệu USD, Tháng Mười năm ngoái, dân địa phương đã biểu tình, chặn quốc lộ 5 vì nhà máy Pacific Crystal Textiles xả nước thải độc hại ra môi trường. Đến ngày 24-12-2016 công ty mới loan báo đã thực hiện các biện pháp để không xảy ra nữa và nhìn nhận họ chỉ xả thải không lọc có một lần.

Nhà cầm quyền địa phương đã phạt công ty Pacific Crystal Textiles số tiền 672 triệu đồng về vụ xả chất thải độc hại bất hợp pháp, Reuters thuật lại.

Báo của nhà cầm quyền tỉnh Hải Dương hôm Thứ Hai, 25-09, đưa bản tin “Giải tỏa lều bạt, vật cản trong khu công nghiệp Lai Vu” viết là “Các cơ quan chức năng đã làm tốt công tác tuyên truyền, vận động,

giải thích nên việc giải tỏa không gặp sự phản đối của người dân.”

Tuy nhiên, hình ảnh phổ biến trên trang mạng của tỉnh Hải Dương cho thấy nước xịt từ xe vòi rồng vào một căn lều khi một nhóm công an, cán bộ đang bắt giữ một người nằm trên đất, trong khi một số đang giật phá lều bạt. Một tấm hình khác cho thấy lều bạt của người biểu tình bị phá được đưa lên xe tải chở đi.

“...từ ngày 12-04-2017, sau khi công ty TNHH Dệt Pacific Crystal để xảy ra sự cố nước thải chưa qua xử lý tràn ra hệ thống thoát nước chung trong KCN Lai Vu, một số người dân xã Lai Vu đã vào KCN dựng lều bạt, vật cản trên đường nội bộ KCN gần cổng công ty TNHH Dệt Pacific Crystal để cản trở cán bộ, công nhân viên và chuyên gia vào công ty làm việc,” báo Hải Dương viết.

Năm ngoái, ngày 15-10-2016, khoảng 200 người, đa số là phụ nữ ở xã Lai Vu, đến trước khu công nghiệp Lai Vu dùng các chiếc xe đạp làm hàng rào chặn cổng, đòi hỏi nhà cầm quyền phải trả tiền đền bù thỏa đáng. Trong cuộc biểu tình này, công an đánh một phụ nữ bị thương nặng phải nhập viện. Chống lại sự đàn áp, người biểu tình đã lấy phân bò ném vào phía công an. Đoạn quốc lộ 5 đi ngang qua phía trước khu công nghiệp bị kẹt xe và công nhân công ty dệt sợi buộc phải nghỉ việc nhiều ngày.

Nhiều hộ dân xã Lai Vu không nhận tiền đền bù đã 15 năm qua và rất nhiều lần ra Hà Nội khiếu kiện nhưng không được giải quyết, còn số người nhận tiền là cán bộ, đảng viên. Theo báo cáo của UBND tỉnh Hải Dương, tổng số tiền chủ đầu tư khu công nghiệp Lai Vu phải chi trả cho 1,154 hộ dân bị cướp đất là 78.4 tỉ đồng. Trong đó, 838 hộ đã nhận tiền bồi thường, còn 316 hộ chưa chịu nhận, tin tức từ cuộc biểu tình năm ngoái.

Trước đó, vào ngày 10-07-2015, một phụ nữ trong đoàn biểu tình chống giải tỏa đất làm khu công nghiệp Lai Vu đã bị xe xúc đất cán qua người. Video clip ghi lại vụ việc xe xúc cán qua bà Vũ Thị Châm, 54 tuổi, được phổ biến trên

YouTube gây phẫn nộ dư luận nhưng nhà cầm quyền tỉnh Hải Dương vẫn ngang nhiên nói clip đó là giả. (TN)

ĐANG SAU 'ĐỤNG ĐỘ' Hôm 25/9 TẠI HẢI DƯƠNG BBC 27-09-2017

Một số người dân xã Lai Vu, Hải Dương khẳng định đã bị giới chức dùng vòi rồng, dùi cui đánh đuổi sau hơn 5 tháng biểu tình phản đối công ty dệt Pacific Crystal xả thải gây ô nhiễm.

Trong khi đó, báo địa phương Hải Dương lại nói cơ quan chức năng "đã làm tốt công tác tuyên truyền, vận động, giải thích nên việc giải tỏa không gặp sự phản đối của người dân".

Vụ việc trưa 25/9 được cho là đỉnh điểm của những xung đột, mâu thuẫn phức tạp ở địa phương.

Từ việc kháng cự thu hồi đất cho khu công nghiệp vì người dân cho rằng giá đền bù quá rẻ, đến việc lo sợ môi trường sống ở Lai Vu và các vùng lân cận đang bị đe dọa nặng nề vì chất xả thải từ nhà máy dệt.

'Đánh dã man'

Nhiều người dân dường như vẫn chưa hết bàng hoàng từ sau vụ việc hôm 25/9. Bà Sim, một người dân cũng có mặt tại cuộc đụng độ, kể lại với BBC: "*Chiều hôm qua nhiều người dân ra rất đông dù mưa gió rất to. Dân số lực lượng của Hải Dương đến tàn sát dân, nên ra dựng thêm ba lều nữa. Tôi ở lại lều với mọi người từ tối 24/9 đến sáng 25. Hôm đấy ở Hải Dương mưa rất to. Người dân phải ở trực chiến, sống cái cảnh chen chúc, mưa gió rất là khó. Đến tầm trưa thì mưa ngớt, thì đến một giờ rưỡi chiều lực lượng công an vào.*"

Ông Nguyệt, một người dân khác cũng tham gia vào cuộc đụng độ, thì bức xúc nói: "*Chúng nó đánh dã man lắm! Tàn ác vô cùng. Tôi nghĩ họ còn thuê cả xã hội đen, vì không công an nào lại đi đánh người dân dã man như thế, 5-6 người nhảy vào đánh đập một người dân,*" ông Nguyệt nói. Hai người bị bắt giữ sau đó đã được đưa về với gia đình.

Ông Nguyệt cáo buộc có hai người bị đánh vào đầu, một người bị khâu sáu mũi, một người thì bị khâu hai mũi, gãy răng, còn hàng chục người khác, hầu hết là phụ nữ và người già thì bị đánh bầm tím người.

"Tôi thấy hành động trên nó quá khủng khiếp, tàn sát còn hơn cả đế quốc ngày xưa...", bà Sim lặng lẽ nói. "Nhà nước vẫn dạy công an vì nước vì dân chứ không phải vì doanh nghiệp nước ngoài thuê đất, vì đồng tiền hành hạ người dân."

Ngay sau khi dẹp lều và đưa hết người dân phản đối ra khỏi khu vực, bà Sim cùng những người dân khác bắt lực nhìn ba xe tải chở ông nhựa vào công ty dệt.

"Chúng tôi biết vì ban đêm họ thuê người vào đó đào bới chôn ông để xả thải, còn đồ ở đâu thì chúng tôi vẫn không biết," bà nói với BBC hôm 27/9.

Trong khi đó, báo địa phương Hải Dương lại nói hôm 25/9 cơ quan chức năng "đã làm tốt công tác tuyên truyền, vận động, giải thích nên việc giải tỏa không gặp sự phản đối của người dân".

Khi được BBC hỏi lại hôm 27/9, bà Sim nói "Điều đó là không đúng. Nếu đã thuyết phục người dân thì không phải đánh đập người dân túi bụi như vậy. Cái này coi video clip mà những người dân đứng ở xa quay lại là thấy. Còn mấy con mấy cháu thanh niên ở gần quay là bị thu điện thoại hết rồi."

'Nước xả hôi thối, khói xả tanh tưởi'

Nhà máy dệt Hong Kong Pacific Crystal đi vào hoạt động từ 2015 với vốn đầu tư hơn 180 tỷ đôla. Tuy nhiên kể từ khi nhà máy đi vào hoạt động, người dân quanh vùng đã liên tục phản ánh về tình trạng nhà máy thải khói và xả hóa chất gây ô nhiễm môi trường.

"Công ty dệt Pacific xả khói mùi vừa tanh vừa thối, rất khó thở," bà Sim nói.

Còn ông Nguyệt thì nói: "Khói thải ra, mùi kinh lắm, khét như đốt giấy ni lông."

Công ty dệt được bao quanh bởi sông Rạng, giáp ba xã Cộng Hòa, Lai Vu và Ái Quốc, nước xuôi sông

qua TP Hải Dương, xuống Hải Phòng rồi ra cửa biển.

Bà Sim cho biết, dân cư ở quanh khu công nghiệp cũng rất đông, mật độ dân cư khá dày.

"Lượng khí thải thì ảnh hưởng không chỉ 8000 dân Lai Vu mà sẽ theo nguồn nước xuống tới tận Hải Phòng. Còn khí thải khói trên trời thì sẽ ảnh hưởng khoảng 20.000 người dân sống trong bán kính 3-4km nhà máy..."

"Người dân rất sợ nếu như cái công ty này ở đây thì dân sẽ bị bệnh tim mạch, ung thư... thì có làm cả đời cũng không đủ tiền chữa bệnh. Có bỏ vài trăm hay tiền ti thì con em mình vẫn chết, mà chết trong đau đớn...", bà Sim phân trần.

Một bài trên báo Tiền Phong tháng Hai 2017 dẫn lời Phó Giám đốc Ban Quản lý KCN Lai Vu Vũ Xuân Dũng nói Công ty Pacific Crystal hoàn thiện giai đoạn hai sẽ sử dụng lượng hoá chất lên tới gần 600.000 tấn/năm.

Bà Sim và ông Nguyệt cho biết người dân Lai Vu đã dựng lều bạt chặn lối vào cổng công ty dệt từ hơn 5 tháng nay. Từ tháng Bảy, người dân còn đặt chai lọ tầm xăng và cả một chiếc quan tài ngay giữa lối đi vào chính của công ty.

"Chúng tôi quyết tâm bằng được không để công ty dệt hoạt động trở lại. Chúng tôi dựng lều để phản đối không cho công nhân vào!" Bà Sim nói.

Theo bà Sim thì kể từ khi người dân dựng lều chặn lối vào, công ty dệt ban đầu vẫn lén lút đưa người vào làm, nhưng về sau ít công nhân quá nên đã ngừng hoạt động.

Tuy nhiên theo người dân, những người làm bảo vệ khu công nghiệp cho biết, sau khi công an và chính quyền dẹp lều của người dân hôm 25/9, công ty này đã ra thông báo sẽ hoạt động trở lại vào Thứ Hai tới, ngày 2/10 và bắt đầu tuyển dụng công nhân trở lại.

Tiền phạt

Công ty Dệt Pacific Crystal đã từng hai lần bị UBND tỉnh Hải Dương và Tổng cục Môi trường (Bộ Tài nguyên và Môi trường) xử phạt với số tiền hơn 1,1 tỷ đồng và yêu cầu khắc phục sự cố môi trường.

Bà Sim cho biết hôm 25/5 khi về đối thoại với người dân, Chủ tịch UBND tỉnh Nguyễn Dương Thái nói toàn bộ số tiền phạt Pacific Crystal đóng sẽ xung vào công quỹ nhà nước, không có phần nào chi vào việc đền bù thiệt hại.

"Ông ấy nói 'Người ta bị hai lần rồi, cho người ta thêm một cơ hội nữa'," bà Sim dẫn lại lời ông Thái.

"Nếu một người cán bộ tỉnh Hải Dương mà vì dân thì đã phải cho đóng nhà máy rồi. Cứ để công ty hoạt động thì thường dân không thể chấp nhận được," bà nói thêm.

Gần đây nhất, vào ngày 19/9, Ủy ban nhân dân tỉnh Hải Dương tổ chức họp báo liên quan đến mâu thuẫn giữa người dân Lai Vu và công ty dệt.

Người dân thuật lại rằng chính quyền Hải Dương cam kết, 'không đánh đổi môi trường lấy kinh tế'. Ông Trương Văn Hơ, chánh văn phòng UBND tỉnh nói sẽ đóng cửa công ty dệt nếu công ty này lại tái phạm.

"Họ chỉ nói vậy, mà cứ để công ty hoạt động rồi xả thải," bà Sim cáo buộc.

Thu hồi đất

Cuối năm 2003 UBND tỉnh Hải Dương tiến hành thu hồi 212ha đất để xây dựng khu công nghiệp Lai Vu. Bà Sim nói cả Lai Vu có 247ha đất nông nghiệp thì đã thu hồi gần 90% diện tích mà lại không có quyết định thu hồi đất nên người dân rất bức xúc, làm đơn khiếu kiện lên trung ương.

Có khoảng hơn 1000 hộ bị thu hồi đất. Theo bà Sim, ban đầu chính quyền đền bù 62 tỷ nhưng sau khi dân kiện cáo quá nhiều, xã đã lấy 24 tỷ quỹ phúc lợi để đền bù cho người dân. Tuy nhiên, từ năm 2003 đến nay vẫn còn hơn 300 hộ không chịu nhận tiền.

Ông Nguyệt, một trong những hộ không chấp nhận đền bù nói: "Trả có 9 triệu 3, 9 triệu 2 một sào lấy làm cái gì."

Bà Sim thì nói "Đã hơn mười mấy năm rồi, nhiều cụ thì cũng đã mất. Con cháu thì người ta nhận tạm tiền để làm ma chay cho các cụ. Coi như mất đất. Còn một số hộ thì vẫn không chịu nhận tiền. Họ tính

13.000/m2 theo giá đất dịch vụ, chưa bằng một bát bún sáng của người dân thì ai mà chịu."

Bà Sim cho biết suốt nhiều năm liền từ người dân liên tục làm đơn khiếu kiện, kiến nghị lên trung ương. Thanh tra chính phủ đưa công văn về yêu cầu tỉnh Hải Dương giải quyết nhưng dân cho rằng phía tỉnh vẫn không giải quyết, người dân lại tiếp tục lên trung ương khiếu nại, cứ như vậy một vòng lẩn quẩn không dứt.

BBC đã tìm cách liên hệ với chính quyền tỉnh Hải Dương nhưng không liên lạc được. Khi BBC gọi đến Sở Tài nguyên Môi trường thì người văn thư nói không hay biết thông tin gì về các vụ xả thải của công ty dệt Pacific Crystal, và người phát ngôn viên là giám đốc sở, nhưng ông này "đi vắng".

thể, tổ cáo tập thể, và thường là tập trung đông người tại văn phòng tiếp công dân của chính quyền để phản đối.

Tuy nhiên, cuộc phản kháng của tiểu thương quận 5 lại không chỉ dừng ở những điểm nhấn trên. Rất dễ để nhận ra rằng về mặt tổ chức, cuộc phản kháng này rất quy củ, thể hiện qua đồng phục màu đỏ và các yêu sách in trên băng rôn; quá trình bãi thị, tuần hành và biểu tình có tính tổ chức cao; người tổ chức đoàn đi nhắc nhở việc giữ hàng và bà con tiểu thương làm theo; chiếm được sự đồng cảm và ủng hộ của rất nhiều người dân; bước đầu đã đạt được kết quả: chính quyền quận 5 phải xin lỗi tiểu thương.

Con số biểu tình cũng lớn chưa từng có đối với loại hình "điểm nóng tiểu thương": 2 ngàn người. Trước đây, một số cuộc biểu tình

cùng công tác liên lạc, tổ chức hậu cần nói chung rất dễ bị công an phát hiện và tìm cách ngăn chặn như công an đã từng ngăn chặn rất nhiều cuộc biểu tình nhỏ trước đây.

Có thể cho rằng việc bảo đảm bí mật của công tác tổ chức hậu cần của cuộc phản kháng trên là một thành công đáng kể. Nhiều dấu hiệu bộc lộ sau đó đã cho thấy chính quyền và kể cả công an cũng bị bất ngờ trước cuộc xuống đường của bà con tiểu thương. Thậm chí cuộc biểu tình này còn biến thành một cuộc tuần hành thành công đến tận trụ sở Ủy ban nhân dân thành phố số 86 đường Lê Thánh Tôn, quận Một.

Không thể không liên tưởng việc bà con tiểu thương An Đông đã được cánh lái xe phản đối các trạm BOT thu phí truyền cảm hứng và kinh nghiệm phản kháng dân sự đối với chính quyền.

Tháng Tám và tháng Chín năm 2017, hàng loạt cuộc phản kháng khôn khéo nhưng có hiệu quả đã được giới lái xe ứng dụng thành công ở nhiều trạm thu phí BOT trên nhiều vùng...

Càng về sau này, yếu tố tổ chức và hơn nữa là tổ chức có kỷ luật chặt chẽ càng nổi lên trong những hoạt động bất tuân dân sự. Mỗi dây liên lạc và phổ biến kinh nghiệm đã hình thành càng rõ rệt giữa các nhóm lái xe ở các tỉnh thành, đặc biệt được chi tiết hóa về cách thức dùng tiền lẻ để trả tiền thu phí và cách "câu giờ" càng lâu càng tốt... Công an đành đứng ngoài cuộc mà không còn dám hăm dọa lái xe như trước đây. Một số chủ trạm BOT đòi truy tố lái xe nhưng nếu làm như vậy lại trái luật. Không còn cách nào khác, một số trạm thu phí đã phải "xả trạm", để dòng xe lưu thông qua trạm mà không thu phí...

Phong trào bất tuân dân sự đang lớn mạnh và khởi sắc hẳn ở Việt Nam. Cuộc trước là nguồn cảm hứng cho cuộc sau

Cali Today News

Thấy gì từ cuộc biểu tình của tiểu thương An Đông, Sài GònThiền Lâm 21-09-2017.....

Cuộc bãi thị-biểu tình của bà con tiểu thương chợ An Đông vào ngày 19-9-2017 là minh họa mới nhất về phong trào bất tuân dân sự đang nổi lên ở Việt Nam, nhưng lại không phải xuất phát từ giới đấu tranh dân chủ nhân quyền theo truyền thống, mà từ chính người dân

Hoàn toàn không mang sắc thái chính trị trong cuộc bãi thị-biểu tình trên. Tất cả vẫn chỉ là vấn nạn cơm áo gạo tiền. Tiểu thương quận 5 đòi quyền lợi chính đáng, đòi minh bạch, yêu cầu câu trả lời thỏa đáng từ ban quản lý chợ và Ủy ban nhân dân quận 5 về việc số tiền hơn 200 tỷ đồng họ đóng góp sửa chợ sau 4 năm mà Ban quản lý chợ không thực hiện thi công; bắt tiểu thương ký hợp đồng thuê sạp trong khi họ đã mua hẳn sạp trước đó nhiều năm...

Thoạt nhìn, cuộc phản kháng này tiểu thương quận 5 cũng tương tự nhiều cuộc phản kháng của người dân bị biến thành dân oan đất đai ở nhiều khu vực, cũng bắt đầu bằng việc kiến nghị tập thể, khiếu nại tập

của tiểu thương ở Sài Gòn và những tỉnh khác như Thanh Hóa, Hà Tĩnh, Khánh Hòa... cao lắm cũng chỉ vài trăm người.

Cuộc biểu tình của tiểu thương quận 5 cũng là cuộc phản kháng có con số người tham gia đông nhất kể từ cuộc biểu tình bảo vệ môi trường và phản đối Formosa của người dân Sài Gòn vào tháng Năm năm 2016 với số người tham gia lên đến khoảng 5 ngàn người.

Trong một chế độ chính trị đậm não trạng và thói trấn áp dân theo lối "lấy thịt đè người", số lượng người biểu tình chiếm vai trò quan trọng nhất. Con số lên đến 2 ngàn người của cuộc biểu tình An Đông đã không tạo ra cơ hội nào để công an ra tay cô lập và đàn áp.

Điểm khác biệt chính của cuộc biểu tình của tiểu thương quận 5 với những cuộc biểu tình nhân quyền là lần này hoàn toàn xuất phát từ tính tự phát của người dân. Với số lượng người tham gia đến 2 ngàn và cũng khoảng 2 ngàn cái áo màu đỏ, chỉ riêng chi tiết này đã cho thấy công tác tổ chức may áo và phân phát áo,